

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΡΩΤΟ
ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
Αρ. 3376 της 23ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1999
ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ

Ο περί της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για την Καταπολέμηση της Απερμήωσης (Κυρωτικός) Νόμος του 1999 εκδίδεται με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 23(III) του 1999

**ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΚΥΡΩΝΕΙ ΤΗ ΣΥΜΒΑΣΗ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ ΤΗΣ ΑΠΕΡΗΜΩΣΗΣ ΣΤΙΣ ΧΩΡΕΣ
ΕΚΕΙΝΕΣ ΠΟΥ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΟΥΝ ΣΟΒΑΡΗ ΞΗΡΑΣΙΑ
Η/ΚΑΙ ΑΠΕΡΗΜΩΣΗ, ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΣΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗ**

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για την Καταπολέμηση της Απερμήωσης (Κυρωτικός) Νόμος του 1999. Συνοπτικός τίτλος.

2. Στον παρόντα Νόμο, εκτός αν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική έννοια— Ερμηνεία.

«Σύμβαση» σημαίνει τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για την Καταπολέμηση της Απερμήωσης, η οποία έγινε στο Παρίσι στις 17 Ιουνίου 1994.

3. Με τον παρόντα Νόμο, κυρώνεται η Σύμβαση η επικύρωση της οποίας εγκρίθηκε με την Απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου με Αρ. 48.284 και ημερομηνία 26.8.1998 και της οποίας το κείμενο στο αγγλικό πρωτότυπο εκτίθεται στο Μέρος Ι του Πίνακα και σε ελληνική μετάφραση στο Μέρος ΙΙ αυτού. Κύρωση της Σύμβασης. Πίνακας, Μέρος Ι, Μέρος ΙΙ.

Νοείται ότι σε περίπτωση αντίφασης μεταξύ του κειμένου του Μέρους Ι και εκείνου του Μέρους ΙΙ του Πίνακα, θα υπερισχύει το κείμενο που εκτίθεται στο Μέρος Ι αυτού.

ΠΙΝΑΚΑΣ
(ΑΡΘΡΟ 3)
ΜΕΡΟΣ Ι

UNITED NATIONS CONVENTION TO COMBAT DESERTIFICATION
IN THOSE COUNTRIES EXPERIENCING SERIOUS DROUGHT AND/OR
DESERTIFICATION, PARTICULARLY IN AFRICA

The Parties to this Convention,

Affirming that human beings in affected or threatened areas are at the centre of concerns to combat desertification and mitigate the effects of drought,

Reflecting the urgent concern of the international community, including States and international organizations, about the adverse impacts of desertification and drought,

Aware that arid, semi-arid and dry sub-humid areas together account for a significant proportion of the Earth's land area and are the habitat and source of livelihood for a large segment of its population,

Acknowledging that desertification and drought are problems of global dimension in that they affect all regions of the world and that joint action of the international community is needed to combat desertification and/or mitigate the effects of drought,

Noting the high concentration of developing countries, notably the least developed countries, among those experiencing serious drought and/or desertification, and the particularly tragic consequences of these phenomena in Africa,

Noting also that desertification is caused by complex interactions among physical, biological, political, social, cultural and economic factors,

Considering the impact of trade and relevant aspects of international economic relations on the ability of affected countries to combat desertification adequately,

Conscious that sustainable economic growth, social development and poverty eradication are priorities of affected developing countries, particularly in Africa, and are essential to meeting sustainability objectives,

Mindful that desertification and drought affect sustainable development through their interrelationships with important social problems such as poverty, poor health and nutrition, lack of food security, and those arising from migration, displacement of persons and demographic dynamics,

Appreciating the significance of the past efforts and experience of States and international organizations in combating desertification and mitigating the effects of drought, particularly in implementing the Plan of Action to Combat Desertification which was adopted at the United Nations Conference on Desertification in 1977,

Realizing that, despite efforts in the past, progress in combating desertification and mitigating the effects of drought has not met expectations and that a new and more effective approach is needed at all levels within the framework of sustainable development,

Recognizing the validity and relevance of decisions adopted at the United Nations Conference on Environment and Development, particularly of Agenda 21 and its chapter 12, which provide a basis for combating desertification,

Reaffirming in this light the commitments of developed countries as contained in paragraph 13 of chapter 33 of Agenda 21.

Recalling General Assembly resolution 47/183, particularly the priority in it prescribed for Africa, and all other relevant United Nations resolutions, decisions and programmes on desertification and drought, as well as relevant declarations by African countries and those from other regions.

Reaffirming the Rio Declaration on Environment and Development which states, in its Principle 2, that States have, in accordance with the Charter of the United Nations and the principles of international law, the sovereign right to exploit their own resources pursuant to their own environmental and developmental policies, and the responsibility to ensure that activities within their jurisdiction or control do not cause damage to the environment of other States or of areas beyond the limits of national jurisdiction.

Recognizing that national Governments play a critical role in combating desertification and mitigating the effects of drought and that progress in that respect depends on local implementation of action programmes in affected areas.

Recognizing also the importance and necessity of international cooperation and partnership in combating desertification and mitigating the effects of drought.

Recognizing further the importance of the provision to affected developing countries, particularly in Africa, of effective means, *inter alia* substantial financial resources, including new and additional funding, and access to technology, without which it will be difficult for them to implement fully their commitments under this Convention.

Expressing concern over the impact of desertification and drought on affected countries in Central Asia and the Transcaucasus.

Stressing the important role played by women in regions affected by desertification and/or drought, particularly in rural areas of developing countries, and the importance of ensuring the full participation of both men and women at all levels in programmes to combat desertification and mitigate the effects of drought.

Emphasizing the special role of non-governmental organizations and other major groups in programmes to combat desertification and mitigate the effects of drought.

Bearing in mind the relationship between desertification and other environmental problems of global dimension facing the international and national communities.

Bearing also in mind the contribution that combating desertification can make to achieving the objectives of the United Nations Framework Convention on Climate Change, the Convention on Biological Diversity and other related environmental conventions.

Believing that strategies to combat desertification and mitigate the effects of drought will be most effective if they are based on sound systematic observation and rigorous scientific knowledge and if they are continuously re-evaluated.

Recognizing the urgent need to improve the effectiveness and coordination of international cooperation to facilitate the implementation of national plans and priorities.

Determined to take appropriate action in combating desertification and mitigating the effects of drought for the benefit of present and future generations.

Have agreed as follows:

PART I: INTRODUCTION

Article 1. Use of terms

For the purposes of this Convention:

- (a) "desertification" means land degradation in arid, semi-arid and dry sub-humid areas resulting from various factors, including climatic variations and human activities;
- (b) "combating desertification" includes activities which are part of the integrated development of land in arid, semi-arid and dry sub-humid areas for sustainable development which are aimed at:
 - (i) prevention and/or reduction of land degradation;
 - (ii) rehabilitation of partly degraded land; and
 - (iii) reclamation of desertified land;
- (c) "drought" means the naturally occurring phenomenon that exists when precipitation has been significantly below normal recorded levels, causing serious hydrological imbalances that adversely affect land resource production systems;
- (d) "mitigating the effects of drought" means activities related to the prediction of drought and intended to reduce the vulnerability of society and natural systems to drought as it relates to combating desertification;
- (e) "land" means the terrestrial bio-productive system that comprises soil, vegetation, other biota, and the ecological and hydrological processes that operate within the system;
- (f) "land degradation" means reduction or loss, in arid, semi-arid and dry sub-humid areas, of the biological or economic productivity and complexity of rainfed cropland, irrigated cropland, or range, pasture, forest and woodlands resulting from land uses or from a process or combination of processes, including processes arising from human activities and habitation patterns, such as:
 - (i) soil erosion caused by wind and/or water;
 - (ii) deterioration of the physical, chemical and biological or economic properties of soil; and
 - (iii) long-term loss of natural vegetation;
- (g) "arid, semi-arid and dry sub-humid areas" means areas, other than polar and sub-polar regions, in which the ratio of annual precipitation to potential evapotranspiration falls within the range from 0.05 to 0.65;

(h) "affected areas" means arid, semi-arid and/or dry sub-humid areas affected or threatened by desertification;

(i) "affected countries" means countries whose lands include, in whole or in part, affected areas;

(j) "regional economic integration organization" means an organization constituted by sovereign States of a given region which has competence in respect of matters governed by this Convention and has been duly authorized, in accordance with its internal procedures, to sign, ratify, accept, approve or accede to this Convention;

(k) "developed country Parties" means developed country Parties and regional economic integration organizations constituted by developed countries.

Article 2. Objective

1. The objective of this Convention is to combat desertification and mitigate the effects of drought in countries experiencing serious drought and/or desertification, particularly in Africa, through effective action at all levels, supported by international cooperation and partnership arrangements, in the framework of an integrated approach which is consistent with Agenda 21, with a view to contributing to the achievement of sustainable development in affected areas.

2. Achieving this objective will involve long-term integrated strategies that focus simultaneously, in affected areas, on improved productivity of land, and the rehabilitation, conservation and sustainable management of land and water resources, leading to improved living conditions, in particular at the community level.

Article 3. Principles

In order to achieve the objective of this Convention and to implement its provisions, the Parties shall be guided, *inter alia*, by the following:

(a) the Parties should ensure that decisions on the design and implementation of programmes to combat desertification and/or mitigate the effects of drought are taken with the participation of populations and local communities and that an enabling environment is created at higher levels to facilitate action at national and local levels;

(b) the Parties should, in a spirit of international solidarity and partnership, improve cooperation and coordination at subregional, regional and international levels, and better focus financial, human, organizational and technical resources where they are needed;

(c) the Parties should develop, in a spirit of partnership, cooperation among all levels of government, communities, non-governmental organizations and landholders to establish a better understanding of the nature and value of land and scarce water resources in affected areas and to work towards their sustainable use; and

(d) the Parties should take into full consideration the special needs and circumstances of affected developing country Parties, particularly the least developed among them.

PART II: GENERAL PROVISIONS

Article 4. General obligations

1. The Parties shall implement their obligations under this Convention, individually or jointly, either through existing or prospective bilateral and multilateral arrangements or a combination thereof, as appropriate, emphasizing the need to coordinate efforts and develop a coherent long-term strategy at all levels.
2. In pursuing the objective of this Convention, the Parties shall:
 - (a) adopt an integrated approach addressing the physical, biological and socio-economic aspects of the processes of desertification and drought;
 - (b) give due attention, within the relevant international and regional bodies, to the situation of affected developing country Parties with regard to international trade, marketing arrangements and debt with a view to establishing an enabling international economic environment conducive to the promotion of sustainable development;
 - (c) integrate strategies for poverty eradication into efforts to combat desertification and mitigate the effects of drought;
 - (d) promote cooperation among affected country Parties in the fields of environmental protection and the conservation of land and water resources, as they relate to desertification and drought;
 - (e) strengthen subregional, regional and international cooperation;
 - (f) cooperate within relevant intergovernmental organizations;
 - (g) determine institutional mechanisms, if appropriate, keeping in mind the need to avoid duplication; and
 - (h) promote the use of existing bilateral and multilateral financial mechanisms and arrangements that mobilize and channel substantial financial resources to affected developing country Parties in combating desertification and mitigating the effects of drought.
3. Affected developing country Parties are eligible for assistance in the implementation of the Convention.

Article 5. Obligations of affected country Parties

In addition to their obligations pursuant to article 4, affected country Parties undertake to:

- (a) give due priority to combating desertification and mitigating the effects of drought, and allocate adequate resources in accordance with their circumstances and capabilities;
- (b) establish strategies and priorities, within the framework of sustainable development plans and/or policies, to combat desertification and mitigate the effects of drought;

(c) address the underlying causes of desertification and pay special attention to the socio-economic factors contributing to desertification processes;

(d) promote awareness and facilitate the participation of local populations, particularly women and youth, with the support of non-governmental organizations, in efforts to combat desertification and mitigate the effects of drought; and

(e) provide an enabling environment by strengthening, as appropriate, relevant existing legislation and, where they do not exist, enacting new laws and establishing long-term policies and action programmes.

Article 6. Obligations of developed country Parties

In addition to their general obligations pursuant to article 4, developed country Parties undertake to:

(a) actively support, as agreed, individually or jointly, the efforts of affected developing country Parties, particularly those in Africa, and the least developed countries, to combat desertification and mitigate the effects of drought;

(b) provide substantial financial resources and other forms of support to assist affected developing country Parties, particularly those in Africa, effectively to develop and implement their own long-term plans and strategies to combat desertification and mitigate the effects of drought;

(c) promote the mobilization of new and additional funding pursuant to article 20, paragraph 2 (b);

(d) encourage the mobilization of funding from the private sector and other non-governmental sources; and

(e) promote and facilitate access by affected country Parties, particularly affected developing country Parties, to appropriate technology, knowledge and know-how.

Article 7. Priority for Africa

In implementing this Convention, the Parties shall give priority to affected African country Parties, in the light of the particular situation prevailing in that region, while not neglecting affected developing country Parties in other regions.

Article 8. Relationship with other conventions

1. The Parties shall encourage the coordination of activities carried out under this Convention and, if they are Parties to them, under other relevant international agreements, particularly the United Nations Framework Convention on Climate Change and the Convention on Biological Diversity, in order to derive maximum benefit from activities under each agreement while avoiding duplication of effort. The Parties shall encourage the conduct of joint programmes, particularly in the fields of research, training, systematic observation and information collection and exchange, to the extent that such activities may contribute to achieving the objectives of the agreements concerned.

2. The provisions of this Convention shall not affect the rights and obligations of any Party deriving from a bilateral, regional or international agreement into which it has entered prior to the entry into force of this Convention for it.

PART III: ACTION PROGRAMMES, SCIENTIFIC AND TECHNICAL COOPERATION AND SUPPORTING MEASURES

Section 1: Action programmes

Article 9. Basic approach

1. In carrying out their obligations pursuant to article 5, affected developing country Parties and any other affected country Party in the framework of its regional implementation annex or, otherwise, that has notified the Permanent Secretariat in writing of its intention to prepare a national action programme, shall, as appropriate, prepare, make public and implement national action programmes, utilizing and building, to the extent possible, on existing relevant successful plans and programmes, and subregional and regional action programmes, as the central element of the strategy to combat desertification and mitigate the effects of drought. Such programmes shall be updated through a continuing participatory process on the basis of lessons from field action, as well as the results of research. The preparation of national action programmes shall be closely interlinked with other efforts to formulate national policies for sustainable development.

2. In the provision by developed country Parties of different forms of assistance under the terms of article 6, priority shall be given to supporting, as agreed, national, subregional and regional action programmes of affected developing country Parties, particularly those in Africa, either directly or through relevant multilateral organizations or both.

3. The Parties shall encourage organs, funds and programmes of the United Nations system and other relevant intergovernmental organizations, academic institutions, the scientific community and non-governmental organizations in a position to cooperate, in accordance with their mandates and capabilities, to support the elaboration, implementation and follow-up of action programmes.

Article 10. National action programmes

1. The purpose of national action programmes is to identify the factors contributing to desertification and practical measures necessary to combat desertification and mitigate the effects of drought.

2. National action programmes shall specify the respective roles of government, local communities and land users and the resources available and needed. They shall, *inter alia*:

(a) incorporate long-term strategies to combat desertification and mitigate the effects of drought, emphasize implementation and be integrated with national policies for sustainable development;

(b) allow for modifications to be made in response to changing circumstances and be sufficiently flexible at the local level to cope with different socio-economic, biological and geo-physical conditions;

(c) give particular attention to the implementation of preventive measures for lands that are not yet degraded or which are only slightly degraded;

(d) enhance national climatological, meteorological and hydrological capabilities and the means to provide for drought early warning;

(e) promote policies and strengthen institutional frameworks which develop cooperation and coordination, in a spirit of partnership, between the donor community, governments at all levels, local populations and community groups, and facilitate access by local populations to appropriate information and technology;

(f) provide for effective participation at the local, national and regional levels of non-governmental organizations and local populations, both women and men, particularly resource users, including farmers and pastoralists and their representative organizations, in policy planning, decision-making, and implementation and review of national action programmes; and

(g) require regular review of, and progress reports on, their implementation.

3. National action programmes may include, *inter alia*, some or all of the following measures to prepare for and mitigate the effects of drought:

(a) establishment and/or strengthening, as appropriate, of early warning systems, including local and national facilities and joint systems at the subregional and regional levels, and mechanisms for assisting environmentally displaced persons;

(b) strengthening of drought preparedness and management, including drought contingency plans at the local, national, subregional and regional levels, which take into consideration seasonal to interannual climate predictions;

(c) establishment and/or strengthening, as appropriate, of food security systems, including storage and marketing facilities, particularly in rural areas;

(d) establishment of alternative livelihood projects that could provide incomes in drought prone areas; and

(e) development of sustainable irrigation programmes for both crops and livestock.

4. Taking into account the circumstances and requirements specific to each affected country Party, national action programmes include, as appropriate, *inter alia*, measures in some or all of the following priority fields as they relate to combating desertification and mitigating the effects of drought in affected areas and to their populations: promotion of alternative livelihoods and improvement of national economic environments with a view to strengthening programmes aimed at the eradication of poverty and at ensuring food security; demographic dynamics; sustainable management of natural resources; sustainable agricultural practices; development and efficient use of various energy sources; institutional and legal frameworks; strengthening of capabilities for assessment and systematic observation, including hydrological and meteorological services, and capacity building, education and public awareness.

Article 11. Subregional and regional action programmes

Affected country Parties shall consult and cooperate to prepare, as appropriate, in accordance with relevant regional implementation annexes, subregional and/or regional action programmes to harmonize, complement and increase the efficiency of national programmes. The provisions of article 10 shall apply *mutatis mutandis* to subregional and regional programmes. Such cooperation may include agreed joint programmes for the sustainable management of transboundary natural resources, scientific and technical cooperation, and strengthening of relevant institutions.

Article 12. International cooperation

Affected country Parties, in collaboration with other Parties and the international community, should cooperate to ensure the promotion of an enabling international environment in the implementation of the Convention. Such cooperation should also cover fields of technology transfer as well as scientific research and development, information collection and dissemination and financial resources.

Article 13. Support for the elaboration and implementation of action programmes

1. Measures to support action programmes pursuant to article 9 include, *inter alia*:

(a) financial cooperation to provide predictability for action programmes, allowing for necessary long-term planning;

(b) elaboration and use of cooperation mechanisms which better enable support at the local level, including action through non-governmental organizations, in order to promote the replicability of successful pilot programme activities where relevant;

(c) increased flexibility in project design, funding and implementation in keeping with the experimental, iterative approach indicated for participatory action at the local community level; and

(d) as appropriate, administrative and budgetary procedures that increase the efficiency of cooperation and of support programmes.

2. In providing such support to affected developing country Parties, priority shall be given to African country Parties and to least developed country Parties.

Article 14. Coordination in the elaboration and implementation of action programmes

1. The Parties shall work closely together, directly and through relevant intergovernmental organizations, in the elaboration and implementation of action programmes.

2. The Parties shall develop operational mechanisms, particularly at the national and field levels, to ensure the fullest possible coordination among developed country Parties, developing country Parties and relevant intergovernmental and non-governmental organizations, in order to avoid duplication, harmonize interventions and approaches, and maximize the impact of assistance. In affected developing country Parties, priority will be given to coordinating activities related to international cooperation in order to maximize the efficient use of resources, to ensure responsive assistance, and to facilitate the implementation of national action programmes and priorities under this Convention.

Article 15. Regional implementation annexes

Elements for incorporation in action programmes shall be selected and adapted to the socio-economic, geographical and climatic factors applicable to affected country Parties or regions, as well as to their level of development. Guidelines for the preparation of action programmes and their exact focus and content for particular subregions and regions are set out in the regional implementation annexes.

Section 2: Scientific and technical cooperation

Article 16. Information collection, analysis and exchange

The Parties agree, according to their respective capabilities, to integrate and coordinate the collection, analysis and exchange of relevant short term and long term data and information to ensure systematic observation of land degradation in affected areas and to understand better and assess the processes and effects of drought and desertification. This would help accomplish, *inter alia*, early warning and advance planning for periods of adverse climatic variation in a form suited for practical application by users at all levels, including especially local populations. To this end, they shall, as appropriate:

(a) facilitate and strengthen the functioning of the global network of institutions and facilities for the collection, analysis and exchange of information, as well as for systematic observation at all levels, which shall, *inter alia*:

- (i) aim to use compatible standards and systems;
- (ii) encompass relevant data and stations, including in remote areas;
- (iii) use and disseminate modern technology for data collection, transmission and assessment on land degradation; and
- (iv) link national, subregional and regional data and information centres more closely with global information sources;

(b) ensure that the collection, analysis and exchange of information address the needs of local communities and those of decision makers, with a view to resolving specific problems, and that local communities are involved in these activities;

(c) support and further develop bilateral and multilateral programmes and projects aimed at defining, conducting, assessing and financing the collection, analysis and exchange of data and information, including, *inter alia*, integrated sets of physical, biological, social and economic indicators;

(d) make full use of the expertise of competent intergovernmental and non-governmental organizations, particularly to disseminate relevant information and experiences among target groups in different regions;

(e) give full weight to the collection, analysis and exchange of socio-economic data, and their integration with physical and biological data;

(f) exchange and make fully, openly and promptly available information from all publicly available sources relevant to combating desertification and mitigating the effects of drought; and

(g) subject to their respective national legislation and/or policies, exchange information on local and traditional knowledge, ensuring adequate protection for it and providing appropriate return from the benefits derived from it, on an equitable basis and on mutually agreed terms, to the local populations concerned.

Article 17. Research and development

1. The Parties undertake, according to their respective capabilities, to promote technical and scientific cooperation in the fields of combating desertification and mitigating the effects of drought through appropriate national, subregional, regional and international institutions. To this end, they shall support research activities that:

(a) contribute to increased knowledge of the processes leading to desertification and drought and the impact of, and distinction between, causal factors, both natural and human, with a view to combating desertification and mitigating the effects of drought, and achieving improved productivity as well as sustainable use and management of resources;

(b) respond to well defined objectives, address the specific needs of local populations and lead to the identification and implementation of solutions that improve the living standards of people in affected areas;

(c) protect, integrate, enhance and validate traditional and local knowledge, know-how and practices, ensuring, subject to their respective national legislation and/or policies, that the owners of that knowledge will directly benefit on an equitable basis and on mutually agreed terms from any commercial utilization of it or from any technological development derived from that knowledge;

(d) develop and strengthen national, subregional and regional research capabilities in affected developing country Parties, particularly in Africa, including the development of local skills and the strengthening of appropriate capacities, especially in countries with a weak research base, giving particular attention to multidisciplinary and participative socio-economic research;

(e) take into account, where relevant, the relationship between poverty, migration caused by environmental factors, and desertification;

(f) promote the conduct of joint research programmes between national, subregional, regional and international research organizations, in both the public and private sectors, for the development of improved, affordable and accessible technologies for sustainable development through effective participation of local populations and communities; and

(g) enhance the availability of water resources in affected areas, by means of, *inter alia*, cloud-seeding.

2. Research priorities for particular regions and subregions, reflecting different local conditions, should be included in action programmes. The Conference of the Parties shall review research priorities periodically on the advice of the Committee on Science and Technology.

Article 18. Transfer, acquisition, adaptation and development of technology

1. The Parties undertake, as mutually agreed and in accordance with their respective national legislation and/or policies, to promote, finance and/or facilitate the financing of the transfer, acquisition, adaptation and development of environmentally sound, economically viable and socially acceptable technologies relevant to combating desertification and/or mitigating the effects of drought, with a view to contributing to the achievement of sustainable development in affected areas. Such cooperation shall be conducted bilaterally or multilaterally, as appropriate, making full use of the expertise of intergovernmental and non-governmental organizations. The Parties shall, in particular:

(a) fully utilize relevant existing national, subregional, regional and international information systems and clearing-houses for the dissemination of information on available technologies, their sources, their environmental risks and the broad terms under which they may be acquired;

(b) facilitate access, in particular by affected developing country Parties, on favourable terms, including on concessional and preferential terms, as mutually agreed, taking into account the need to protect intellectual property rights, to technologies most suitable to practical application for specific needs of local populations, paying special attention to the social, cultural, economic and environmental impact of such technology;

(c) facilitate technology cooperation among affected country Parties through financial assistance or other appropriate means;

(d) extend technology cooperation with affected developing country Parties, including, where relevant, joint ventures, especially to sectors which foster alternative livelihoods; and

(e) take appropriate measures to create domestic market conditions and incentives, fiscal or otherwise, conducive to the development, transfer, acquisition and adaptation of suitable technology, knowledge, know-how and practices, including measures to ensure adequate and effective protection of intellectual property rights.

2. The Parties shall, according to their respective capabilities, and subject to their respective national legislation and/or policies, protect, promote and use in particular relevant traditional and local technology, knowledge, know-how and practices and, to that end, they undertake to:

(a) make inventories of such technology, knowledge, know-how and practices and their potential uses with the participation of local populations, and disseminate such information, where appropriate, in cooperation with relevant intergovernmental and non-governmental organizations;

(b) ensure that such technology, knowledge, know-how and practices are adequately protected and that local populations benefit directly, on an equitable basis and as mutually agreed, from any commercial utilization of them or from any technological development derived therefrom;

(c) encourage and actively support the improvement and dissemination of such technology, knowledge, know-how and practices or of the development of new technology based on them; and

(d) facilitate, as appropriate, the adaptation of such technology, knowledge, know-how and practices to wide use and integrate them with modern technology, as appropriate.

Section 3: Supporting measures

Article 19. Capacity building, education and public awareness

1. The Parties recognize the significance of capacity building — that is to say, institution building, training and development of relevant local and national capacities — in efforts to combat desertification and mitigate the effects of drought. They shall promote, as appropriate, capacity-building:

(a) through the full participation at all levels of local people, particularly at the local level, especially women and youth, with the cooperation of non-governmental and local organizations;

(b) by strengthening training and research capacity at the national level in the field of desertification and drought;

(c) by establishing and/or strengthening support and extension services to disseminate relevant technology methods and techniques more effectively, and by training field agents and members of rural organizations in participatory approaches for the conservation and sustainable use of natural resources;

(d) by fostering the use and dissemination of the knowledge, know-how and practices of local people in technical cooperation programmes, wherever possible;

(e) by adapting, where necessary, relevant environmentally sound technology and traditional methods of agriculture and pastoralism to modern socio-economic conditions;

(f) by providing appropriate training and technology in the use of alternative energy sources, particularly renewable energy resources, aimed particularly at reducing dependence on wood for fuel;

(g) through cooperation, as mutually agreed, to strengthen the capacity of affected developing country Parties to develop and implement programmes in the field of collection, analysis and exchange of information pursuant to article 16;

(h) through innovative ways of promoting alternative livelihoods, including training in new skills;

(i) by training of decision makers, managers, and personnel who are responsible for the collection and analysis of data for the dissemination and use of early warning information on drought conditions and on food production;

(j) through more effective operation of existing national institutions and legal frameworks and, where necessary, creation of new ones, along with strengthening of strategic planning and management; and

(k) by means of exchange visitor programmes to enhance capacity building in affected country Parties through a long-term, interactive process of learning and study.

Affected developing country Parties shall conduct, in cooperation with other Parties and competent intergovernmental and non-governmental organizations, as appropriate, an interdisciplinary review of available capacity and facilities at the local and national levels, and the potential for strengthening them.

The Parties shall cooperate with each other and through competent intergovernmental organizations, as well as with non-governmental organizations, in undertaking and supporting public awareness and educational programmes in both affected and, where relevant, unaffected country Parties to promote understanding of the causes and effects of desertification and drought and of the importance of meeting the objective of this Convention. To that end, they shall:

(a) organize awareness campaigns for the general public;

(b) promote, on a permanent basis, access by the public to relevant information, and wide public participation in education and awareness activities;

(c) encourage the establishment of associations that contribute to public awareness;

(d) develop and exchange educational and public awareness material, where possible in local languages, exchange and second experts to train personnel of affected developing country Parties in carrying out relevant education and awareness programmes, and fully utilize relevant educational material available in competent international bodies;

(e) assess educational needs in affected areas, elaborate appropriate school curricula and expand, as needed, educational and adult literacy programmes and opportunities for all, in particular for girls and women, on the identification, conservation and sustainable use and management of the natural resources of affected areas; and

(f) develop interdisciplinary participatory programmes integrating desertification and drought awareness into educational systems and in non-formal, adult, distance and practical educational programmes.

4. The Conference of the Parties shall establish and/or strengthen networks of regional education and training centres to combat desertification and mitigate the effects of drought. These networks shall be coordinated by an institution created or designated for that purpose, in order to train scientific, technical and management personnel and to strengthen existing institutions responsible for education and training in affected country Parties, where appropriate, with a view to harmonizing programmes and to organizing exchanges of experience among them. These networks shall cooperate closely with relevant intergovernmental and non-governmental organizations to avoid duplication of effort.

Article 20. Financial resources

1. Given the central importance of financing to the achievement of the objective of the Convention, the Parties, taking into account their capabilities, shall make every effort to ensure that adequate financial resources are available for programmes to combat desertification and mitigate the effects of drought.

2. In this connection, developed country Parties, while giving priority to affected African country Parties without neglecting affected developing country Parties in other regions, in accordance with article 7, undertake to:

(a) mobilize substantial financial resources, including grants and concessional loans, in order to support the implementation of programmes to combat desertification and mitigate the effects of drought;

(b) promote the mobilization of adequate, timely and predictable financial resources, including new and additional funding from the Global Environment Facility of the agreed incremental costs of those activities concerning desertification that relate to its four focal areas, in conformity with the relevant provisions of the Instrument establishing the Global Environment Facility;

(c) facilitate through international cooperation the transfer of technology, knowledge and know-how; and

(d) explore, in cooperation with affected developing country Parties, innovative methods and incentives for mobilizing and channelling resources, including those of foundations, non-governmental organizations and other private sector entities, particularly debt swaps and other innovative means which increase financing by reducing the external debt burden of affected developing country Parties, particularly those in Africa.

3. Affected developing country Parties, taking into account their capabilities, undertake to mobilize adequate financial resources for the implementation of their national action programmes.

4. In mobilizing financial resources, the Parties shall seek full use and continued qualitative improvement of all national, bilateral and multilateral funding sources and mechanisms, using consortia, joint programmes and parallel financing, and shall seek to involve private sector funding sources and mechanisms, including those of non-governmental organizations. To this end, the Parties shall fully utilize the operational mechanisms developed pursuant to article 14.

5. In order to mobilize the financial resources necessary for affected developing country Parties to combat desertification and mitigate the effects of drought, the Parties shall:

(a) rationalize and strengthen the management of resources already allocated for combating desertification and mitigating the effects of drought by using them more effectively and efficiently, assessing their successes and shortcomings, removing hindrances to their effective use and, where necessary, reorienting programmes in light of the integrated long-term approach adopted pursuant to this Convention;

(b) give due priority and attention within the governing bodies of multilateral financial institutions, facilities and funds, including regional development banks and funds, to supporting affected developing country Parties, particularly those in Africa, in activities which advance implementation of the Convention, notably action programmes they undertake in the framework of regional implementation annexes; and

(c) examine ways in which regional and subregional cooperation can be strengthened to support efforts undertaken at the national level.

6. Other Parties are encouraged to provide, on a voluntary basis, knowledge, know-how and techniques related to desertification and/or financial resources to affected developing country Parties.

7. The full implementation by affected developing country Parties, particularly those in Africa, of their obligations under the Convention will be greatly assisted by the fulfilment by developed country Parties of their obligations under the Convention, including in particular those regarding financial resources and transfer of technology. In fulfilling their obligations, developed country Parties should take fully into account that economic and social development and poverty eradication are the first priorities of affected developing country Parties, particularly those in Africa.

Article 21. Financial mechanisms

1. The Conference of the Parties shall promote the availability of financial mechanisms and shall encourage such mechanisms to seek to maximize the availability of funding for affected developing country Parties, particularly those in Africa, to implement the Convention. To this end, the Conference of the Parties shall consider for adoption *inter alia* approaches and policies that:

(a) facilitate the provision of necessary funding at the national, subregional, regional and global levels for activities pursuant to relevant provisions of the Convention;

(b) promote multiple-source funding approaches, mechanisms and arrangements and their assessment, consistent with article 20;

(c) provide on a regular basis, to interested Parties and relevant intergovernmental and non-governmental organizations, information on available sources of funds and on funding patterns in order to facilitate coordination among them;

(d) facilitate the establishment, as appropriate, of mechanisms, such as national desertification funds, including those involving the participation of non-governmental organizations, to channel financial resources rapidly and efficiently to the local level in affected developing country Parties; and

(e) strengthen existing funds and financial mechanisms at the subregional and regional levels, particularly in Africa, to support more effectively the implementation of the Convention.

2. The Conference of the Parties shall also encourage the provision, through various mechanisms within the United Nations system and through multilateral financial institutions, of support at the national, subregional and regional levels to activities that enable developing country Parties to meet their obligations under the Convention.

3. Affected developing country Parties shall utilize, and where necessary, establish and/or strengthen, national coordinating mechanisms, integrated in national development programmes, that would ensure the efficient use of all available financial resources. They shall also utilize participatory processes involving non-governmental organizations, local groups and the private sector, in raising funds, in elaborating as well as implementing programmes and in assuring access to funding by groups at the local level. These actions can be enhanced by improved coordination and flexible programming on the part of those providing assistance.

4. In order to increase the effectiveness and efficiency of existing financial mechanisms, a Global Mechanism to promote actions leading to the mobilization and channelling of substantial financial resources, including for the transfer of technology, on a grant basis, and/or on concessional or other terms, to affected developing country Parties, is hereby established. This Global Mechanism shall function under the authority and guidance of the Conference of the Parties and be accountable to it.

5. The Conference of the Parties shall identify, at its first ordinary session, an organization to house the Global Mechanism. The Conference of the Parties and the organization it has identified shall agree upon modalities for this Global Mechanism to ensure *inter alia* that such Mechanism:

(a) identifies and draws up an inventory of relevant bilateral and multilateral cooperation programmes that are available to implement the Convention;

(b) provides advice, on request, to Parties on innovative methods of financing and sources of financial assistance and on improving the coordination of cooperation activities at the national level;

(c) provides interested Parties and relevant intergovernmental and non-governmental organizations with information on available sources of funds and on funding patterns in order to facilitate coordination among them; and

(d) reports to the Conference of the Parties, beginning at its second ordinary session, on its activities.

6. The Conference of the Parties shall, at its first session, make appropriate arrangements with the organization it has identified to house the Global Mechanism for the administrative operations of such Mechanism, drawing to the extent possible on existing budgetary and human resources.

7. The Conference of the Parties shall, at its third ordinary session, review the policies, operational modalities and activities of the Global Mechanism accountable to it pursuant to paragraph 4, taking into account the provisions of article 7. On the basis of this review, it shall consider and take appropriate action.

PART IV: INSTITUTIONS

Article 22. Conference of the Parties

1. A Conference of the Parties is hereby established.
2. The Conference of the Parties is the supreme body of the Convention. It shall make, within its mandate, the decisions necessary to promote its effective implementation. In particular, it shall:
 - (a) regularly review the implementation of the Convention and the functioning of its institutional arrangements in the light of the experience gained at the national, subregional, regional and international levels and on the basis of the evolution of scientific and technological knowledge;
 - (b) promote and facilitate the exchange of information on measures adopted by the Parties, and determine the form and timetable for transmitting the information to be submitted pursuant to article 25, review the reports and make recommendations on them;
 - (c) establish such subsidiary bodies as are deemed necessary for the implementation of the Convention;
 - (d) review reports submitted by its subsidiary bodies and provide guidance to them;
 - (e) agree upon and adopt, by consensus, rules of procedure and financial rules for itself and any subsidiary bodies;
 - (f) adopt amendments to the Convention pursuant to articles 30 and 31;
 - (g) approve a programme and budget for its activities, including those of its subsidiary bodies, and undertake necessary arrangements for their financing;
 - (h) as appropriate, seek the cooperation of, and utilize the services of and information provided by, competent bodies or agencies, whether national or international, intergovernmental or non-governmental;
 - (i) promote and strengthen the relationship with other relevant conventions while avoiding duplication of effort; and
 - (j) exercise such other functions as may be necessary for the achievement of the objective of the Convention.
3. The Conference of the Parties shall, at its first session, adopt its own rules of procedure, by consensus, which shall include decision-making procedures for matters not already covered by decision-making procedures stipulated in the Convention. Such procedures may include specified majorities required for the adoption of particular decisions.

4. The first session of the Conference of the Parties shall be convened by the interim secretariat referred to in article 35 and shall take place not later than one year after the date of entry into force of the Convention. Unless otherwise decided by the Conference of the Parties, the second, third and fourth ordinary sessions shall be held yearly, and thereafter, ordinary sessions shall be held every two years.

5. Extraordinary sessions of the Conference of the Parties shall be held at such other times as may be decided either by the Conference of the Parties in ordinary session or at the written request of any Party, provided that, within three months of the request being communicated to the Parties by the Permanent Secretariat, it is supported by at least one third of the Parties.

6. At each ordinary session, the Conference of the Parties shall elect a Bureau. The structure and functions of the Bureau shall be determined in the rules of procedure. In appointing the Bureau, due regard shall be paid to the need to ensure equitable geographical distribution and adequate representation of affected country Parties, particularly those in Africa.

7. The United Nations, its specialized agencies and any State member thereof or observers thereto not Party to the Convention, may be represented at sessions of the Conference of the Parties as observers. Any body or agency, whether national or international, governmental or non-governmental, which is qualified in matters covered by the Convention, and which has informed the Permanent Secretariat of its wish to be represented at a session of the Conference of the Parties as an observer, may be so admitted unless at least one third of the Parties present object. The admission and participation of observers shall be subject to the rules of procedure adopted by the Conference of the Parties.

8. The Conference of the Parties may request competent national and international organizations which have relevant expertise to provide it with information relevant to article 16, paragraph (g), article 17, paragraph 1 (c) and article 18, paragraph 2(b).

Article 23. Permanent Secretariat

1. A Permanent Secretariat is hereby established.

2. The functions of the Permanent Secretariat shall be:

(a) to make arrangements for sessions of the Conference of the Parties and its subsidiary bodies established under the Convention and to provide them with services as required;

(b) to compile and transmit reports submitted to it;

(c) to facilitate assistance to affected developing country Parties, on request, particularly those in Africa, in the compilation and communication of information required under the Convention;

(d) to coordinate its activities with the secretariats of other relevant international bodies and conventions;

(e) to enter, under the guidance of the Conference of the Parties, into such administrative and contractual arrangements as may be required for the effective discharge of its functions;

(f) to prepare reports on the execution of its functions under this Convention and present them to the Conference of the Parties; and

g. to perform such other secretariat functions as may be determined by the Conference of the Parties.

3. The Conference of the Parties, at its first session, shall designate a Permanent Secretariat and make arrangements for its functioning.

Article 24. Committee on Science and Technology

1. A Committee on Science and Technology is hereby established as a subsidiary body of the Conference of the Parties to provide it with information and advice on scientific and technological matters relating to combating desertification and mitigating the effects of drought. The Committee shall meet in conjunction with the ordinary sessions of the Conference of the Parties and shall be multidisciplinary and open to the participation of all Parties. It shall be composed of government representatives competent in the relevant fields of expertise. The Conference of the Parties shall decide, at its first session, on the terms of reference of the Committee.

2. The Conference of the Parties shall establish and maintain a roster of independent experts with expertise and experience in the relevant fields. The roster shall be based on nominations received in writing from the Parties, taking into account the need for a multidisciplinary approach and broad geographical representation.

3. The Conference of the Parties may, as necessary, appoint ad hoc panels to provide it, through the Committee, with information and advice on specific issues regarding the state of the art in fields of science and technology relevant to combating desertification and mitigating the effects of drought. These panels shall be composed of experts whose names are taken from the roster, taking into account the need for a multidisciplinary approach and broad geographical representation. These experts shall have scientific backgrounds and field experience and shall be appointed by the Conference of the Parties on the recommendation of the Committee. The Conference of the Parties shall decide on the terms of reference and the modalities of work of these panels.

Article 25. Networking of institutions, agencies and bodies

1. The Committee on Science and Technology shall, under the supervision of the Conference of the Parties, make provision for the undertaking of a survey and evaluation of the relevant existing networks, institutions, agencies and bodies willing to become units of a network. Such a network shall support the implementation of the Convention.

2. On the basis of the results of the survey and evaluation referred to in paragraph 1, the Committee on Science and Technology shall make recommendations to the Conference of the Parties on ways and means to facilitate and strengthen networking of the units at the local, national and other levels, with a view to ensuring that the thematic needs set out in articles 16 to 19 are addressed.

3. Taking into account these recommendations, the Conference of the Parties shall:

(a) identify those national, subregional, regional and international units that are most appropriate for networking, and recommend operational procedures, and a time frame, for them; and

(b) identify the units best suited to facilitating and strengthening such networking at all levels.

PART V: PROCEDURES

Article 25. Communication of information

1. Each Party shall communicate to the Conference of the Parties for consideration at its ordinary sessions, through the Permanent Secretariat, reports on the measures which it has taken for the implementation of the Convention. The Conference of the Parties shall determine the timetable for submission and the format of such reports.
2. Affected country Parties shall provide a description of the strategies established pursuant to article 5 and of any relevant information on their implementation.
3. Affected country Parties which implement action programmes pursuant to articles 9 to 15 shall provide a detailed description of the programmes and of their implementation.
4. Any group of affected country Parties may make a joint communication on measures taken at the subregional and/or regional levels in the framework of action programmes.
5. Developed country Parties shall report on measures taken to assist in the preparation and implementation of action programmes, including information on the financial resources they have provided, or are providing, under the Convention.
6. Information communicated pursuant to paragraphs 1 to 4 shall be transmitted by the Permanent Secretariat as soon as possible to the Conference of the Parties and to any relevant subsidiary body.
7. The Conference of the Parties shall facilitate the provision to affected developing countries, particularly those in Africa, on request, of technical and financial support in compiling and communicating information in accordance with this article, as well as identifying the technical and financial needs associated with action programmes.

Article 27. Measures to resolve questions on implementation

The Conference of the Parties shall consider and adopt procedures and institutional mechanisms for the resolution of questions that may arise with regard to the implementation of the Convention.

Article 29. Settlement of disputes

1. Parties shall settle any dispute between them concerning the interpretation or application of the Convention through negotiation or other peaceful means of their own choice.
2. When ratifying, accepting, approving, or acceding to the Convention, or at any time thereafter, a Party which is not a regional economic integration organization may declare in a written instrument submitted to the Depositary that, in respect of any dispute concerning the interpretation or application of the Convention, it recognizes one or both of the following means of dispute settlement as compulsory in relation to any Party accepting the same obligation:
 - (a) arbitration in accordance with procedures adopted by the Conference of the Parties in an annex as soon as practicable;

(b) submission of the dispute to the International Court of Justice.

3. A Party which is a regional economic integration organization may make a declaration with like effect in relation to arbitration in accordance with the procedure referred to in paragraph 2 (a).

4. A declaration made pursuant to paragraph 2 shall remain in force until it expires in accordance with its terms or until three months after written notice of its revocation has been deposited with the Depository.

5. The expiry of a declaration, a notice of revocation or a new declaration shall not in any way affect proceedings pending before an arbitral tribunal or the International Court of Justice unless the Parties to the dispute otherwise agree.

6. If the Parties to a dispute have not accepted the same or any procedure pursuant to paragraph 2 and if they have not been able to settle their dispute within twelve months following notification by one Party to another that a dispute exists between them, the dispute shall be submitted to conciliation at the request of any Party to the dispute, in accordance with procedures adopted by the Conference of the Parties in an annex as soon as practicable.

Article 29. Status of annexes

1. Annexes form an integral part of the Convention and, unless expressly provided otherwise, a reference to the Convention also constitutes a reference to its annexes.

2. The Parties shall interpret the provisions of the annexes in a manner that is in conformity with their rights and obligations under the articles of this Convention.

Article 30. Amendments to the Convention

1. Any Party may propose amendments to the Convention.

2. Amendments to the Convention shall be adopted at an ordinary session of the Conference of the Parties. The text of any proposed amendment shall be communicated to the Parties by the Permanent Secretariat at least six months before the meeting at which it is proposed for adoption. The Permanent Secretariat shall also communicate proposed amendments to the signatories to the Convention.

3. The Parties shall make every effort to reach agreement on any proposed amendment to the Convention by consensus. If all efforts at consensus have been exhausted and no agreement reached, the amendment shall, as a last resort, be adopted by a two-thirds majority vote of the Parties present and voting at the meeting. The adopted amendment shall be communicated by the Permanent Secretariat to the Depository, who shall circulate it to all Parties for their ratification, acceptance, approval or accession.

4. Instruments of ratification, acceptance, approval or accession in respect of an amendment shall be deposited with the Depository. An amendment adopted pursuant to paragraph 3 shall enter into force for those Parties having accepted it on the ninetieth day after the date of receipt by the Depository of an instrument of ratification, acceptance, approval or accession by at least two thirds of the Parties to the Convention which were Parties at the time of the adoption of the amendment.

5. The amendment shall enter into force for any other Party on the ninetieth day after the date on which that Party deposits with the Depositary its instrument of ratification, acceptance or approval of, or accession to the said amendment.

6. For the purposes of this article and article 31, "Parties present and voting" means Parties present and casting an affirmative or negative vote.

Article 31. Adoption and amendment of annexes

1. Any additional annex to the Convention and any amendment to an annex shall be proposed and adopted in accordance with the procedure for amendment of the Convention set forth in article 30, provided that, in adopting an additional regional implementation annex or amendment to any regional implementation annex, the majority provided for in that article shall include a two-thirds majority vote of the Parties of the region concerned present and voting. The adoption or amendment of an annex shall be communicated by the Depositary to all Parties.

2. An annex, other than an additional regional implementation annex, or an amendment to an annex, other than an amendment to any regional implementation annex, that has been adopted in accordance with paragraph 1, shall enter into force for all Parties to the Convention six months after the date of communication by the Depositary to such Parties of the adoption of such annex or amendment, except for those Parties that have notified the Depositary in writing within that period of their non-acceptance of such annex or amendment. Such annex or amendment shall enter into force for Parties which withdraw their notification of non-acceptance on the ninetieth day after the date on which withdrawal of such notification has been received by the Depositary.

3. An additional regional implementation annex or amendment to any regional implementation annex that has been adopted in accordance with paragraph 1, shall enter into force for all Parties to the Convention six months after the date of the communication by the Depositary to such Parties of the adoption of such annex or amendment, except with respect to:

(a) any Party that has notified the Depositary in writing, within such six month period, of its non-acceptance of that additional regional implementation annex or of the amendment to the regional implementation annex, in which case such annex or amendment shall enter into force for Parties which withdraw their notification of non-acceptance on the ninetieth day after the date on which withdrawal of such notification has been received by the Depositary; and

(b) any Party that has made a declaration with respect to additional regional implementation annexes or amendments to regional implementation annexes in accordance with article 34, paragraph 4, in which case any such annex or amendment shall enter into force for such a Party on the ninetieth day after the date of deposit with the Depositary of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession with respect to such annex or amendment.

4. If the adoption of an annex or an amendment to an annex involves an amendment to the Convention, that annex or amendment to an annex shall not enter into force until such time as the amendment to the Convention enters into force.

Article 32. Right to vote

1. Except as provided for in paragraph 2, each Party to the Convention shall have one vote.

3. Regional economic integration organizations, in matters within their competence, shall exercise their right to vote with a number of votes equal to the number of their member States that are Parties to the Convention. Such an organization shall not exercise its right to vote if any of its member States exercises its right, and vice versa.

PART VI: FINAL PROVISIONS

Article 33. Signature

This Convention shall be opened for signature at Paris, on 14-15 October 1994, by States Members of the United Nations or any of its specialized agencies or that are Parties to the Statute of the International Court of Justice and by regional economic integration organizations. It shall remain open for signature, thereafter, at the United Nations Headquarters in New York until 15 October 1995.

Article 34. Ratification, acceptance, approval and accession

1. The Convention shall be subject to ratification, acceptance, approval or accession by States and by regional economic integration organizations. It shall be open for accession from the day after the date on which the Convention is closed for signature. Instruments of ratification, acceptance, approval or accession shall be deposited with the Depositary.

2. Any regional economic integration organization which becomes a Party to the Convention without any of its member States being a Party to the Convention shall be bound by all the obligations under the Convention. Where one or more member States of such an organization are also Party to the Convention, the organization and its member States shall decide on their respective responsibilities for the performance of their obligations under the Convention. In such cases, the organization and the member States shall not be entitled to exercise rights under the Convention concurrently.

3. In their instruments of ratification, acceptance, approval or accession, regional economic integration organizations shall declare the extent of their competence with respect to the matters governed by the Convention. They shall also promptly inform the Depositary, who shall in turn inform the Parties, of any substantial modification in the extent of their competence.

4. In its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, any Party may declare that, with respect to it, any additional regional implementation annex or any amendment to any regional implementation annex shall enter into force only upon the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession with respect thereto.

Article 35. Interim arrangements

The secretariat functions referred to in article 23 will be carried out on an interim basis by the secretariat established by the General Assembly of the United Nations in its resolution 47/133 of 22 December 1992, until the completion of the first session of the Conference of the Parties.

Article 36. Entry into force

1. The Convention shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit of the fiftieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

2. For each State or regional economic integration organization ratifying, accepting, approving or acceding to the Convention after the deposit of the fiftieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession, the Convention shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit by such State or regional economic integration organization of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

3. For the purposes of paragraphs 1 and 2, any instrument deposited by a regional economic integration organization shall not be counted as additional to those deposited by States members of the organization.

Article 37. Reservations

No reservations may be made to this Convention.

Article 38. Withdrawal

1. At any time after three years from the date on which the Convention has entered into force for a Party, that Party may withdraw from the Convention by giving written notification to the Depositary.

2. Any such withdrawal shall take effect upon expiry of one year from the date of receipt by the Depositary of the notification of withdrawal, or on such later date as may be specified in the notification of withdrawal.

Article 39. Depositary

The Secretary-General of the United Nations shall be the Depositary of the Convention.

Article 40. Authentic texts

The original of the present Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized to that effect, have signed the present Convention.

DONE AT Paris, this 17th day of June one thousand nine hundred and ninety-four.

ANNEX I

REGIONAL IMPLEMENTATION ANNEX FOR AFRICA

Article 1. Scope

This Annex applies to Africa, in relation to each Party and in conformity with the Convention, in particular its article 7, for the purpose of combating desertification and/or mitigating the effects of drought in its arid, semi-arid and dry sub-humid areas.

Article 2. Purpose

The purpose of this Annex, at the national, subregional and regional levels in Africa and in the light of its particular conditions, is to:

- (a) identify measures and arrangements, including the nature and processes of assistance provided by developed country Parties, in accordance with the relevant provisions of the Convention;
- (b) provide for the efficient and practical implementation of the Convention to address conditions specific to Africa; and
- (c) promote processes and activities relating to combating desertification and/or mitigating the effects of drought within the arid, semi-arid and dry sub-humid areas of Africa.

Article 3. Particular conditions of the African region

In carrying out their obligations under the Convention, the Parties shall, in the implementation of this Annex, adopt a basic approach that takes into consideration the following particular conditions of Africa:

- (a) the high proportion of arid, semi-arid and dry sub-humid areas;
- (b) the substantial number of countries and populations adversely affected by desertification and by the frequent recurrence of severe drought;
- (c) the large number of affected countries that are landlocked;
- (d) the widespread poverty prevalent in most affected countries, the large number of least developed countries among them, and their need for significant amounts of external assistance, in the form of grants and loans on concessional terms, to pursue their development objectives;
- (e) the difficult socio-economic conditions, exacerbated by deteriorating and fluctuating terms of trade, external indebtedness and political instability, which induce internal, regional and international migrations;
- (f) the heavy reliance of populations on natural resources for subsistence which, compounded by the effects of demographic trends and factors, a weak technological base and unsustainable production practices, contributes to serious resource degradation;

(g) the insufficient institutional and legal frameworks, the weak infrastructural base and the insufficient scientific, technical and educational capacity, leading to substantial capacity building requirements; and

(h) the central role of actions in combat desertification and/or mitigate the effects of drought in the national development priorities of affected African countries.

Article 4. Commitments and obligations of African country Parties

1. In accordance with their respective capabilities, African country Parties undertake to:

(a) adopt the combating of desertification and/or the mitigation of the effects of drought as a central strategy in their efforts to eradicate poverty;

(b) promote regional cooperation and integration, in a spirit of solidarity and partnership based on mutual interest, in programmes and activities to combat desertification and/or mitigate the effects of drought;

(c) rationalize and strengthen existing institutions concerned with desertification and drought and involve other existing institutions, as appropriate, in order to make them more effective and to ensure more efficient use of resources;

(d) promote the exchange of information on appropriate technology, knowledge, know-how and practices between and among them; and

(e) develop contingency plans for mitigating the effects of drought in areas degraded by desertification and/or drought.

2. Pursuant to the general and specific obligations set out in articles 4 and 5 of the Convention, affected African country Parties shall aim to:

(a) make appropriate financial allocations from their national budgets consistent with national conditions and capabilities and reflecting the new priority Africa has accorded to the phenomenon of desertification and/or drought;

(b) sustain and strengthen reforms currently in progress toward greater decentralization and resource tenure as well as reinforce participation of local populations and communities; and

(c) identify and mobilize new and additional national financial resources, and expand, as a matter of priority, existing national capabilities and facilities to mobilize domestic financial resources.

Article 5. Commitments and obligations of developed country Parties

1. In fulfilling their obligations pursuant to articles 4, 5 and 7 of the Convention, developed country Parties shall give priority to affected African country Parties and, in this context, shall:

(a) assist them to combat desertification and/or mitigate the effects of drought by, *inter alia*, providing and/or facilitating access to financial and/or other resources, and promoting, financing and/or facilitating the financing of the transfer, adaptation and access to appropriate environmental technologies

and know-how, as mutually agreed and in accordance with national policies, taking into account their adoption of poverty eradication as a central strategy;

(b) continue to allocate significant resources and/or increase resources to combat desertification and/or mitigate the effects of drought; and

(c) assist them in strengthening capacities to enable them to improve their institutional frameworks, as well as their scientific and technical capabilities, information collection and analysis, and research and development for the purpose of combating desertification and/or mitigating the effects of drought.

2. Other country Parties may provide, on a voluntary basis, technology, knowledge and know-how relating to desertification and/or financial resources, to affected African country Parties. The transfer of such knowledge, know-how and techniques is facilitated by international cooperation.

Article 6. Strategic planning framework for sustainable development

1. National action programmes shall be a central and integral part of a broader process of formulating national policies for the sustainable development of affected African country Parties.

2. A consultative and participatory process involving appropriate levels of government, local populations, communities and non-governmental organizations shall be undertaken to provide guidance on a strategy with flexible planning to allow maximum participation from local populations and communities. As appropriate, bilateral and multilateral assistance agencies may be involved in this process at the request of an affected African country Party.

Article 7. Timetable for preparation of action programmes

Pending entry into force of this Convention, the African country Parties, in cooperation with other members of the international community, as appropriate, shall, to the extent possible, provisionally apply those provisions of the Convention relating to the preparation of national, subregional and regional action programmes.

Article 8. Content of national action programmes

1. Consistent with article 10 of the Convention, the overall strategy of national action programmes shall emphasize integrated local development programmes for affected areas, based on participatory mechanisms and on integration of strategies for poverty eradication into efforts to combat desertification and mitigate the effects of drought. The programmes shall aim at strengthening the capacity of local authorities and ensuring the active involvement of local populations, communities and groups, with emphasis on education and training, mobilization of non-governmental organizations with proven expertise and strengthening of decentralized governmental structures.

2. National action programmes shall, as appropriate, include the following general features:

(a) the use, in developing and implementing national action programmes, of past experiences in combating desertification and/or mitigating the effects of drought, taking into account social, economic and ecological conditions;

(b) the identification of factors contributing to desertification and/or drought and the resources and capacities available and required, and the setting up of appropriate policies and institutional and other responses and measures necessary to combat those phenomena and/or mitigate their effects; and

(c) the increase in participation of local populations and communities, including women, farmers and pastoralists, and delegation to them of more responsibility for management.

3. National action programmes shall also, as appropriate, include the following:

(a) measures to improve the economic environment with a view to eradicating poverty:

- (i) increasing incomes and employment opportunities, especially for the poorest members of the community, by: developing markets for farm and livestock products; creating financial instruments suited to local needs; encouraging diversification in agriculture and the setting-up of agricultural enterprises; and developing economic activities of a para-agricultural or non-agricultural type;
- (ii) improving the long-term prospects of rural economies by the creation of: incentives for productive investment and access to the means of production; and price and tax policies and commercial practices that promote growth;
- (iii) defining and applying population and migration policies to reduce population pressure on land; and
- (iv) promoting the use of drought resistant crops and the application of integrated dry-land farming systems for food security purposes;

(b) measures to conserve natural resources:

- (i) ensuring integrated and sustainable management of natural resources, including: agricultural land and pastoral land; vegetation cover and wildlife; forests; water resources; and biological diversity;
- (ii) training with regard to, and strengthening, public awareness and environmental education campaigns and disseminating knowledge of techniques relating to the sustainable management of natural resources; and
- (iii) ensuring the development and efficient use of diverse energy sources, the promotion of alternative sources of energy, particularly solar energy, wind energy and bio-gas, and specific arrangements for the transfer, acquisition and adaptation of relevant technology to alleviate the pressure on fragile natural resources;

(c) measures to improve institutional organization:

- (i) defining the roles and responsibilities of central government and local authorities within the framework of a land use planning policy;
- (ii) encouraging a policy of active decentralization, devolving responsibility for management and decision-making to local authorities, and encouraging initiatives and the assumption of responsibility by local communities and the establishment of local structures; and

- (iii) adjusting, as appropriate, the institutional and regulatory framework of natural resource management to provide security of land tenure for local populations;
- (d) measures to improve knowledge of desertification:
- (i) promoting research and the collection, processing and exchange of information on the scientific, technical and socio-economic aspects of desertification;
 - (ii) improving national capabilities in research and in the collection, processing, exchange and analysis of information so as to increase understanding and to translate the results of the analysis into operational terms; and
 - (iii) encouraging the medium and long term study of socio-economic and cultural trends in affected areas; qualitative and quantitative trends in natural resources; and the interaction between climate and desertification; and
- (e) measures to monitor and assess the effects of drought:
- (i) developing strategies to evaluate the impacts of natural climate variability on regional drought and desertification and/or to utilize predictions of climate variability on seasonal to interannual time scales in efforts to mitigate the effects of drought;
 - (ii) improving early warning and response capacity, efficiently managing emergency relief and food aid, and improving food stocking and distribution systems, cattle protection schemes and public works and alternative livelihoods for drought prone areas; and
 - (iii) monitoring and assessing ecological degradation to provide reliable and timely information on the process and dynamics of resource degradation in order to facilitate better policy formulations and responses.

Article 9. Preparation of national action programmes and implementation and evaluation indicators

Each affected African country Party shall designate an appropriate national coordinating body to function as a catalyst in the preparation, implementation and evaluation of its national action programme. This coordinating body shall, in the light of article 3 and as appropriate:

- (a) undertake an identification and review of actions, beginning with a locally driven consultation process, involving local populations and communities and with the cooperation of local administrative authorities, developed country Parties and intergovernmental and non-governmental organizations, on the basis of initial consultations of those concerned at the national level;
- (b) identify and analyze the constraints, needs and gaps affecting development and sustainable land use and recommend practical measures to avoid duplication by making full use of relevant ongoing efforts and promote implementation of results;
- (c) facilitate, design and formulate project activities based on interactive, flexible approaches in order to ensure active participation of the population in affected areas, to minimize the negative impact of such activities, and to identify and prioritize requirements for financial assistance and technical cooperation;

(d) conduct periodic quantitative and timely financial monitoring to ensure the assessment and evaluation of national action programmes, which encompasses actions in the short, medium and long terms, and of the implementation of such programmes; and

(e) prepare progress reports on the implementation of the national action programmes.

Article 10. Organizational framework of subregional action programmes

1. Pursuant to article 4 of the Convention, African country Parties shall cooperate in the preparation and implementation of subregional action programmes for central, eastern, northern, southern and western Africa and, in that regard, may delegate the following responsibilities to relevant subregional intergovernmental organizations:

(a) acting as focal points for preparatory activities and coordinating the implementation of the subregional action programmes;

(b) assisting in the preparation and implementation of national action programmes;

(c) facilitating the exchange of information, experience and know-how as well as providing advice on the review of national legislation; and

(d) any other responsibilities relating to the implementation of subregional action programmes.

2. Specialized subregional institutions may provide support, upon request, and/or be entrusted with the responsibility to coordinate activities in their respective fields of competence.

Article 11. Content and preparation of subregional action programmes

Subregional action programmes shall focus on issues that are better addressed at the subregional level. They shall establish, where necessary, mechanisms for the management of shared natural resources. Such mechanisms shall effectively handle transboundary problems associated with desertification and/or drought and shall provide support for the harmonious implementation of national action programmes. Priority areas for subregional action programmes shall, as appropriate, focus on:

(a) joint programmes for the sustainable management of transboundary natural resources through bilateral and multilateral mechanisms, as appropriate;

(b) coordination of programmes to develop alternative energy sources;

(c) cooperation in the management and control of pests as well as of plant and animal diseases;

(d) capacity building, education and public awareness activities that are better carried out or supported at the subregional level;

(e) scientific and technical cooperation, particularly in the climatological, meteorological and hydrological fields, including networking for data collection and assessment, information sharing and project monitoring, and coordination and prioritization of research and development activities;

(f) early warning systems and joint planning for mitigating the effects of drought, including measures to address the problems resulting from environmentally induced migrations;

(g) exploration of ways of sharing experiences, particularly regarding participation of local populations and communities, and creation of an enabling environment for improved land use management and for use of appropriate technologies;

(h) strengthening of the capacity of sub-regional organizations to coordinate and provide technical services, as well as establishment, reorientation and strengthening of sub-regional centres and institutions; and

(i) development of policies in fields, such as trade, which have impact upon affected areas and populations, including policies for the coordination of regional marketing regimes and for common infrastructure.

Article 12. Organizational framework of the regional action programme

1. Pursuant to article 11 of the Convention, African country Parties shall jointly determine the procedures for preparing and implementing the regional action programme.

2. The Parties may provide appropriate support to relevant African regional institutions and organizations to enable them to assist African country Parties to fulfil their responsibilities under the Convention.

Article 13. Content of the regional action programme

The regional action programme includes measures relating to combating desertification and/or mitigating the effects of drought in the following priority areas, as appropriate:

(a) development of regional cooperation and coordination of sub-regional action programmes for building regional consensus on key policy areas, including through regular consultations of sub-regional organizations;

(b) promotion of capacity building in activities which are better implemented at the regional level;

(c) the seeking of solutions with the international community to global economic and social issues that have an impact on affected areas taking into account article 4, paragraph 2 (b) of the Convention;

(d) promotion among the affected country Parties of Africa and its subregions, as well as with other affected regions, of exchange of information and appropriate techniques, technical know-how and relevant experience; promotion of scientific and technological cooperation particularly in the fields of climatology, meteorology, hydrology, water resources development and alternative energy sources; coordination of sub-regional and regional research activities; and identification of regional priorities for research and development;

(e) coordination of networks for systematic observation and assessment and information exchange, as well as their integration into world wide networks; and

(f) coordination of and reinforcement of sub-regional and regional early warning systems and drought contingency plans.

Article 14. Financial resources

1. Pursuant to article 20 of the Convention and article 4, paragraph 2, affected African country Parties shall endeavour to provide a macroeconomic framework conducive to the mobilization of financial resources and shall develop policies and establish procedures to channel resources more effectively to local development programmes, including through non-governmental organizations, as appropriate.
2. Pursuant to article 21, paragraphs 4 and 5 of the Convention, the Parties agree to establish an inventory of sources of funding at the national, subregional, regional and international levels to ensure the rational use of existing resources and to identify gaps in resource allocation, to facilitate implementation of the action programmes. The inventory shall be regularly reviewed and updated.
3. Consistent with article 7 of the Convention, the developed country Parties shall continue to allocate significant resources and/or increased resources as well as other forms of assistance to affected African country Parties on the basis of partnership agreements and arrangements referred to in article 13, giving, *inter alia*, due attention to matters related to debt, international trade and marketing arrangements in accordance with article 4, paragraph 2 (b) of the Convention.

Article 15. Financial mechanisms

1. Consistent with article 7 of the Convention underscoring the priority to affected African country Parties and considering the particular situation prevailing in this region, the Parties shall pay special attention to the implementation in Africa of the provisions of article 21, paragraph 1 (d) and (e) of the Convention, notably by:
 - (a) facilitating the establishment of mechanisms, such as national desertification funds, to channel financial resources to the local level; and
 - (b) strengthening existing funds and financial mechanisms at the subregional and regional levels.
2. Consistent with articles 20 and 21 of the Convention, the Parties which are also members of the governing bodies of relevant regional and subregional financial institutions, including the African Development Bank and the African Development Fund, shall promote efforts to give due priority and attention to the activities of those institutions that advance the implementation of this Annex.
3. The Parties shall streamline, to the extent possible, procedures for channelling funds to affected African country Parties.

Article 16. Technical assistance and cooperation

The Parties undertake, in accordance with their respective capabilities, to rationalize technical assistance to, and cooperation with, African country Parties with a view to increasing project and programme effectiveness by, *inter alia*:

- (1) limiting the costs of support measures and backstopping, especially overhead costs; in any case, such costs shall only represent an appropriately low percentage of the total cost of the project so as to maximize project efficiency;

(b) giving preference to the utilization of competent national experts or, where necessary, competent experts from within the subregion and/or region, in project design, preparation and implementation, and to the building of local expertise where it does not exist; and

(c) effectively managing and coordinating, as well as efficiently utilizing, technical assistance to be provided.

Article 17. Transfer, acquisition, adaptation and access to environmentally sound technology

In implementing article 13 of the Convention relating to transfer, acquisition, adaptation and development of technology, the Parties undertake to give priority to African country Parties and, as necessary, to develop with them new models of partnership and cooperation with a view to strengthening capacity building in the fields of scientific research and development and information collection and dissemination to enable them to implement their strategies to combat desertification and mitigate the effects of drought.

Article 13. Coordination and partnership agreements

1. African country Parties shall coordinate the preparation, negotiation and implementation of national, subregional and regional action programmes. They may involve, as appropriate, other Parties and relevant intergovernmental and non-governmental organizations in this process.

2. The objectives of such coordination shall be to ensure that financial and technical cooperation is consistent with the Convention and to provide the necessary continuity in the use and administration of resources.

3. African country Parties shall organize consultative processes at the national, subregional and regional levels. These consultative processes may:

(a) serve as a forum to negotiate and conclude partnership agreements based on national, subregional and regional action programmes; and

(b) specify the contribution of African country Parties and other members of the consultative groups to the programmes and identify priorities and agreements on implementation and evaluation indicators, as well as funding arrangements for implementation.

4. The Permanent Secretariat may, at the request of African country Parties, pursuant to article 13 of the Convention, facilitate the convocation of such consultative processes by:

(a) providing advice on the organization of effective consultative arrangements, drawing on experiences from other such arrangements;

(b) providing information to relevant bilateral and multilateral agencies concerning consultative meetings or processes, and encouraging their active involvement; and

(c) providing other information that may be relevant in establishing or improving consultative arrangements.

5. The subregional and regional coordinating bodies shall, *inter alia*:

- (a) recommend appropriate adjustments to partnership agreements;
- (b) monitor, assess and report on the implementation of the agreed subregional and regional programmes; and
- (c) aim to ensure efficient communication and cooperation among African country Parties.

6. Participation in the consultative groups shall, as appropriate, be open to Governments, interested groups and donors, relevant organs, funds and programmes of the United Nations system, relevant subregional and regional organizations, and representatives of relevant non-governmental organizations. Participants of each consultative group shall determine the modalities of its management and operation.

7. Pursuant to article 14 of the Convention, developed country Parties are encouraged to develop, on their own initiative, an informal process of consultation and coordination among themselves, at the national, subregional and regional levels, and, at the request of an affected African country Party or of an appropriate subregional or regional organization, to participate in a national, subregional or regional consultative process that would evaluate and respond to assistance needs in order to facilitate implementation.

Article 19. Follow-up arrangements

Follow-up of this Annex shall be carried out by African country Parties in accordance with the Convention as follows:

- (a) at the national level, by a mechanism the composition of which should be determined by each affected African country Party and which shall include representatives of local communities and shall function under the supervision of the national coordinating body referred to in article 9;
- (b) at the subregional level, by a multidisciplinary scientific and technical consultative committee, the composition and modalities of operation of which shall be determined by the African country Parties of the subregion concerned; and
- (c) at the regional level, by mechanisms defined in accordance with the relevant provisions of the Treaty establishing the African Economic Community, and by an African Scientific and Technical Advisory Committee.

REGIONAL IMPLEMENTATION ANNEX FOR ASIA

Article 1. Purpose

The purpose of this Annex is to provide guidelines and arrangements for the effective implementation of the Convention in the affected country Parties of the Asian region in the light of its particular conditions.

Article 2. Particular conditions of the Asian region

In carrying out their obligations under the Convention, the Parties shall, as appropriate, take into consideration the following particular conditions which apply in varying degrees to the affected country Parties of the region:

(a) the high proportion of areas in their territories affected by, or vulnerable to, desertification and drought and the broad diversity of these areas with regard to climate, topography, land use and socio-economic systems;

(b) the heavy pressure on natural resources for livelihoods;

(c) the existence of production systems, directly related to widespread poverty, leading to land degradation and to pressure on scarce water resources;

(d) the significant impact of conditions in the world economy and social problems such as poverty, poor health and nutrition, lack of food security, migration, displaced persons and demographic dynamics;

(e) their expanding, but still insufficient, capacity and institutional frameworks to deal with national desertification and drought problems; and

(f) their need for international cooperation to pursue sustainable development objectives relating to combating desertification and mitigating the effects of drought.

Article 3. Framework for national action programmes

1. National action programmes shall be an integral part of broader national policies for sustainable development of the affected country Parties of the region.

2. The affected country Parties shall, as appropriate, develop national action programmes pursuant to articles 9 to 11 of the Convention, paying special attention to article 10, paragraph 2 (f). As appropriate, bilateral and multilateral cooperation agencies may be involved in this process at the request of the affected country Party concerned.

Article 4. National action programmes

1. In preparing and implementing national action programmes, the affected country Parties of the region, consistent with their respective circumstances and policies, may, *inter alia*, as appropriate:

(a) designate appropriate bodies responsible for the preparation, coordination and implementation of their action programmes;

(b) involve affected populations, including local communities, in the elaboration, coordination and implementation of their action programmes through a locally driven consultative process, with the cooperation of local authorities and relevant national and non-governmental organizations;

(c) survey the state of the environment in affected areas to assess the causes and consequences of desertification and to determine priority areas for action;

(d) evaluate, with the participation of affected populations, past and current programmes for combating desertification and mitigating the effects of drought, in order to design a strategy and elaborate activities in their action programmes;

(e) prepare technical and financial programmes based on the information derived from the activities in subparagraphs (a) to (d);

(f) develop and utilize procedures and benchmarks for evaluating implementation of their action programmes;

(g) promote the integrated management of drainage basins, the conservation of soil resources, and the enhancement and efficient use of water resources;

(h) strengthen and/or establish information, evaluation and follow up and early warning systems in regions prone to desertification and drought, taking account of climatological, meteorological, hydrological, biological and other relevant factors; and

(i) formulate in a spirit of partnership, where international cooperation, including financial and technical resources, is involved, appropriate arrangements supporting their action programmes.

2. Consistent with article 10 of the Convention, the overall strategy of national action programmes shall emphasize integrated local development programmes for affected areas, based on participatory mechanisms and on the integration of strategies for poverty eradication into efforts to combat desertification and mitigate the effects of drought. Sectoral measures in the action programmes shall be grouped in priority fields which take account of the broad diversity of affected areas in the region referred to in article 2 (a).

Article 5. Subregional and joint action programmes

1. Pursuant to article 11 of the Convention, affected country Parties in Asia may mutually agree to consult and cooperate with other Parties, as appropriate, to prepare and implement subregional or joint action programmes, as appropriate, in order to complement, and increase effectiveness in the implementation of, national action programmes. In either case, the relevant Parties may jointly agree to entrust subregional, including bilateral or national organizations, or specialized institutions, with responsibilities relating to the preparation, coordination and implementation of programmes. Such organizations or institutions may also act as focal points for the promotion and coordination of actions pursuant to articles 15 to 13 of the Convention.

2. In preparing and implementing subregional or joint action programmes, the affected country Parties of the region shall, *inter alia*, as appropriate;

(a) identify, in cooperation with national institutions, priorities relating to combating desertification and mitigating the effects of drought which can best be met by such programmes, as well as relevant activities which could be effectively carried out through them;

(b) evaluate the operational capacities and activities of relevant regional, subregional and national institutions;

(c) assess existing programmes relating to desertification and drought among all or some parties of the region or subregion and their relationship with national action programmes; and

(d) formulate in a spirit of partnership, where international cooperation, including financial and technical resources, is involved, appropriate bilateral and/or multilateral arrangements supporting the programmes.

3. Subregional or joint action programmes may include agreed joint programmes for the sustainable management of transboundary natural resources relating to desertification, priorities for coordination and other activities in the fields of capacity building, scientific and technical cooperation, particularly drought early warning systems and information sharing, and means of strengthening the relevant subregional and other organizations or institutions.

Article 6. Regional activities

Regional activities for the enhancement of subregional or joint action programmes may include, *inter alia*, measures to strengthen institutions and mechanisms for coordination and cooperation at the national, subregional and regional levels, and to promote the implementation of articles 16 to 19 of the Convention. These activities may also include:

(a) promoting and strengthening technical cooperation networks;

(b) preparing inventories of technologies, knowledge, know-how and practices, as well as traditional and local technologies and know-how, and promoting their dissemination and use;

(c) evaluating the requirements for technology transfer and promoting the adaptation and use of such technologies; and

(d) encouraging public awareness programmes and promoting capacity building at all levels, strengthening training, research and development and building systems for human resource development.

Article 7. Financial resources and mechanisms

1. The Parties shall, in view of the importance of combating desertification and mitigating the effects of drought in the Asian region, promote the mobilization of substantial financial resources and the availability of financial mechanisms, pursuant to articles 20 and 21 of the Convention.

2. In conformity with the Convention and on the basis of the coordinating mechanism provided for in article 3 and in accordance with their national development policies, affected country Parties of the region shall, individually or jointly:

(a) adopt measures to rationalize and strengthen mechanisms to supply funds through public and private investment with a view to achieving specific results in action to combat desertification and mitigate the effects of drought;

(b) identify international cooperation requirements in support of national efforts, particularly financial, technical and technological; and

(c) promote the participation of bilateral and/or multilateral financial cooperation institutions with a view to ensuring implementation of the Convention.

3. The Parties shall streamline, to the extent possible, procedures for channelling funds to affected country Parties in the region.

Article 8. Cooperation and coordination mechanisms

1. Affected country Parties, through the appropriate bodies designated pursuant to article 4, paragraph 1 (a), and other Parties in the region, may, as appropriate, set up a mechanism for, *inter alia*, the following purposes:

(a) exchange of information, experience, knowledge and know-how;

(b) cooperation and coordination of actions, including bilateral and multilateral arrangements, at the subregional and regional levels;

(c) promotion of scientific, technical, technological and financial cooperation pursuant to articles 5 to 7;

(d) identification of external cooperation requirements; and

(e) follow-up and evaluation of the implementation of action programmes.

2. Affected country Parties, through the appropriate bodies designated pursuant to article 4, paragraph 1 (a), and other Parties in the region, may also, as appropriate, consult and coordinate as regards the national, subregional and joint action programmes. They may involve, as appropriate, other Parties and relevant intergovernmental and non-governmental organizations in this process. Such coordination shall, *inter alia*, seek to secure agreement on opportunities for international cooperation in accordance with articles 20 and 21 of the Convention, enhance technical cooperation and channel resources so that they are used effectively.

3. Affected country Parties of the region shall hold periodic coordination meetings, and the Permanent Secretariat may, at their request, pursuant to article 23 of the Convention, facilitate the convocation of such coordination meetings by:

(a) providing advice on the organization of effective coordination arrangements, drawing on experience from other such arrangements;

(b) providing information to relevant bilateral and multilateral agencies concerning coordination meetings, and encouraging their active involvement; and

(c) providing other information that may be relevant in establishing or improving coordination processes.

REGIONAL IMPLEMENTATION ANNEX
FOR LATIN AMERICA AND THE CARIBBEAN

Article 1. Purpose¹

The purpose of this Annex is to provide general guidelines for the implementation of the Convention in the Latin American and Caribbean region, in light of its particular conditions.

¹ Article 2. Particular conditions of the Latin American and Caribbean region

The Parties shall, in accordance with the provisions of the Convention, take into consideration the following particular conditions of the region:

(a) the existence of broad expanses which are vulnerable and have been severely affected by desertification and/or drought and in which diverse characteristics may be observed, depending on the area in which they occur, this cumulative and intensifying process has negative social, cultural, economic and environmental effects which are all the more serious in that the region contains one of the largest resources of biological diversity in the world;

(b) the frequent use of unsustainable development practices in affected areas as a result of complex interactions among physical, biological, political, social, cultural and economic factors, including international economic factors such as external indebtedness, deteriorating terms of trade and trade practices which affect markets for agricultural, fishery and forestry products; and

(c) a sharp drop in the productivity of ecosystems being the main consequence of desertification and drought, taking the form of a decline in agricultural, livestock and forestry yields and a loss of biological diversity; from the social point of view, the results are impoverishment, migration, internal population movements, and the deterioration of the quality of life; the region will therefore have to adopt an integrated approach to problems of desertification and drought by promoting sustainable development models that are in keeping with the environmental, economic and social situation in each country

Article 3. Action programmes

1. In conformity with the Convention, in particular its articles 9 to 11, and in accordance with their national development policies, affected country Parties of the region shall, as appropriate, prepare and implement national action programmes to combat desertification and mitigate the effects of drought as an integral part of their national policies for sustainable development. Subregional and regional programmes may be prepared and implemented in accordance with the requirements of the region.

2. In the preparation of their national action programmes, affected country Parties of the region shall pay particular attention to article 10, paragraph 2 (f) of the Convention.

Article 4. Content of national action programmes

In the light of their respective situations, the affected country Parties of the region may take account, *inter alia*, of the following thematic issues in developing their national strategies for action to combat desertification and/or mitigate the effects of drought, pursuant to article 5 of the Convention:

- (a) increasing capacities, education and public awareness, technical, scientific and technological cooperation and financial resources and mechanisms;
- (b) eradicating poverty and improving the quality of human life;
- (c) achieving food security and sustainable development and management of agricultural, livestock-rearing, forestry and multipurpose activities;
- (d) sustainable management of natural resources, especially the rational management of drainage basins;
- (e) sustainable management of natural resources in high-altitude areas;
- (f) rational management and conservation of soil resources and exploitation and efficient use of water resources;
- (g) formulation and application of emergency plans to mitigate the effects of drought;
- (h) strengthening and/or establishing information, evaluation and follow-up and early warning systems in areas prone to desertification and drought, taking account of climatological, meteorological, hydrological, biological, soil, economic and social factors;
- (i) developing, managing and efficiently using diverse sources of energy, including the promotion of alternative sources;
- (j) conservation and sustainable use of biodiversity in accordance with the provisions of the Convention on Biological Diversity;
- (k) consideration of demographic aspects related to desertification and drought; and
- (l) establishing or strengthening institutional and legal frameworks permitting application of the Convention and aimed, *inter alia*, at decentralizing administrative structures and functions relating to desertification and drought, with the participation of affected communities and society in general.

Article 5. Technical, scientific and technological cooperation

In conformity with the Convention, in particular its articles 16 to 18, and on the basis of the coordinating mechanism provided for in article 7, affected country Parties of the region shall, individually or jointly:

- (a) promote the strengthening of technical cooperation networks and national, subregional and regional information systems, as well as their integration, as appropriate, in worldwide sources of information;
- (b) prepare an inventory of available technologies and know-how and promote their dissemination and use;
- (c) promote the use of traditional technology, knowledge, know-how and practices pursuant to article 13, paragraph 2 (b), of the Convention;

(d) identify transfer of technology requirements; and

(e) promote the development, adaptation, adoption and transfer of relevant existing and new environmentally sound technologies.

Article 6. Financial resources and mechanisms

In conformity with the Convention, in particular its articles 20 and 21, on the basis of the coordinating mechanism provided for in article 7 and in accordance with their national development policies, affected country Parties of the region shall, individually or jointly:

(a) adopt measures to rationalize and strengthen mechanisms to supply funds through public and private investment with a view to achieving specific results in action to combat desertification and mitigate the effects of drought;

(b) identify international cooperation requirements in support of national efforts; and

(c) promote the participation of bilateral and/or multilateral financial cooperation institutions with a view to ensuring implementation of the Convention.

Article 7. Institutional framework

1. In order to give effect to this Annex, affected country Parties of the region shall:

(a) establish and/or strengthen national focal points to coordinate action to combat desertification and/or mitigate the effects of drought; and

(b) set up a mechanism to coordinate the national focal points for the following purposes:

(i) exchanges of information and experiences;

(ii) coordination of activities at the subregional and regional levels;

(iii) promotion of technical, scientific, technological and financial cooperation;

(iv) identification of external cooperation requirements; and

(v) follow-up and evaluation of the implementation of action programmes.

2. Affected country Parties of the region shall hold periodic coordination meetings and the Permanent Secretariat may, at their request, pursuant to article 23 of the Convention, facilitate the convocation of such coordination meetings, by:

(a) providing advice on the organization of effective coordination arrangements, drawing on experience from other such arrangements;

(b) providing information to relevant bilateral and multilateral agencies concerning coordination meetings, and encouraging their active involvement; and

(c) providing other information that may be relevant in establishing or improving coordination processes.

ANNEX IV

REGIONAL IMPLEMENTATION ANNEX
FOR THE NORTHERN MEDITERRANEAN

Article 1. Purpose

The purpose of this Annex is to provide guidelines and arrangements necessary for the effective implementation of the Convention in affected country Parties of the northern Mediterranean region in the light of its particular conditions.

Article 2. Particular conditions of the northern Mediterranean region

The particular conditions of the northern Mediterranean region referred to in article 1 include:

- (a) semi-arid climatic conditions affecting large areas, seasonal droughts, very high rainfall variability and sudden and high-intensity rainfall;
- (b) poor and highly erodible soils, prone to develop surface crusts;
- (c) uneven relief with steep slopes and very diversified landscapes;
- (d) extensive forest coverage losses due to frequent wildfires;
- (e) crisis conditions in traditional agriculture with associated land abandonment and deterioration of soil and water conservation structures;
- (f) unsustainable exploitation of water resources leading to serious environmental damage, including chemical pollution, salinization and exhaustion of aquifers; and
- (g) concentration of economic activity in coastal areas as a result of urban growth, industrial activities, tourism and irrigated agriculture.

Article 3. Strategic planning framework for sustainable development

1. National action programmes shall be a central and integral part of the strategic planning framework for sustainable development of the affected country Parties of the northern Mediterranean.
2. A consultative and participatory process, involving appropriate levels of government, local communities and non-governmental organizations, shall be undertaken to provide guidance on a strategy with flexible planning to allow maximum local participation, pursuant to article 10, paragraph 2 (f) of the Convention.

Article 4. Obligation to prepare national action programmes and timetable

Affected country Parties of the northern Mediterranean region shall prepare national action programmes and, as appropriate, subregional, regional or joint action programmes. The preparation of such programmes shall be finalized as soon as practicable.

In preparing and implementing national action programmes pursuant to articles 9 and 10 of the Convention, each affected country Party of the region shall, as appropriate:

- (a) designate appropriate bodies responsible for the preparation, coordination and implementation of the programme;
- (b) involve affected populations, including local communities, in the elaboration, coordination and implementation of the programme through a locally driven consultative process, with the cooperation of local authorities and relevant non-governmental organizations;
- (c) survey the state of the environment in affected areas to assess the causes and consequences of desertification and to determine priority areas for action;
- (d) evaluate, with the participation of affected populations, past and current programmes in order to design a strategy and elaborate activities in the action programme;
- (e) prepare technical and financial programmes based on the information gained through the activities subparagraphs (a) to (d); and
- (f) develop and utilize procedures and benchmarks for monitoring and evaluating the implementation of the programme.

Article 6. Content of national action programmes

Affected country Parties of the region may include, in their national action programmes, measures relating to:

- (a) legislative, institutional and administrative areas;
- (b) land use patterns, management of water resources, soil conservation, forestry, agricultural activities and pasture and range management;
- (c) management and conservation of wildlife and other forms of biological diversity;
- (d) protection against forest fires;
- (e) promotion of alternative livelihoods; and
- (f) research, training and public awareness.

Article 7. Subregional, regional and joint action programmes

Affected country Parties of the region may, in accordance with article 11 of the Convention, prepare and implement subregional and/or regional action programmes in order to complement and increase the efficacy of national action programmes. Two or more affected country Parties of the region, may jointly agree to prepare a joint action programme between or among them.

2. The provisions of articles 5 and 6 shall apply *mutatis mutandis* to the preparation and implementation of subregional, regional and joint action programmes. In addition, such programmes may include the conduct of research and development activities concerning selected ecosystems in affected areas.

3. In preparing and implementing subregional, regional or joint action programmes, affected country Parties of the region shall, as appropriate,

(a) identify, in cooperation with national institutions, national objectives relating to desertification which can better be met by such programmes and relevant activities which could be effectively carried out through them;

(b) evaluate the operational capacities and activities of relevant regional, subregional and national institutions; and

(c) assess existing programmes relating to desertification among Parties of the region and their relationship with national action programmes.

Article 8. Coordination of subregional, regional and joint action programmes

Affected country Parties preparing a subregional, regional or joint action programme may establish a coordination committee composed of representatives of each affected country Party concerned to review progress in combating desertification, harmonize national action programmes, make recommendations at the various stages of preparation and implementation of the subregional, regional or joint action programme, and act as a focal point for the promotion and coordination of technical cooperation pursuant to articles 16 to 19 of the Convention.

Article 9. Non-eligibility for financial assistance

In implementing national, subregional, regional and joint action programmes, affected developed country Parties of the region are not eligible to receive financial assistance under this Convention.

Article 10. Coordination with other subregions and regions

Subregional, regional and joint action programmes in the northern Mediterranean region may be prepared and implemented in collaboration with those of other subregions or regions, particularly with those of the subregion of northern Africa.

ΜΕΡΟΣ ΙΙ

ΣΥΜΒΑΣΗ ΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ ΤΩΝ ΕΒΡΑΙΩΝ
ΕΝ ΤΗ ΚΑΤΑΡΕΥΣΕΙ ΤΗΣ ΑΓΕΡΜΑΝΙΑΣ
ΕΝ ΤΙΣ ΧΩΡΕΙΣ ΕΚΕΙΝΗΣ ΡΟΥ ΑΝ ΜΕΤΩΠΙΟΝ
ΙΣΟΡΑΦ ΕΒΡΑΙΑ ΕΥΧΑ ΑΓΕΡΜΑΝΙΑΣ
ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΕΝ ΤΗ ΑΡΑΒΙΑ

Τα εβραϊκά εβραϊκά Μεσαίωνα της Εβραϊκής

ΕΒΡΑΙΩΝΤΑΣ υπέσχετο ότι οι εβραϊκοί στις πλη-
γές η επελθόντες περίοδος θα κεντρά-
του ενδιαφέροντος για την καταπολέμηση της αραβ-
ωπής και την επιβίωση των εβραίων της Εβραϊκής
ΑΝΤΑΝΑΚΛΩΝΤΑΣ το οποίο ενδιαφέρον της διε-
θνούς κοινότητας, συμπεριλαμβανομένων Κρατών και
διεθνών Οργανισμών, για τις δυσμενείς επιπτώσεις της
επιβίωσης και της Εβραϊκής.
ΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ ότι οι ανώτεροι ημι-άνθρωποι και Εβραίοι,
ημι-άνθρωποι προοχώς αποσταλούν σημαντικά ποσοστά της
ζωής για να ένα μεγάλο ποσοστό του πληθυσμού

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ ότι η αραβική και η Εβραϊκή
είναι προβλήματα που παγκόσμιος διαστάσεις, με την
και οι εμπειρίες κοινή θέση της διεθνούς κοινότητας,
για την καταπολέμηση της αραβικής και την επι-
βίωση των εβραίων της Εβραϊκής.

ΣΗΜΕΙΩΝΟΝΤΑΣ το μεγάλο αριθμό των εβραϊκών-
μένων χώρων, κυρίως των λιγότερο ανεπτυγμένων χώ-
ρων, μεταξύ εκείνων που αντιμετωπίζουν σοβαρά εθ-
νοσολογικά την αραβική, καθώς και τις ιδιαίτερες
πραγικές επιπτώσεις αυτών των φαινόμενων στην Α-
ραβία.

ΣΗΜΕΙΩΝΟΝΤΑΣ επίσης ότι η αραβική ποσο-
λαίβια στο παλαιότερο ελληνοεβραϊκό μεταξύ εβρα-
ίων, βιοπονητών, πολιτών, κοινωνικών, πολιτιστικών
και οικονομικών προβλημάτων.

ΕΞΕΤΑΖΟΝΤΑΣ την επίθεση του εβραίου και των
εβραϊκών ηρώων των διεθνών οικονομικών σχέσεων,
στην κεντρική των ελληνοεβραϊκών χώρων, να καταπολεμήσουν
την αραβική αναταραχή.

ΣΥΝΕΙΔΗΤΟΠΟΙΩΝΤΑΣ ότι η κοινωνική οικονομική
και η κοινωνική ανάπτυξη και η εξέλιξη της φτώχειας
είναι ποσοστιαίες των ελληνοεβραϊκών ανεπτυγμένων
χώρων, ιδιαίτερα στην Αραβία και είναι σημαντικές για
την επιβίωση των εβραίων

ΚΑΤΑΝΟΩΝΤΑΣ η εξέλιξη και η Εβραϊκή Ε-
πιβίωση την εβραϊκή ανάπτυξη, με τον πιο ελλη-
νοεβραϊκό τους με την κοινωνία κοινωνικά προσδοκώμενα
αυτός η ανάπτυξη, η κατά την και ο υποστηρίχτης, η
ελληνική επιπονητική βραβεία, καθώς και είναι που
προσφέρονται από τη μεταναστευτική τη μετακίνηση αν-
θρώπων και το δημιουργία δύναμης.

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ τη σημασία των πολιτιστικών ποσοσ-
τών και της επιβίωσης των Κρατών και των διεθνών
οργανισμών, στον οποίο την καταπολέμηση της αραβ-
ωπής και την επιβίωση των εβραίων της Εβραϊκής,
ιδιαιτέρως σχετικά με την επεσόμηση του Εβραϊκού Εβραϊκού
για την καταπολέμηση της Αραβικής, το οποίο
επιπονητικά και το Σύνταγμα των Ηνωμένων Εθνών
και τους τη Αραβική, το 1978

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ότι, με τον πιο ελληνοεβραϊκό
και το προσέχον, η αραβική στην καταπολέμηση της
Εβραϊκής

επιπονητικά και στην επιβίωση των εβραίων της
Εβραϊκής δεν υποστηρίχθηκε στις περιόδους και οι
κράδεις για να και με αποσταθεροποιημένη προσέγγιση
σε όλα τα επίπεδα, στο πλαίσιο της εβραϊκής επι-
βίωσης.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ την αξία και τη σημασία των
αποφάσεων που ελήφθησαν κατά τη συνδιάσκεψη των
Ηνωμένων Εθνών για το Περιβάλλον και την Ανάπτυξη,
ιδιαιτέρως αυτές της Εβραϊκής Διατάξης 21 και του
κεφαλαίου της 12, οι οποίες παρέχουν μια βάση για
την καταπολέμηση της αραβικής.

ΕΠΑΝΑΒΕΒΑΙΩΝΟΝΤΑΣ, σύμφωνα με όλα αυτά, τις
επιπτώσεις των εβραϊκών χώρων, όπως προ-
βλεπόμενα στην παραγράφο 1] του κεφαλαίου 33 της
Ημερήσιας Διατάξης 21

ΕΠΙΚΑΛΟΥΜΕΝΟΙ το αποτέλεσμα της Γενικής Συ-
νέλευσης 47/186, ιδιαίτερα την προτεραιότητα που
αποδίδεται στην Αραβία, καθώς και όλες τις άλλες
σχετικές αποφάσεις των Ηνωμένων Εθνών, συμπερι-
λαμβανόμενα και προγράμματα σχετικά με την αραβική και
αυτά της Εβραϊκής, καθώς και τις σχετικές διακηρύξεις από
την Αραβική χώρα και από άλλες περιόδους.

ΕΠΑΝΑΒΕΒΑΙΩΝΟΝΤΑΣ τη διακήρυξη του Ρίο για το
Περιβάλλον και την Ανάπτυξη στην οποία αναφέρεται,
στην ΑΡΧΗ 2, ότι η Κοινωνία, σύμφωνα με το
χρότι των Ηνωμένων Εθνών και τις αρχές του διεθνούς
δικαίου, το ευμενές δικαίωμα να εκμεταλλεύονται τους
πόρους τους, σύμφωνα με τις περιβαλλοντικές και
ανπτυξιακές τους πολιτικές, καθώς και την ευθύνη να
εξασφαλίζουν ότι οι δραστηριότητες μέσα στην επι-
κόσμηση ή στον έλεγχο τους, δεν προκαλούν βλάβη
κατά την περιβάλλον άλλων Κρατών ή περιοχών εκτός των
όσων εθνικής επικράτειας.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ ότι οι εβραϊκές Χρηματοπιστώ-
σεις είναι πολύ σημαντικές για την ανάπτυξη της αραβικής
και στην επιβίωση των εβραίων της Εβραϊκής και οι
η προσδοκώμενα σε αυτά τα έσοδα εξαρτάται από την τοπική
επιβίωση των προορυμμένων δοστών στις πληγόμενες
περιοχές.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ επίσης τη σημασία και την επι-
κρίση της διεθνούς συνεργασίας για την καταπο-
λέμηση της αραβικής και την επιβίωση των εβρα-
ίων της Εβραϊκής.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ ακόμη τη σημασία της προορυμ-
των της ανάπτυξης ανεπτυγμένων χώρων, ιδιαιτέρως
στην Αραβία, συμπεριλαμβανόμενων μερών, μεταξύ εβρα-
ίων και στην ανάπτυξη οικονομικών πόρων, συμπεριλαμβανο-
μένων μερών και στην ανάπτυξη χρηματοπιστωτικής και
παραγωγής στην τεχνολογία, καθώς και είναι σε όλα
δυνατό για αυτές να προσφέρουν πλήρη τη υπο-
στήριξη τους σύμφωνα με την η Εβραϊκή.

ΕΚΘΕΛΩΝΤΑΣ τις συνθήκες τους για τις εβραϊκές
της αραβικής και της Εβραϊκής της ανάπτυξης χρο-
νική και την Εβραϊκή και της Εβραϊκής.

ΤΟΝΟΝΤΑΣ το οποίο των Ηνωμένων Εθ-
νων, ιδιαιτέρως στις οικονομικές πολιτικές των ανεπτυγ-
μένων χώρων και οι οποίες της Εβραϊκής της
αυτού συμπεριλαμβανόμενων και Ηνωμένων Εθνών
επιπονητικά και την Εβραϊκή των Ηνωμένων Εθνών
και την Εβραϊκή των Ηνωμένων Εθνών

ΔΙΝΟΝΤΑΣ έμφαση στον ειδικό ρόλο των μη-κυβερνητικών οργανώσεων και άλλων μεγάλων ομάδων, στα προγράμματα για την καταπολέμηση της απερημώσεως και την ευβλυσή των συνεπειών της ξηρασίας.

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΨΨΗ τη σχέση μεταξύ της απερημώσεως και άλλων περιβαλλοντικών προβλημάτων παγκοσμίων διαστάσεων, τα οποία αντιμετωπίζουν οι διεθνείς και οι εθνικές κοινότητες.

ΕΧΟΝΤΑΣ ΕΠΙΣΗΙ ΥΠΨΨΗ τη συμβολή που μπορεί να προσφέρει η καταπολέμηση της απερημώσεως στην επίτευξη των στόχων της Σύμβασής των Ηνωμένων Εθνών για τις Κλιματολογικές Μεταβολές, της Σύμβασής για τη Βιολογική Ποικιλιοσεία και άλλων σχετικών περιβαλλοντικών διακηρύξεων.

ΠΙΣΤΕΥΟΝΤΑΣ ότι οι στρατηγικές για την καταπολέμηση της απερημώσεως και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας θα είναι πιο αποτελεσματικές εάν βασίζονται σε ορθή συστηματική παρατήρηση και επιστημονική γνώση και εάν επαναξιολογούνται συνεχώς.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ την επείγουσα ανάγκη για βελτίωση της αποτελεσματικότητας και του συντονισμού της διεθνούς συνεργασίας, για να διευκολυνθεί η εφάρμογή των εθνικών σχεδίων και προτεραιοτήτων.

ΑΠΟΦΑΣΙΣΜΕΝΟΙ να λάβουν τα κατάλληλα μέτρα για την καταπολέμηση της απερημώσεως και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας προς όφελος της παρούσας και των μελλοντικών γενεών.

ΣΥΜΦΩΝΗΣΙΑΝ ΤΑ ΕΣΗΙ.

ΜΕΡΟΣ Ι
ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Άρθρο 1
Χρήση των όρων

Για τους σκοπούς αυτής της Σύμβασής:

(α) απερημώση σημαίνει υποβάθμιση της γης, σε ανυδρές, υπο-ανυδρές και ξηρές υπο-υγρές περιοχές, η οποία προκαλείται από διάφορους παράγοντες, συμπεριλαμβανομένων των κλιματολογικών διαφοροποιήσεων και των ανθρώπινων δραστηριοτήτων

(β) η "καταπολέμηση της απερημώσεως" συμπεριλαμβάνει δραστηριότητες οι οποίες αποτελούν μέρος της ολοκληρωμένης αναπτυξής της γης σε ανυδρές, υπο-ανυδρές και ξηρές υπο-υγρές περιοχές, για σειφορική αναπτυξή, με σκοπό:

(i) πρόληψη ή/και μείωση της υποβάθμισης της γης και

(ii) αποκατάσταση της εν μέρει υποβαθμισμένης γης και

(iii) ανακτήση της απερημωμένης γης

(γ) ξηρασία σημαίνει το φυσικό φαινόμενο που παρατηρείται όταν οι βροχοπτώσεις είναι σημαντικά χαμηλότερες από τα φυσολογικά επίπεδα, πράγμα που προκαλεί σοβαρές υδρολογικές ανισορροπίες που επηρεάζουν δυσμενώς τα παραγωγικά συστήματα των τορών της γης

(δ) άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας σημαίνει δραστηριότητες που έχουν σχέση με την πρόληψη της ξηρασίας και έχουν σκοπό να μειώσουν την επήδεια της κοινότητας και των φυσικών συστημάτων στην ξηρασία, όσο αυτή έχει σχέση με την καταπολέμηση της απερημώσεως

(ε) γη σημαίνει το εδαφικό βιο-παραγωγικό σύστημα που περιλαμβάνει το έδαφος, τη βλάστηση, άλλα ζώα και τις οικολογικές και υδρολογικές διαδικασίες που λειτουργούν μέσα στο σύστημα

(στ) υποβάθμιση της γης σημαίνει η μείωση ή η απώλεια, στις ανυδρές, υπο-ανυδρές και ξηρές υπο-υγρές περιοχές, της βιολογικής ή οικονομικής παραγωγικότητας και της ποικιλομορφίας της τροφοδοσίας από τη βροχή καλλιεργούμενης γης, της ανδευμένης καλλιεργούμενης γης ή των βοσκατόρων και των βοσκών εκτάσεων, ως αποτέλεσμα των χρήσεων της γης ή από μια διαδικασία ή συνδυασμό διαδικασιών, συμπεριλαμβανομένων και διαδικασιών που προερχόνται από ανθρώπινες δραστηριότητες και τυποποι καταστάσεις, όπως:

- (i) ξήρανση του εδαφους που προκαλείται από το ανεξάρτητο το νερό,
 - (ii) υποβάθμιση των φυσικών, χημικών και βιολογικών ή οικονομικών ιδιοτήτων του εδαφους και
 - (iii) μακροπρόθεσμη απώλεια της φυσικής βλάστησης
- (ζ) "ανυδρές, υπο-ανυδρές και ξηρές υπο-υγρές περιοχές" σημαίνουν τις περιοχές, εκτός των ποταμών και ημι-πεδικών, στις οποίες η αναλογία της ετήσιας βροχοπτώσεως προς πιθανή εξατμηση ή διαπνοή κυμαίνεται από 0,55 έως 0,55

(η) "πληγείσες περιοχές" σημαίνει τις ξηρές, ημι-ξηρές ή/και τις αποξηραμένες ημι-υγρές περιοχές που έχουν επηρεασθεί ή επηρεάζονται από απερημώση

(θ) "πληγείσες χώρες" σημαίνει τις χώρες στο έδαφος των οποίων συμπεριλαμβάνονται, συνολικά ή εν μέρει, πληγείσες περιοχές

(i) "περιφερειακός οργανισμός οικονομικής ολοκλήρωσης" σημαίνει οργανισμός, αποτελούμενος από κυρίαρχη Κρατή μιας δεδομένης περιοχής, ο οποίος είναι αρμόδιος για θέματα που διέπονται από αυτή τη Σύμβαση και έχει εξουσιοδοτηθεί κατάλληλα, συμφωνά με τις συνθήκες του διαδικασίας, να υπογράφει, να επικυιώνει, να αποδέχεται, να εγκρίνει ή να συνάψει συμφωνία με αυτή τη Σύμβαση

(ii) "ανάπτυγμένες χώρες Μέρη" σημαίνει τις αναπτυγμένες χώρες Μέρη και τους περιφερειακούς οργανισμούς οικονομικής ολοκλήρωσης, που αποτελούνται από αναπτυγμένες χώρες

Άρθρο 2
Σκοπός

1. Σκοπός της Σύμβασής αυτής είναι η καταπολέμηση της απερημώσεως και η άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας, σε χώρες που αντιμετωπίζουν σοβαρή ξηρασία ή/και απερημώση, ιδιαίτερα στην Αφρική, μέσω αποτελεσματικής δράσεως σε όλα τα επίπεδα, υποστηρικτικής από διεθνείς διακανονισμούς συνεργασίας, στο πλαίσιο μιας ολοκληρωμένης προσεγγίσεως, η οποία ενοθεύεται στην έκθεσεία Διατάξη 21 με σκοπό τη συμβολή στην επίτευξη σειφορικής αναπτυξής στις πληγείσες περιοχές

2. Η επίτευξη αυτού του σκοπού θα συμπεριλάβει μακροπρόθεσμες ολοκληρωμένες στρατηγικές που θα εστιάζονται ταυτόχρονα, στις πληγείσες περιοχές, στη βελτίωση της παραγωγικότητας της γης, καθώς και στην αποκατάσταση, τη διατήρηση και τη στήριξη διατήρηση των εδαφικών και υδατικών πόρων, παύσα που

θα οδηγήσει σε βελτίωση των συνθηκών ζωής, ιδιαίτερα σε επίπεδο κοινωνίας.

Άρθρο 3 Άρχες

Για να επιτευχθούν οι στόχοι αυτής της Σύμβασης και για να εφαρμοσθούν οι διατάξεις της, τα Μέρη θα κατευθύνονται, μεταξύ άλλων, και από τα εξής:

(α) Τα Μέρη πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι φερόμενες σε σχέση με το σχεδιασμό και την εφαρμογή προγραμμάτων για την καταπολέμηση της απεργμωσης ή/και την άμβλυση των συνεπειών της ξηρασίας, λαμβάνονται με τη συμμετοχή των πληθυσμών και των τοπικών κοινοτήτων και ότι δημιουργείται ένα περιβάλλον με μεγαλύτερες δυνατότητες, το οποίο θα διευκολύνει τη δόση σε εθνικό και τοπικό επίπεδο.

(β) Τα Μέρη θα πρέπει, με πνεύμα διεθνούς αλληλεγγύης και συνεργασίας να βελτιώσουν τη συνεργασία και το συντονισμό σε υποπεριφερειακό, περιφερειακό και διεθνές επίπεδο και να εστιάσουν καλύτερα τους οικονομικούς, ανθρώπινους, οργανωτικούς και τεχνικούς πόρους, που χρειάζονται.

(γ) Τα Μέρη θα πρέπει να αναπτύξουν, σε πνεύμα σύμπνοιας, τη συνεργασία μεταξύ όλων των επιπέδων των κυβερνητικών, κοινωνικών, μη-κυβερνητικών οργανισμών και των ιδιωτικών γης, ώστε να υποδείξει μεγαλύτερη κατανόηση της φύσης και της αξίας της γης και των σπάνιων υδάτινων πόρων στις πληγείσες περιοχές, ώστε να εστιάσουν για τη σωστή τους χρήση.

(δ) Τα Μέρη θα πρέπει να λαβούν πλήρως υπόψη τους τις ειδικές ανάγκες και περιστάσεις των πληγείσων αναπτυσσόμενων χωρών Μερών και ιδιαίτερα των λιγότερο αναπτυγμένων από αυτές.

ΜΕΡΟΣ II ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 4 Γενικές υποχρεώσεις

1. Τα Μέρη θα εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις τους, σύμφωνα με αυτή τη Σύμβαση, μεμονωμένα ή από κοινού, είτε μέσω των υπαρχόντων ή αναμενόμενων δικερών και πολυμερών διακανονισμών είτε μέσω συνδυασμού αυτών, κατά περίπτωση, δίνοντας έμφαση στην ανάγκη συντονισμού των προσπαθειών και στην ανάπτυξη μιας συνεπούς μακροπρόθεσμης στρατηγικής, σε όλα τα επίπεδα.

2. Για την επίτευξη των στόχων αυτής της Σύμβασης, τα Μέρη θα πρέπει να:

(α) θεσπίσουν μια ολοκληρωμένη προσέγγιση, που θα αντιμετωπίζει τις φυσικές, βιολογικές και κοινωνικο-οικονομικές πλευρές των διαδικασιών της απεργμωσης και της ξηρασίας

(β) δώσουν την απαραίτητη προσοχή, στα πλαίσια των ρυθμίσεων διεθνών και περιφερειακών φορέων, στην κατάσταση των πληγείσων αναπτυσσόμενων χωρών Μερών, όσον αφορά το διεθνές επίπεδο, τους διακανονισμούς ευφροίας και τα κέρη, από την άποψη της καθιέρωσης ενός διεθνούς οικονομικού περιβάλλοντος, το οποίο θα διευκολύνει την προώθηση της οικονομικής ανάπτυξης

(γ) αναζητήσουν στρατηγικές για την εξάλειψη της φτώχειας/πενίας των προσπαθειών για την καταπολέμηση της απεργμωσης και την άμβλυση των συνεπειών της ξηρασίας

(δ) προωθήουν τη συνεργασία μεταξύ των πληγείσων χωρών Μερών στους τομείς της προστασίας του περιβάλλοντος και της διατήρησης των εδαφικών και υδάτινων πόρων, καθώς έχουν σχέση με την απεργμωση και την ξηρασία

(ε) ενισχύουν την υποπεριφερειακή, περιφερειακή και διεθνή συνεργασία

(στ) συνεργάζονται με τους αρμόδιους διακυβερνητικούς οργανισμούς

(ζ) ορίζουν βασικούς μηχανισμούς εάν χρειάζεται, έχοντας υπόψη την αποφυγή των επικαλύψεων αρμοδιοτήτων

(η) προωθούν τη χρήση των υπαρχόντων υδατων και πολιμερών οικονομικών μηχανισμών και διακανονισμών, που κινητοποιούν και διασχετεύουν σημαντικούς οικονομικούς πόρους, προς τις πληγείσες αναπτυσσόμενες χώρες Μερών, για την καταπολέμηση της απεργμωσης και την άμβλυση των συνεπειών της ξηρασίας.

3. Οι πληγείσες αναπτυσσόμενες χώρες Μερών δικαιούνται βοήθειας, κατά την εφαρμογή της Σύμβασης.

Άρθρο 5 Υποχρεώσεις των πληγέντων χωρών Μερών

1. Εκτός από τις υποχρεώσεις τους, σύμφωνα με το άρθρο 4, οι πληγείσες χώρες Μέρη αναλαμβάνουν να:

(α) δίνουν την αναλογη προτεραιότητα στην καταπολέμηση της απεργμωσης και στην άμβλυση των συνεπειών της ξηρασίας και να κατανέμουν επαρκείς πόρους, σύμφωνα με τις περιστάσεις και τις δυνατότητες τους

(β) καθιερώνουν στρατηγικές και προτεραιότητες, στα πλαίσια εθνικών αναπτυξιακών σχεδίων ή/και πολιτικών για την καταπολέμηση της απεργμωσης και την άμβλυση των συνεπειών της ξηρασίας

(γ) αντιμετωπίζουν τις πιο σημαντικές αιτίες της απεργμωσης και να δίνουν ιδιαίτερη προσοχή στους κοινωνικο-οικονομικούς παράγοντες που συμβάλλουν στις διαδικασίες της απεργμωσης

(δ) προωθούν την ενημερωση και να διευκολύνουν τη συμμετοχή των τοπικών πληθυσμών, ιδιαίτερα των γυναικών και των νέων, με την υποστήριξη μη-κυβερνητικών οργανώσεων, στις προσπάθειες για την καταπολέμηση της απεργμωσης και την άμβλυση των συνεπειών της ξηρασίας

(ε) προσέχουν ένα δημιουργικό περιβάλλον, ενισχύοντας, κατά περίπτωση, την υποχρέωση σχετική νομοθεσία και, όπου δεν υπάρχει, να θέσουν σε ισχύ νέους νόμους και να θεσπίσουν μακροπρόθεσμες πολιτικές και προγράμματα δράσης

Άρθρο 6 Υποχρεώσεις των αναπτυσσόμενων χωρών Μερών

Εκτός των γενικών τους υποχρεώσεων, σύμφωνα με το άρθρο 4, οι αναπτυσσόμενες χώρες Μέρη αναλαμβάνουν να

(α) υποστηρίζουν ενεργά, μεμονωμένα ή από κοινού, τις προσπάθειες των πληγέντων αναπτυσσόμενων χωρών Μερών, ιδιαίτερα στην Αφρική, καθώς και των λιγότερο αναπτυγμένων χωρών, για την καταπολέμηση της απεργήμωσης και την άμβλυση των συνεπειών της ξηρασίας

(β) παρέχουν σημαντικούς οικονομικούς πόρους και άλλους τρόπους υποστήριξης, προς βήθεια των πληγέντων αναπτυσσόμενων χωρών Μερών, ιδιαίτερα της Αφρικής, έτσι ώστε να τις κερτίσουν ικανές να αναπτύξουν και να εφαρμόσουν τα μακροπρόθεσμα σχέδια και στρατηγικές τους, για την καταπολέμηση της απεργήμωσης και την άμβλυση των συνεπειών της ξηρασίας

(γ) προωθούν την κινητοποίηση νέων και συμπληρωματικών τρόπων χρηματοδότησης, σύμφωνα με το άρθρο 20, παράγραφος 2 (β)

(δ) ενθαρρύνουν την κινητοποίηση χρηματοδότησης από τον ιδιωτικό τομέα και άλλες μη-κυβερνητικές πηγές

(ε) προωθούν και διευκολύνουν την πρόσβαση των πληγέντων χωρών Μερών, ιδιαίτερα των πληγέντων αναπτυσσόμενων χωρών Μερών, προς την κατάλληλη τεχνολογία, γνώση και τεχνογνωσία.

Άρθρο 7

Προτεραιότητα για την Αφρική

Κατά την εφαρμογή αυτής της Σύμβασης τα Μέρη θα δίνουν προτεραιότητα στις πληγείσες Αφρικανικές χώρες Μέρη, λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιόχουσες συνθήκες που επικρατούν σε αυτή την περιοχή, ενώ δεν θα παραμελούνται οι πληγείσες αναπτυσσόμενες χώρες Μέρη σε άλλες περιφέρειες.

Άρθρο 8

Σχέσεις με άλλες συμβάσεις

1. Τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα ενθαρρύνουν το συντονισμό των δραστηριοτήτων που διεξάγονται σύμφωνα με αυτή τη Σύμβαση και σύμφωνα με άλλες σχετικές διεθνείς συμφωνίες, εάν συμμετέχουν σε αυτές, ιδιαίτερα το πλαίσιο Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για τις Κλιματικές Μεταβολές και τη Σύμβαση για τη Βιολογική Παικλιομορφία, έτσι ώστε να επιτυγχένεται το μέγιστο όφελος από τις δραστηριότητες της κάθε συμφωνίας, ενώ θα αποφεύγεται η διπλή προσπάθεια. Τα Μέρη θα ενθαρρύνουν τη διεξαγωγή κοινών προγραμμάτων, ιδιαίτερα στους τομείς της έρευνας, της εκπαίδευσης, της συστηματικής παρατήρησης και της αλλαγής και ανταλλαγής πληροφοριών, μέχρι το σημείο εκείνο που αυτές οι δραστηριότητες συμβάλλουν στην επίτευξη των στόχων των εν λόγω συμφωνιών.

2. Οι διατάξεις της Σύμβασης δεν θα επηρεάζουν τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις κανενός Μέρους, οι οποίες προέρχονται από κάποια διεθνή, περιφερειακή ή παγκόσμια συμφωνία, η οποία έχει ενεργοποιηθεί πριν τεθεί αυτή η Σύμβαση σε ισχύ, για το εν λόγω μέρος.

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΔΡΑΣΗΣ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΙ ΜΕΤΡΑ ΣΤΗΡΙΞΗΣ

Τμήμα 1: Προγράμματα δράσης

Άρθρο 9

Βασική προσέγγιση

1. Κατά την πραγματοποίηση των υποχρεώσεών τους, σύμφωνα με το άρθρο 5, οι πληγείσες αναπτυσσόμενες χώρες Μέρη και οποιαδήποτε άλλη πληγείσα χώρα Μέρους, στα πλαίσια του Περιφερειακού του Παραρτήματος Εφαρμογής ή διαφορετικά, εάν έχει γνωστοποιηθεί προς τη Μόνιμη Γραμματεία γραπτώς την πρόθεσή του να ετοιμάσει ένα εθνικό πρόγραμμα δράσης, θα πρέπει κατά περίπτωση να δημοσιοποιήσει και να εφαρμόσει τα εθνικά προγράμματα δράσης, χρησιμοποιώντας και στηριζόμενο, κατά το δυνατό, σε υπάρχοντα σχετικά επιτυχή σχέδια και προγράμματα και υποπεριφερειακά και περιφερειακά προγράμματα δράσης, ως κεντρικό στοιχείο της στρατηγικής για την καταπολέμηση της απεργήμωσης και την άμβλυση των συνεπειών της ξηρασίας. Αυτά τα προγράμματα θα εκσυγχρονίζονται μέσω μιας συνεχούς συμμετοχικής διαδικασίας, με βάση όσα θα μαθαίνονται από την επί τόπου δράση, καθώς και από τα αποτελέσματα της έρευνας. Η κατάρτιση εθνικών προγραμμάτων δράσης θα συνδέεται στενά με άλλες προσπάθειες δημιουργίας εθνικών πολιτικών για αφρικανική ανάπτυξη.

2. Όσον αφορά την παροχή διαφόρων τύπων βοήθειας, από τις αναπτυγμένες χώρες Μέρη, σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 6, θα δίνεται προτεραιότητα στη στήριξη, όπως συμφωνήθηκε, εθνικών, υποπεριφερειακών και περιφερειακών προγραμμάτων δράσης των πληγέντων αναπτυσσόμενων χωρών Μερών, ιδιαίτερα εκείνων της Αφρικής, είτε άμεσα είτε μέσω σχετικών πολυμερών οργανώσεων ή και με τους δύο τρόπους.

3. Τα Μέρη ενθαρρύνουν τα όργανα, ταμεία και προγράμματα του συστήματος Ηνωμένων Εθνών και άλλων σχετικών διακυβερνητικών οργανισμών, ακαδημαϊκών ιδρυμάτων, της επιστημονικής κοινότητας και μη-κυβερνητικών οργανώσεων, που είναι σε θέση να συνεργασθούν, σύμφωνα με τις αρμοδιότητες και τις δυνατότητες τους, έτσι ώστε να στηρίζουν την εκπόνηση, εφαρμογή και συνέχιση των προγραμμάτων δράσης.

Άρθρο 10

Εθνικά προγράμματα δράσης

1. Ο σκοπός των εθνικών προγραμμάτων δράσης είναι ο προσδιορισμός των παραγόντων που συμβάλλουν στην απεργήμωση και των αναγκαίων πρακτικών μέτρων για την καταπολέμηση της απεργήμωσης και την άμβλυση των συνεπειών της ξηρασίας.

2. Εθνικά προγράμματα δράσης θα καθορίζουν τους

αναστασιας ρόλου" της κυβέρνησης, των τοπικών κοινοτήτων και των χρηστών γης, καθώς και τους διδασκούς και απαιτούμενους πόρους

Μεταξύ άλλων θα:

(α) συμπεριλάβουν μακροπρόθεσμες στρατηγικές για την αντιμετώπιση των απειρώσεων και να εμψύχουν τις συνέπειες της έλλειψης, θα δώσουν έμφαση στην εφαρμογή και να ενσωματώσουν με τις εθνικές πολιτικές για ασφαλή ανάπτυξη

(β) φέρουν περιθώρια για τροποποιήσεις οι οποίες θα γίνονται για να ανταποκρίνονται στις μεταβλλόμενες συνθήκες και θα είναι ευπροσαρμοστά σε τοπικό επίπεδο, ώστε να αντιμετωπίσουν τις διαφορετικές κοινωνικο-οικονομικές, βιολογικές και γεωφυσικές συνθήκες

— (γ) δώσουν ιδιαίτερη προσοχή στην εφαρμογή των πολιτικών μέτρων για εκτάσεις που δεν έχουν ακόμη υποβεβαιωθεί ή έχουν υποβεβαιωθεί ελάχιστα

(δ) ενισχύσουν τις εθνικές κλιματολογικές, μετεωρολογικές και υδρολογικές ικανότητες και τα μέσα για την πόληση της έλλειψης με έγκαιρη παραδεικνυση

(ε) προωθήσουν πολιτικές και θα ενισχύσουν θεσμικά πλαίσια τα οποία αναπτύσσουν τη συνεργασία και το συντονισμό, σε επίπεδο συνεργασίας μεταξύ της διοίκησης κοινοτήτων, των κυβερνήσεων σε όλα τα επίπεδα των κατά τόπους πληθυσμών και των κοινοτήτων ομοιών και θα δεσφαλύνουν την πρόσβαση των κατά τόπους πληθυσμών σε επαρκή πληροφοροση και τεχνολογία

(στ) παρέχουν αποτελεσματική συμμετοχή σε τοπικό, εθνικό και περιφερειακό επίπεδο μη-κυβερνητικών οργανισμών και τοπικών πληθυσμών, τόσο ανθρώπων όσο και γυναικών, και ιδιαίτερα αυτών που κάνουν χρήση των πόρων, συμπλεγμένων των αγροτών και κτηνοτρόφων και των εκπαιδευμένων οργανώσεων τους, στο σχεδιασμό πολιτικής, τη λήψη αποφάσεων και την εφαρμογή και αναθεώρηση εθνικών προγραμμάτων δράσης και

(ζ) απαιτούν τακτική επανεξέταση και ενέσεις προόδου επί της εφαρμογής τους.

3. Τα εθνικά προγράμματα δράσης μπορούν να περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, κάποια ή όλα από τα ακόλουθα μέσα για την προετοιμασία και αντιμετώπιση των συνεπειών της έλλειψης:

(α) καθιέρωση ή/και ενίσχυση, όπου χρειάζεται των συστημάτων έγκαιρης προειδοποίησης, συμπεριλαμβανοτών τοπικές και εθνικές εγκαταστάσεις και κοινοπραξίες σε υποπεριφερειακό και περιφερειακό επίπεδο και μηχανισμούς για τη βοήθεια των προσφύγων λόγω περιβαλλοντικών συνθηκών

(β) ενίσχυση της ετοιμότητας και αντιμετώπισης της έλλειψης, συμπλεγμένων μερών ενδεχομενής έλλειψης σε τοπικό, εθνικό, υποπεριφερειακό και περιφερειακό επίπεδο, τα οποία να εξετάζουν κλιματολογικές προβλέψεις σε εποχική βάση όλα τα χρόνια

(γ) καθιέρωση ή/και ενίσχυση, κατά περίπτωση, συστημάτων επιστημονικής ασφάλειας, συμπλεγμένων των και δεσφαλύνσεων αποθέρμανσης και εμπορίας κυρίως στις αγροτικές περιοχές

(δ) καθιέρωση ενδολογικών προγραμμάτων διαδωσής, τα οποία θα υποστηρίξουν και εξασφαλίσουν εσοδήματα, σε περιοχές με πρόσδεση στην έλλειψη και ανάπτυξη βιώσιμων προγραμμάτων αδυναμίας τόσο

για τη βελτιωμένη παραγωγή όσο και για το ζωικό κεφάλαιο. 4. Αποφασίζοντας υπόψη τις συνθήκες και τις ειδικές απαιτήσεις σε κάθε πληγείσα χώρα Μέρους, τα εθνικά προγράμματα δράσης περιλαμβάνουν, κατά περίπτωση, μεταξύ άλλων, μέτρα για κείποιον ή όλους από τους ακόλουθους τομείς προτεραιότητας που έχουν σχέση με την καταπολέμηση της απειρώσεως και την αντιμετώπιση των συνεπειών της έλλειψης στις πληγείσες περιοχές και τους πληθυσμούς τους. Προώθηση ενδολογικών τρόπων διαβίωσης και βελτίωσης του εθνικού οικονομικού περιβάλλοντος, με σκοπό την ενίσχυση προγραμμάτων που στοχεύουν στην εξάλειψη της φτώχειας και την παροχή επιστημονικής ασφάλειας, βιώσιμη διαχείριση των φυσικών πόρων, βιώσιμες γεωργικές μεθόδους, αναπτυξη και βιώσιμη χρήση των διαφόρων πηγών ενέργειας, έδαφος και ναμικά πλαίσια, ενίσχυση των δυνατοτήτων για αξιολόγηση και συστηματική παρακολούθηση, συμπλεγμένων υδρολογικών και μετεωρολογικών υπηρεσιών, την ανάπτυξη ικανοτήτων, εμπρόσθεση και αντιμετώπιση του κοινού.

Άρθρο 11
Υποπεριφερειακά και περιφερειακά προγράμματα δράσης

Οι πληγείσες χώρες, μέσω θα συσκέπτονται και θα συνεργάζονται για την προετοιμασία, κατά περίπτωση, σύμφωνα με τα εχτικά περιφερειακά προγράμματα εφαρμογής, υποπεριφερειακών ή/και περιφερειακών προγραμμάτων δράσης για την αναδιάρθρωση, συμπλήρωση και αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας των εθνικών προγραμμάτων. Οι διετάξεις του άρθρου 10 θα ισχύουν με τις αποδοτικότες προσαρμογές σε υποπεριφερειακά και περιφερειακά προγράμματα. Τέτοια συνεργασία μπορεί να περιλαμβάνει συμπληρωμένα κοινά προγράμματα για τη βιώσιμη διαχείριση περιφερειακών φυσικών πόρων, επιστημονική και τεχνική συνεργασία και ενίσχυση των σχετικών έργων.

Άρθρο 12
Διεθνής συνεργασία

Οι πληγείσες χώρες, μέσω, σε συνεργασία με άλλα μέλη και τη διεθνή κοινότητα, θα πρέπει να συνεργάζονται για να εξασφαλίσουν τη βελτίωση ενός κοινού διεθνούς περιβάλλοντος για την εφαρμογή της Σύμβασης. Τέτοια συνεργασία θα μπορούσε επίσης να καλύπτει τομείς με ποικίλες τεχνολογίες, καθώς και επιστημονική έρευνα και ανάπτυξη, συλλογή πληροφοριών και διάδοση τους και οικονομικούς πόρους.

Άρθρο 13

Υποστήριξη για την εκπόνηση και εφαρμογή προγραμμάτων δράσης

1. Τα μέσα για την υποστήριξη των προγραμμάτων δράσης σύμφωνα με το άρθρο 9 περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων:

(α) οικονομική συνεργασία για εξασφάλιση δυνατότητας ποβλέψεις για τα προγράμματα δράσης, επίδεσ- ποντας τον επεξεργαστή μακροπρόθεσμο προγραμμάτων

(στ) ανταλλάξουν και θα καταστήσουν πλήρως, ευρέως και ταχέως διαθέσιμες τις πληροφορίες παρερχόμενες από όλες τις δημόσια διαθέσιμες πηγές, που θα προσορίζονται για την καταπολέμηση της απεργήμωσης και την άμβλυση των συνεπειών της ξηρασίας και

(ζ) ανταλλάσσουν πληροφορίες για τοπική και παραδοσιακή γνώση, εξασφαλίζοντας της επαρκή προστασία, σύμφωνα με την αντίστοιχη τους εθνική νομοθεσία, ή/και πολιτικές, εξασφαλίζοντας κατάλληλη πρόσβαση από τα σφέλη που προέρχονται από αυτή, πάνω σε ισοδύναμη βάση και σε αμοιβαίως συμφωνηθέντες όρους στους ενδιαφερόμενους τοπικούς πληθυσμούς.

Άρθρο 17 Έρευνα και ανάπτυξη

1. Τα Μέρη αναλαμβάνουν, σύμφωνα με τις δυνατότητές τους, να προωθήσουν την τεχνική και επιστημονική συνεργασία στους τομείς της καταπολέμησης της απεργήμωσης και της άμβλυσης των συνεπειών της ξηρασίας, μέσω κατάλληλων εθνικών, υποπεριφερειακών, περιφερειακών και διεθνών θεσμών. Για το σκοπό αυτόν θα προωθούν ερευνητικές δραστηριότητες, οι οποίες θα:

(α) συνεισφέρουν στην αυξανόμενη γνώση των διεργασιών που οδηγούν στην απεργήμωση και ξηρασία και στην επίδραση και διάκριση μεταξύ τυχαίων παραγόντων, φυσικών και ανθρώπινων, στοχεύοντας στην καταπολέμηση της απεργήμωσης και την άμβλυση των συνεπειών της ξηρασίας, επιτυγχάνοντας βελτιωμένη παραγωγικότητα, καθώς επίσης χρήση και διαχείριση των πόρων

(β) ανταποκρίθουν σε σαφώς ορισμένους αντικειμενικούς στόχους, θα αντιμετωπίσουν τις ειδικές ανάγκες των τοπικών πληθυσμών και θα οδηγήσουν στην αναγνώριση και εφαρμογή λύσεων που θα βελτιώσουν το επίπεδο ζωής των ανθρώπων στις πληγείσες περιοχές

(γ) προστατεύουν, ενσωματώνουν, προωθήσουν και επικυρώσουν την παραδοσιακή και τοπική γνώση, την τεχνονομία και τις πρακτικές που υπόκεινται στην αντίστοιχη εθνική νομοθεσία τους ή και στις πολιτικές, εξασφαλίζοντας ότι οι ιδιοκτήτες αυτής της γνώσης θα ωφεληθούν άμεσα σε ισοδύναμη βάση και σε αμοιβαίως συμφωνηθέντες όρους από οποιαδήποτε εμπροσθιή χρησιμοποίηση αυτής ή από οποιαδήποτε τεχνολογική ανάπτυξη προκύψει από αυτή τη γνώση

(δ) αναπτύξουν και ενδυναμώνουν τις εθνικές, υποπεριφερειακές και περιφερειακές ερευνητικές δυνατότητες στα Μέρη των αναπτυσσόμενων χωρών, ιδιαίτερα στην Αφρική, συμπεριλαμβανομένης και της ανάπτυξης των τοπικών ικανοτήτων και ενισχύσεως των κατάλληλων ικανοτήτων, ιδιαίτερα σε χώρες με ασθενή ερευνητική βάση, δίνοντας ιδιαίτερη προσοχή στην κοινωνικο-οικονομική έρευνα με τη συνεργασία και τη συμμετοχή πολλών επιστημονικών κλάδων

(ε) λαβούν υπόψη τη σχέση μεταξύ φτώχειας και μετανάστευσης που προκαλείται από περιβαλλοντικούς παράγοντες και από την απεργήμωση

(στ) προωθήσουν τη διεξαγωγή κοινών ερευνητικών προγραμμάτων μεταξύ εθνικών, υποπεριφερειακών, περιφερειακών και διεθνών ερευνητικών οργανώσεων, τόσο στα δημόσια όσο και στον ιδιωτικό τομέα, για την

ανάπτυξη βελτιωμένων, οικονομικών και προσιτών τεχνολογιών για αειφορική ανάπτυξη, μέσω της αποτελεσματικής συμμετοχής των τοπικών πληθυσμών και κοινοτήτων και

(ζ) ενισχύσουν τη διαθεσιμότητα υδατινων πόρων στις πληγείσες περιοχές μέσω, μεταξύ των άλλων, του βομβαρδισμού των νεφών.

2. Οι προτεραιότητες στην έρευνα για συγκεκριμένες περιοχές και υποπεριφέρειες, που αντικατοπτρίζουν διαφορετικές τοπικές συνθήκες, θα πρέπει να συμπεριληφθούν στα προγράμματα δράσης. Η Συνδιάσκεψη των Μερών θα εξετάζει τις ερευνητικές προτεραιότητες, κατόπιν αιτηρήσεως της, επιτροπής για την Επιστήμη και Τεχνολογία.

Άρθρο 18 Μεταβίβαση, απόκτηση, προσαρμογή και ανάπτυξη της τεχνολογίας

1. Τα Μέρη αναλαμβάνουν, όπως συμφωνήθηκε από κοινού και σύμφωνα με την αντίστοιχη εθνική ή νομοθεσία ή και τις πολιτικές τους, να προωθήσουν, χρηματοδοτήσουν ή/και διευκολύνουν τη χρηματοδότηση της μεταφοράς, απόκτησης, προσαρμογής και ανάπτυξης από περιβαλλοντικής άποψης υγιών, οικονομικά βιώσιμων και κοινωνικά αποδεκτών τεχνολογιών σχετικά με την καταπολέμηση της απεργήμωσης ή/και της άμβλυσης των συνεπειών της ξηρασίας, με σκοπό να συνεισφέρουν στην επίτευξη μιας αειφορικής ανάπτυξης στις πληγείσες περιοχές. Αυτή η συνεργασία θα είναι άμερης ή πολυμερούς, κατά περίπτωση, κάνοντας χρήση της πείρας των διακυβερνητικών και μη κυβερνητικών οργανισμών.

Ειδικότερα, τα Μέρη θα:

(α) χρησιμοποιήσουν πλήρως τα σχετικά υπάρχοντα εθνικά, υποπεριφερειακά, περιφερειακά και διεθνή συστήματα πληροφόρησης και γραφεία επεξεργασίας για διάδοση πληροφοριών πάνω στις διαθέσιμες τεχνολογίες, τις πηγές τους, τους κινδύνους για το περιβάλλον και τους γενικούς όρους σύμφωνα με τους οποίους μπορεί να αποκτηθούν

(β) διευκολύνουν την πρόσβαση, ιδιαίτερα από τις πληγείσες αναπτυσσόμενες χώρες Μέρη, με ειδικούς όρους, συμπεριλαμβανομένων των παραχωρητικών και των προσημασικών όρων, όπως αμοιβαία συμφωνηθηκε, λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη για προστασία της ιδιοκτησίας των πνευματικών δικαιωμάτων σε τεχνολογίες που είναι πιο κατάλληλες για πρακτική εφαρμογή για συγκεκριμένες ανάγκες των τοπικών πληθυσμών, δίνοντας ιδιαίτερη προσοχή στον κοινωνικό, πολιτιστικό, οικονομικό και περιβαλλοντικό αντίκτυπο μιας τέτοιας τεχνολογίας

(γ) διευκολύνουν τη συνεργασία της τεχνολογίας ανάμεσα στις πληγείσες χώρες Μέρη μέσω οικονομικής βοήθειας ή άλλων κατάλληλων μεσών

(δ) επεκτείνουν την τεχνολογική συνεργασία με τις αναπτυσσόμενες πληγείσες χώρες Μέρη, συμπεριλαμβανομένων, όπου είναι σχετικό, των κοινοπραξιών, ιδιαίτερα στους τομείς οι οποίοι ενθαρρύνουν ενελεγκτικούς τρόπους επιβίωσης

(ε) λαβούν τα κατάλληλα μέτρα να δημιουργήσουν συνθήκες ενθάρρυνσης αγοράς και κίνητρα δημοσιονομικά

ή άλλα, που θα συμβάλουν στην ανάπτυξη, μετάδοση, αποκτίση και προσαρμογή κατάλληλης τεχνολογίας, γνώσης, τεχνολογίας και πρακτικών, συμπροϊκουβνομένων και μέτρων για την εξασφάλιση της ικανοποιητικής και αποτελεσματικής προστασίας των πνευματικών δικαιωμάτων.

2. Τα Μέρη, σύμφωνα με τις αντίστοιχες δυνατότητες τους και σύμφωνα με τις αντίστοιχες εθνικές νομοθεσίες τους ή/και πολιτικές, θα προστατεύουν, θα προωθούν και θα χρησιμοποιούν τη σχετική παραδοσιακή και τοπική τεχνολογία, τη γνώση, την τεχνολογία και τις πρακτικές και για το σκοπό αυτόν θα αναλάβουν να:

(α) καταγράψουν αυτή την τεχνολογία, τη γνώση, την τεχνολογία και τις πρακτικές, καθώς και τις ενδεχόμενες χρήσεις με τη συμμετοχή των τοπικών πληθυσμών και να διαδώσουν αυτές τις πληροφορίες, κατά περίπτωση, σε συνεργασία με τους σχετικούς κυβερνητικούς και μη-κυβερνητικούς οργανισμούς

(β) εξασφαλίσουν ότι τέτοια τεχνολογία, γνώση, τεχνολογία και πρακτικές προστατεύονται επαρκώς και ότι οι τοπικοί πληθυσμοί ωφελούνται άμεσα και πάνω σε μια ισοδύναμη βάση, όπως αμοιβαία συμφωνήθηκε, από οποιαδήποτε εμπροσική τους χρησιμοποίηση ή από οποιαδήποτε τεχνολογική ανάπτυξη προέρχεται από αυτές

(γ) ενθαρρύνουν και ενεργά να υποστηρίξουν τη βελτίωση και διάδοση αυτής της τεχνολογίας, γνώσης, τεχνολογίας και πρακτικών ή την ανάπτυξη της καινούριας τεχνολογίας που βασίζεται πάνω σ' αυτές και

(δ) διευκολύνουν, κατά περίπτωση, τη θέσπιση αυτής της τεχνολογίας, γνώσης, τεχνολογίας και πρακτικών, ώστε να χρησιμοποιηθούν ευρέως και να ενσωματώσουν στη σύγχρονη τεχνολογία, κατά περίπτωση.

Τμήμα 3: Μέτρα στήριξης

Άρθρο 19

Ανάπτυξη δυνατοτήτων, εκπαίδευση και ευαισθητοποίηση

1. Τα Μέρη αναγνωρίζουν τη σημασία της ανάπτυξης δυνατοτήτων -αυτό σημαίνει τη δημιουργία θεσμών, την εκπαίδευση και ανάπτυξη των σχετικών τοπικών και εθνικών δυνατοτήτων- στις προσπάθειες για καταπολέμηση της απεργμωσής και αβύλων των συνεπειών της ξηρασίας. Γι' αυτό, θα προσθέσουν την κατά περίπτωση ανάπτυξη:

(α) μέσω πλήρους συμμετοχής σε όλα τα επίπεδα των ντοπιών ιδιαίτερα σε τοπικό επίπεδο και ειδικότερα των γυναικών και των νέων, με τη συνεργασία των μη-κυβερνητικών και τοπικών οργανισμών

(β) ενδυναμώνοντας την εκπαίδευση και τη δυνατότητα έρευνας σε εθνικό επίπεδο στον τομέα της απεργμωσής και της ξηρασίας

(γ) ιδρύοντας ή/και ενδυναμώνοντας τις υπηρεσίες στήριξης και εφαρμογών για τη διάδοση των σχετικών μεθόδων τεχνολογίας και τεχνικών, πιο αποτελεσματικά, και εκπαιδεύοντας αντιπροσώπους και μέλη των αγροτικών οργανώσεων, πάνω σε συμμετοχικές προσεγγίσεις για την προστασία και ασφαρκική χρήση των φυσικών πόρων

(δ) ενθαρρύνοντας τη χρήση και διάδοση της γνώσης,

της τεχνολογίας και των πρακτικών των ντοπιών σε τεχνικά προγράμματα συνεργασίας, οποιαδήποτε είναι δυνατό

(ε) προσαρμόζοντας, όπου είναι απαραίτητο, σχετικά από περιβαλλοντική άποψη υγιή τεχνολογία και παραδοσιακές μεθόδους γεωργίας και κτηνοτροφίας στις σύγχρονες κοινωνικο-οικονομικές συνθήκες

(στ) παρέχοντας ικανή εκπαίδευση και τεχνολογία στη χρήση των αναλλοττωτών πύρων ενέργειας και ιδιαίτερα στους ανεώσιμους πόρους ενέργειας που στοχεύουν στη μείωση της εξάρτησης από το ξύλο ως καύσιμο

(ζ) μέσω συνεργασίας, όπως αμοιβαία συμφωνήθηκε, για να ενδυναμωθεί η δυνατότητα των πληγειών αναπτυσσόμενων χωρών Μέρων να αναπτύξουν και να εφαρμόσουν προγράμματα στον τομέα της συγκέντρωσης, ανάλυσης και ανταλλαγής πληροφοριών, σύμφωνα με το άρθρο 16

(η) μέσω κοινοτοκικών τρόπων, την προώθηση αναλλοττωτών πύρων ζωής, συμπροϊκουβνομένης και της εκπαίδευσης σε νέες δραστηριότητες

(θ) εκπαιδεύοντας αυτούς που παίρνουν τις αποφάσεις, τους ιδύνοντες και το προσωπικό οι οποίοι είναι υπεύθυνοι για τη συγκέντρωση και ανάλυση των στοιχείων για τη διάδοση και χρήση των προωθημένων στοιχείων πάνω στις συνθήκες ξηρασίας και σχετικά με την παραγωγή τροφίμων

(ι) μέσω μιας πιο αποτελεσματικής λειτουργίας των υπαρχόντων εθνικών θεσμών και νομικών πλαισίων και όπου είναι αναγκαίο τη δημιουργία καινούριων, μαζί με την ενδυνάμωση του στρατηγικού σχεδισμού και διαχείρισης και

(ια) μέσω προγραμμάτων ανταλλαγής επισκεψέων, ώστε να προωθηθεί η ανάπτυξη δυνατοτήτων στις πληγειές χώρες Μέρη, μέσω μιας μακροπρόθεσμης διαδικασίας αλληλεπίδοσης μεταξύ μάθησης και μά-
λέτης.

2. Οι πληγειές αναπτυσσόμενες χώρες Μέρη, σε συνεργασία με τα άλλα Μέρη και τις αρμόδιες κυβερνητικές και μη-κυβερνητικές οργανώσεις, θα κάνουν μια διεπιστημονική ανασκόπηση του υφιστάμενου δυναμικού, καθώς και των μέσων σε τοπικό και εθνικό επίπεδο και της δυνατότητας ενδυνάμωσής τους

3. Τα Μέρη θα συνεργασθούν μεταξύ τους και μέσω αρμοδίων κυβερνητικών και μη-κυβερνητικών οργανώσεων, για την ανάλυση και υποστήριξη εκπαιδευτικών προγραμμάτων και ευαισθητοποίησης του κοινού, τόσο στις πληγειές, όσο και, κατά περίπτωση, στις μη πληγειές χώρες Μέρη για την προώθηση της κατανοήσης των αιτιών και των συνεπειών της απεργμωσής και της ξηρασίας, καθώς και τη σημασία εκπλήρωσης του αντικειμένου στόχου αυτής της Σύμβασης. Τέλος θα:

(α) οργανώσουν εκστρατείες ευαισθητοποίησης για το κοινό

(β) προσθέσουν, πάνω σε μόνιμη βάση, την πρόβαση του κοινού στη σχετική πληροφορία, καθώς και ευρεία δημόσια συμμετοχή στην εκπαίδευση και στις δραστηριότητες ενημέρωσης

(γ) ενθαρρύνουν την ίδρυση εταιρειών που θα συνεργάζονται στην ευαισθητοποίηση του κοινού

(δ) δημιουργήσουν και θα ανταλλάξουν εκπαιδευτικό

υλικά, καθώς και υλικά για την ευαισθητοποίηση του κοινού, όπου είναι δυνατό στις τοπικές διαλεκτικές, ανταλλαγή και υποστήριξη ευγενεργουμένων για την εκπαίδευση προσωπικού των πληγείσων αναπτυσσόμενων χωρών Μέρων, για την πραγματοποίηση σχετικών προγραμμάτων εκπαίδευσης και ευαισθητοποίησης, καθώς και πλήρη χρησιμοποίηση του σχετικού εκπαιδευτικού υλικού που υπάρχει στους αρμόδιους διεθνείς φορείς.

(ε) εκτιμήσουν τις εκπαιδευτικές ανάγκες στις πληγείσες περιοχές, θα επεξεργασθούν τα καταλλήλα σχολικά προγράμματα μαθημάτων και θα επεκτείνουν, εάν χρειάζεται, εκπαιδευτικά προγράμματα, καθώς και προγράμματα καταπολέμησης του ενσληφρητισμού των ε-νηλίκων, καθώς και ευκαιρίες για όλους, ιδιαίτερα για τα κορίτσια και τις γυναίκες πάνω στην εξοικείωση, προσοχή και ασφαρκή χρήση και διεκρίση των φυσικών πόρων των πληγείσων περιοχών, και

(στ) δημιουργήσουν διεπιστημονικά προγράμματα συμμετοχής ενσωματώνοντας τη γνώση απερήμωσης και ξηρασίας στα εκπαιδευτικά συστήματα, καθώς και στα ανεπίσημα, για ενήλικους, πρακτικά εκπαιδευτικά προγράμματα και μαθήματα εξ αποστάσεως.

4. Η Συνδιάσκεψη των Μέρων θα δημιουργήσει ή και θα ενδυναμώσει δίκτυα περιφερειακής επιμόρφωσης και εκπαιδευτικά κέντρα για την καταπολέμηση της απερήμωσης και την αμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας. Τα δίκτυα αυτά θα συνταχθούν από ένα ίδρυμα που θα δημιουργηθεί και θα προορίζεται για την εκπαίδευση επιστημονικού, τεχνικού και διοικητικού προσωπικού και τα οποία θα ενδυναμώσει τα ήδη υπάρχοντα που είναι υπεύθυνα για την επιμόρφωση και εκπαίδευση των πληγείσων χωρών Μέρων με σκοπό την ενσωμάτωση προγραμμάτων και την οργάνωση ανταλλαγών εμπειρίας μεταξύ τους. Τα δίκτυα αυτά θα συνεργασθούν στενά με τους σχετικούς διακυβερνητικούς και μη-κυβερνητικούς οργανισμούς, ώστε να αποφευχθεί η επανάληψη των προσπαθειών.

Άρθρο 20 Οικονομικοί πόροι

1. Λόγω της μεγάλης σημασίας της χρηματοδότησης στην επίτευξη του αντικειμενικού στόχου της Σύμβασης, τα Μέρη, λαμβάνοντας υπόψη τις δυνατότητες τους, θα προσπαθήσουν να εξασφαλίσουν επαρκείς οικονομικούς πόρους για τα προγράμματα καταπολέμησης της απερήμωσης και αμβλυνσης των συνεπειών της ξηρασίας.

2. Στο πλαίσιο αυτό οι ανεπτυγμένες χώρες Μέρη θα δίνουν προτεραιότητα στις πληγείσες χώρες Μέρη της Αφρικής, χωρίς να παραβλέπουν τις πληγείσες αναπτυσσόμενες χώρες Μέρη σε άλλες περιφέρειες, σύμφωνα με το άρθρο 7, θα αναλάβουν να:

(α) κινητοποιήσουν σημαντικούς οικονομικούς πόρους, συμπεριλαμβανομένων των επιχορηγήσεων και των προσωποχρηστικών δανείων με σκοπό την υποστήριξη της εφαρμογής των προγραμμάτων για την απερήμωση και την αμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας.

(β) προσάψουν την κινητοποίηση επαρκών, ενγασών και προβλεπόμενων οικονομικών πόρων συμπεριλαμβανομένης νέας και πρόσθετης χρηματοδότησης από το Παγκόσμιο Ίδρυμα για το Περιβάλλον για τα συμφωνηθέν-

οιακά κόστης αυτών των δραστηριοτήτων που αφορούν την απερήμωση που έχει σχέση με τις τέσσερις κύριες περιοχές, σε συμμόρφωση με τις σχετικές διατάξεις του Οργάνου που ίδρυσε το Παγκόσμιο Ίδρυμα για το Περιβάλλον.

(γ) διευκολύνουν, μέσω της διεθνούς συνεργασίας τη μεταβίβαση της γνώσης και τεχνογνωσίας και

(δ) διερευνήσουν, σε συνεργασία με τις πληγείσες αναπτυσσόμενες χώρες Μέρη, καινούριες μεθόδους και κινήτρα για την κινητοποίηση και διαχείριση των πόρων, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων των ιδρυμάτων, των μη-κυβερνητικών οργανώσεων, καθώς και άλλων επιχειρησίων ιδιωτικού τομέα, ειδικότερα τα ανταλλάσσόμενα χρήματα και άλλα νέα μέσα τα οποία αυξάνουν τη χρηματοδότηση μελώνοντας το εξωτερικό χρέος των πληγείσων αναπτυσσόμενων χωρών Μέρων και ειδικότερα αυτών της Αφρικής.

3. Οι πληγείσες αναπτυσσόμενες χώρες Μέρη, λαμβάνοντας υπόψη τις δυνατότητές τους, αναλαμβάνουν την κινητοποίηση επαρκών οικονομικών πόρων για την εφαρμογή αυτής της Σύμβασης.

4. Στην επιστράτευση των οικονομικών πόρων, τα Μέρη θα επιδιώξουν πλήρη χρήση και συνεχή ποιοτική βελτίωση όλων των εθνικών, διεθνών και πολυμερών πόρων χρηματοδότησης και μηχανισμών, χρησιμοποιώντας καινοτομίες, καινά προγράμματα και παράλληλη χρηματοδότηση και θα επιδιώξουν να συμπεριλάβουν πόρους χρηματοδότησης από ιδιωτικό τομέα και μηχανισμούς, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων των μη-κυβερνητικών οργανισμών. Τέλος, τα Μέρη θα χρησιμοποιήσουν πλήρως τους λειτουργικούς μηχανισμούς που δημιουργούνται σε συνέχεια του άρθρου 14.

5. Με σκοπό να κινητοποιήσουν τους οικονομικούς πόρους που είναι απαραίτητοι για τις πληγείσες αναπτυσσόμενες χώρες Μέρη για να καταπολέμησουν την απερήμωση και να αμβλύνουν τις συνέπειες από την ξηρασία, τα Μέρη θα:

(α) οργανώσουν και θα ενδυναμώσουν τη διαχείριση των πόρων που ήδη διανέμονται για την καταπολέμηση της απερήμωσης και την αμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας, χρησιμοποιώντας τους περισσότερο αποτελεσματικά και αποδοτικά, υπολογίζοντας τις επιτυχίες τους και τις ελλείψεις τους, παραμερίζοντας τα εμπόδια στην αποτελεσματική τους χρήση και όπου είναι απαραίτητο επαναπροσανατολίζοντας προγράμματα εν όψει της ολοκληρωμένης μακροπροθέσμης προσεγγίσης που θεσπίσθηκε σ εφαρμογή αυτής της Σύμβασης.

(β) δώσουν τη δέουσα προτεραιότητα και προσοχή εντός των διοικήσεων των πολυμερών χρηματοδοτικών ιδρυμάτων, εγκαταστάσεων και κεφαλαίων, συμπεριλαμβανομένων και των τροπικών περιφερειακής ανάπτυξης και τομέων για την υποστήριξη των πληγείσων αναπτυσσόμενων χωρών Μέρων και ιδιαίτερα εκείνων της Αφρικής, με δραστηριότητες οι οποίες προχωρούν την εφαρμογή της Σύμβασης, προορισμένα δράσης τα οποία θα αναλάβουν στα πλαίσια των Παραρτημάτων Περιφερειακής Εφαρμογής.

(γ) εξετάσουν τρόπους με τους οποίους η περιφερειακή και υποπεριφερειακή συνεργασία μπορεί να ενδυναμωθεί, ώστε να υποστηριχθούν οι προσπάθειες που θα γίνουν σε εθνικό επίπεδο.

6. Άλλα Μέρη ενθαρρύνονται να παρέχουν εθελοντικά γνώση, τεχνολογία και τεχνικές σχετικά με την απεργήωση ή/και με τους χρηματοδοτικούς πόρους σε πληγείσες αναπτυσσόμενες χώρες Μέρη.

7. Η πλήρης τήρηση από πληγείσες αναπτυσσόμενες χώρες Μέρη, ιδιαίτερα από αυτές της Αφρικής, των υποχρεώσεών τους, σύμφωνα με τη Σύμβαση, θα βοηθήσει πολύ από την τήρηση των υποχρεώσεων των αναπτυγμένων χωρών Μερών σύμφωνα με τη Σύμβαση, συμπεριλαμβανομένων ιδιαιτέρως αυτών που αφορούν τους χρηματοδοτικούς πόρους και τη μεταφορά τεχνολογίας. Κατά την τήρηση των υποχρεώσεών τους οι αναπτυγμένες χώρες Μέρη πρέπει να λάβουν πλήρως υπόψη τους ότι η οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη και η εξάλειψη της φτώχειας είναι η πρώτη προτεραιότητα στις πληγείσες αναπτυσσόμενες χώρες Μέρη, ιδιαίτερα σ' αυτές της Αφρικής.

Άρθρο 21

Χρηματοδοτικοί μηχανισμοί

1. Η Συνδιάσκεψη των Μερών θα προωθήσει τη διάθεση χρηματοδοτικών μηχανισμών και θα ενθαρρύνει να επιδιώξουν τέτοιοι μηχανισμοί να μεγιστοποιήσουν τη διαθεσιμότητα χρηματοδότησης για τις πληγείσες αναπτυσσόμενες χώρες Μέρη, ιδιαίτερα εκείνων στην Αφρική, για την εφαρμογή της Σύμβασης. Τέλος, η Συνδιάσκεψη των Μερών θα εξετάσει μεταξύ άλλων τη θέσπιση προσεγγίσεων και πολιτικών, οι οποίες θα:

(α) διευκολύνουν την εξασφάλιση της απαραίτητης χρηματοδότησης σε εθνικό, υποπεριφερειακό, περιφερειακό και πανόμοιο επίπεδο για δραστηριότητες σχετικά με τις διατάξεις της Σύμβασης·

(β) προωθήσουν προσεγγίσεις χρηματοδότησης από πολλαπλούς πόρους, μηχανισμούς και ρυθμίσεις, καθώς και την εκτίμησή τους σύμφωνα με το άρθρο 20·

(γ) εξασφαλίσουν, σε τακτική βάση, στα ενδιαφερόμενα Μέρη και στους σχετικούς διακυβερνητικούς και μη-κυβερνητικούς οργανισμούς, πληροφορίες, σχετικά με διαθέσιμες πηγές κεφαλαίων και τρόπους χρηματοδότησης με σκοπό τη διευκόλυνση συντονισμού μεταξύ τους·

(δ) διευκολύνουν την καθιέρωση μηχανισμών, κατά περίπτωση, όπως εθνικών κεφαλαίων απεργήωσης, συμπεριλαμβανομένων και αυτών στους οποίους ενέχονται μη-κυβερνητικοί οργανισμοί, για τη γρήγορη και αποτελεσματική διαχείριση χρηματοδοτικών πόρων σε τοπικό επίπεδο, στις πληγείσες αναπτυσσόμενες χώρες Μέρη και·

(ε) ενδυναμώνουν τα υπάρχοντα κεφάλαια και τους χρηματοδοτικούς μηχανισμούς σε υποπεριφερειακά και περιφερειακά επίπεδα, ιδιαίτερα στην Αφρική, για να υποστηρίξουν περισσότερο αποτελεσματικά την εφαρμογή της Σύμβασης·

2. Η Συνδιάσκεψη των Μερών θα ενθαρρύνει επίσης την παροχή, μέσω διαφόρων μηχανισμών στα πλαίσια του συστήματος των Ηνωμένων Εθνών, και μέσω πολυμερών χρηματοδοτικών ιδρυμάτων, υποστήριξης σε εθνικά, υποπεριφερειακά και περιφερειακά επίπεδα, δραστηριοτήτων που θα βοηθήσουν τις αναπτυσσόμενες χώρες Μέρη να λάβουν τις υποχρεώσεις τους σύμφωνα με τη Σύμβαση.

3. Οι πληγείσες αναπτυσσόμενες χώρες Μέρη θα χρησιμοποιήσουν και όπου είναι απαραίτητο θα δημιουργήσουν ή και θα ενδυναμώσουν εθνικούς μηχανισμούς συντονισμού που θα ενσωματώνονται σε εθνικά προγράμματα ανάπτυξης, τα οποία θα εξασφαλίζουν την αποτελεσματική χρήση όλων των διαθέσιμων χρηματοδοτικών πόρων. Επίσης, θα χρησιμοποιούν διαδικασίες συμμετοχής μη-κυβερνητικών οργανισμών, τοπικών ομαδών και τον ιδιωτικό τομέα στη συγκέντρωση κεφαλαίων, στην επεξεργασία προγραμμάτων εφαρμογής και την εξασφάλιση πρόσβασης σε χρηματοδότηση από ομάδες σε τοπικό επίπεδο. Οι ενέργειες αυτές υπορούν να αυξηθούν με βελτιωμένο συντονισμό και ευέλικτο προγραμματισμό από μέρους εκείνων που παρέχουν βοήθεια.

4. Με σκοπό να αυξηθεί η αποτελεσματικότητα και αποδοτικότητα των υπάρχοντων χρηματοδοτικών μηχανισμών, δημιουργείται ένας Παγκόσμιος Μηχανισμός που θα προωθεί ενέργειες που θα οδηγήσουν στην κλινοποίηση και διαχείριση των βασικών χρηματοδοτικών πόρων για τη μεταβίβαση της τεχνολογίας, πάνω σε βάση επιχειρηγήσεων, ή/και παροχώρησης ή με άλλους όρους, στις πληγείσες αναπτυσσόμενες χώρες Μέρη. Αυτός ο Παγκόσμιος Μηχανισμός θα λειτουργήσει υπό τη δικαιοδοσία και καθοδήγηση της Συνδιάσκεψης των Μερών και θα είναι υπόλογος σ' αυτήν.

5. Η Συνδιάσκεψη των Μερών θα αναγνωρίσει κατά την πρώτη της κανονική συνεδρίαση έναν οργανισμό για να στεγάζει τον Παγκόσμιο Μηχανισμό. Η Συνδιάσκεψη των Μερών και ο οργανισμός που θα αναγνωρισθεί θα συμφωνήσουν πάνω στην ιδιότητα αυτού του Παγκόσμιου Μηχανισμού για να εξασφαλισθεί μεταξύ των άλλων ότι αυτός ο Μηχανισμός:

(α) αναγνωρίζει και καταγράφει τα σχετικά διεθνή και πολυμερή προγράμματα συνεργασίας τα οποία υπάρχουν για να εφαρμοσθεί η Σύμβαση·

(β) προσφέρει συμβουλές, κατόπιν αιτήσεως, στα Μέρη πάνω σε καινοτομικές μεθόδους χρηματοδότησης και πηγές οικονομικής βοήθειας και πάνω στη βελτίωση του συντονισμού των δραστηριοτήτων σε εθνικό επίπεδο·

(γ) προσφέρει στοιχεία στα ενδιαφερόμενα Μέρη και στους σχετικούς διακυβερνητικούς και μη-κυβερνητικούς οργανισμούς, για τους διαθέσιμους πόρους κεφαλαίων και για τα πρότυπα χρηματοδότησης, με σκοπό να διευκολύνει ο συντονισμός μεταξύ τους, και·

(δ) αναφέρει στη Συνδιάσκεψη των Μερών σχετικά με τις δραστηριότητές του, αρχίζοντας κατά τη δεύτερη τακτική συνεδρίαση.

6. Η Συνδιάσκεψη των Μερών, κατά την πρώτη της συνεδρίαση, θα κάνει τις απαραίτητες ρυθμίσεις με τον οργανισμό που έχει αναγνωρισθεί για να στεγάζει τον Παγκόσμιο Μηχανισμό για τις διοικητικές λειτουργίες αυτού του Μηχανισμού, για τον υπάρχοντα περσοπολογισμό και το ανθρώπινο δυναμικό.

7. Η Συνδιάσκεψη των Μερών θα επανεξετάσει κατά την τρίτη τακτική της συνεδρίαση τις πολιτικές, τους λειτουργικούς τρόπους προσαρμογής και τις δραστηριότητες του Παγκόσμιου Μηχανισμού, που είναι υπόλογος σ' αυτήν σύμφωνα με την παράγραφο 4, λαμβάνοντας υπόψη τις διατάξεις του άρθρου 7· θα εισηγείται τις επανεξετάσεις θα συσχεφθεί και θα κάνει τις κατάλληλες ενέργειες.

ΜΕΡΟΣ IV
ΘΕΣΙΜΟΙ

Άρθρο 22
Συνδιάσκεψη των Μερών

1. Η Συνδιάσκεψη των Μερών θεσπίζεται με την παρούσα.

2. Η Συνδιάσκεψη των Μερών είναι το ανώτατο όργανο της Σύμβασης. Μέσα στα πλαίσια των εντολών της, θα παίρνει αποφάσεις απαραίτητες για την προώθηση της αποτελεσματικής της εφαρμογής.

Ιδιαίτερα θα:

(α) εξετάζει κανονικά την εφαρμογή της Σύμβασης και τη λειτουργία των θεσμικών ρυθμίσεών της εν όψει της εμπειρίας που αποκτήθηκε σε εθνικά, υποπεριφερειακά, περιφερειακά και διεθνή επίπεδα και βέσει της εξέλιξης της επιστημονικής και τεχνολογικής βάσης·

(β) προωθεί και θα διευκολύνει την ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με μέτρα που θεσπίστηκαν από τα Μέρη και θα αποφασίζει τη μορφή και το χρόνο μεταβίβασης των πληροφοριών που θα υποβάλλονται, σύμφωνα με το άρθρο 26, θα εξετάζει τις αναφορές και θα κάνει συστάσεις πάνω σ' αυτές·

(γ) δημιουργήσει βοηθητικούς φορείς καθ' όσον θεωρούνται αναγκαίοι για την εφαρμογή της Σύμβασης·

(δ) εξετάσει τις αναφορές που υπεβλήθησαν από τους βοηθητικούς της φορείς και θα τους καθοδηγήσει·

(ε) συμφωνήσει και θα θεσπίσει σύμφωνα διαδικαστικούς και δημοσιονομικούς κανόνες, τόσο για την ίδια, όσο και για δευτερεύοντες φορείς·

(στ) θεσπίσει τροποποιήσεις της Σύμβασης, σύμφωνα με τα άρθρα 30 και 31·

(ζ) εγκρίνει πρόγραμμα και προϋπολογισμό για τις δραστηριότητές της, συμπεριλαμβανομένων των εργασιών των δευτερευόντων της φορέων και θα προβεί στις απαραίτητες ενέργειες για τη χρηματοδότηση τους·

(η) επιδιώξει, κατά περίπτωση, τη συνεργασία, καθώς και την παροχή υπηρεσιών και πληροφοριών αρμοδίων φορέων ή οργανισμών, εθνικών, διεθνών, κυβερνητικών και μη - κυβερνητικών·

(θ) προωθήσει και θα ενισχύσει τη σχέση με άλλες συναφείς συμβάσεις, αποφεύγοντας την επανάληψη προσπάθειών και·

(ι) ασκεί λειτουργίες απαραίτητες για την επίτευξη των στόχων της Σύμβασης·

3. Η Συνδιάσκεψη των Μερών θα θεσπίσει σύμφωνα, στην πρώτη της σύνοδο, τους δικούς της διαδικαστικούς κανόνες που θα περιλαμβάνουν διαδικασίες λήψης αποφάσεων για θέματα που δεν έχουν ήδη καλυφθεί από τις διαδικασίες λήψης αποφάσεων που ορίζει η Σύμβαση. Οι διαδικασίες αυτές θα περιλαμβάνουν συγκεκριμένους πλειοψηφίες που απαιτούνται για τη λήψη ειδικών αποφάσεων.

4. Την πρώτη σύνοδο της Συνδιάσκεψης των Μερών θα συγκαλέσει η προσωρινή γραμματεία, όπως αναφέρεται στο άρθρο 35, και θα λαμβάνει χώρα το αργότερο ένα χρόνο μετά την έναρξη της ισχύος της Σύμβασης. Εκτός κι αν αποφασισθεί διαφορετικά από τη Συνδιάσκεψη των Μερών, η δεύτερη, τρίτη και τέταρτη τακτική σύνοδος θα λαμβάνει χώρα ανά έτος και εφεξής οι τακτικές συνόδους θα γίνονται κάθε δύο χρόνια·

5. Οι έκτακτες συνόδους της Συνδιάσκεψης των Μερών θα γίνονται στο χρόνο που θα αποφασίζεται είτε από τη Συνδιάσκεψη των Μερών κατά την τακτική της σύνοδο ή κατόπιν εγγράφου αιτήματος οποιουδήποτε Μέρους, υπό την προϋπόθεση ότι τουλάχιστον τα ένα τρίτο των Μερών θα υποστηρίξει την πρόταση, εντός τριών μηνών από την κοινοποίησή της.

6. Σε κάθε τακτική σύνοδο, η Συνδιάσκεψη των Μερών θα εκλέγει ένα Προεδρείο. Η διάρθρωση και οι λειτουργίες του Προεδρείου θα καθορίζονται στους διαδικαστικούς κανόνες. Για τη συγκρότηση του Προεδρείου θα λαμβάνεται υπόψη η γεωγραφική κατανομή, ούτως ώστε να εκπροσωπούνται Μέρη των πληγεισών χωρών, και ειδικότερα της Αφρικής.

7. Τα Ηνωμένα Έθνη, ειδικοί φορείς και Κράτη-Μέλη η οποία και οργανισμοί που δεν είναι Μέρη της Σύμβασης, έχουν το δικαίωμα να εκπροσωπούνται σε συνόδους της Συνδιάσκεψης των Μερών ως ακροατές. Όλοι οι οργανισμοί ή φορείς, εθνικοί ή διεθνείς, κυβερνητικοί ή μη-κυβερνητικοί, που ασχολούνται με θέματα της Σύμβασης, θα γίνονται δεκτοί αφού έχουν ενημερώσει σχετικά τη Μόνιμη Γραμματεία· εκτός κι αν έχει αντηρήσει το 1/3 τουλάχιστον των Μερών. Η αποδοχή και συμμετοχή των ακροατών θα υπόκειται στους διαδικαστικούς κανόνες που θεσπίζει η Συνδιάσκεψη των Μερών.

8. Η Συνδιάσκεψη των Μερών μπορεί να ζητήσει από τους αρμόδιους εθνικούς και διεθνείς οργανισμούς με σχετική εμπειρία να τους παρέχουν στοιχεία συναφή με τα άρθρα 16 παράγραφος (η), άρθρο 17 παράγραφος 1(γ) και άρθρο 18 παράγραφος 2(β).

Άρθρο 23
Μόνιμη Γραμματεία

1. Με την παρούσα θεσπίζεται Μόνιμη Γραμματεία.

2. Τα καθήκοντά της θα είναι να:

(α) ρυθμίζει τις συνόδους της Συνδιάσκεψης των Μερών και των δευτερευόντων φορέων σύμφωνα με τη Σύμβαση και να τους παρέχει τις απαιτούμενες υπηρεσίες·

(β) συντάσσει και να διαβιβάζει εκθέσεις που της υποβάλλονται·

(γ) διευκολύνει την παροχή βοήθειας των πληγεισών αναπτυσσόμενων χωρών Μερών, κατόπιν αιτήματός τους και ειδικότερα των Αφρικανικών, όσον αφορά τη συγκέντρωση και κοινοποίηση πληροφοριών, σύμφωνα με τη Σύμβαση·

(δ) συντονίζει τις δραστηριότητές της με τις γραμματείες άλλων συναφών διεθνών οργανισμών και συμβάσεων·

(ε) προβίνει, κάτω από την καθοδήγηση της Συνδιάσκεψης των Μερών, στις απαραίτητες διαχειριστικές και συμβατικές ρυθμίσεις για την εκτέλεση των καθηκόντων της·

(στ) συντάσσει εκθέσεις και να τις παρουσιάζει στη Συνδιάσκεψη των Μερών, και·

(ζ) ασκεί τα καθήκοντα γραμματείας που ορίζει η Συνδιάσκεψη των Μερών·

3. Η Συνδιάσκεψη των Μερών, κατά την πρώτη της σύνοδο, θα ορίσει μία Μόνιμη Γραμματεία και θα μεριμνήσει για τη λειτουργία της·

Άρθρο 23
Επιτροπή Επιστήμης και Τεχνολογίας

1. Συστήνεται Επιτροπή Επιστήμης και Τεχνολογίας που θα παρέχει στη Συνδιάσκεψη των Μερών πληροφορίες και συμβουλές πάνω σε επιστημονικά και τεχνολογικά θέματα για την καταπολέμηση της απεργμωσής και την αμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας. Η Επιτροπή θα συμμετέχει στις τακτικές συνόδους της Συνδιάσκεψης των Μερών και θα είναι αναγκαία στη συμμετοχή όλων των Μερών. Θα αποτελείται από κυβερνητικούς εκπροσώπους αρμόδιους στους συναφείς τομείς. Η Συνδιάσκεψη των Μερών θα αποφασίσει σχετικά με τον καθορισμό των αρμοδιοτήτων της Επιτροπής στην πρώτη της σύνοδο.

2. Η Συνδιάσκεψη των Μερών θα συντάξει και θα διατηρήσει έναν κατάλογο ανεξάρτητων εμπειρογνομόνων με ειδικότητα και εμπειρία στους σχετικούς τομείς. Ο κατάλογος θα βασίζεται σε προτάσεις που θα λαμβάνονται εγγράφως από τα Μέρη, λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη προσέγγισης των διαφόρων επιστημονικών κλάδων, αλλά και την ευρεία γεωγραφική εκπροσώπηση.

3. Η Συνδιάσκεψη των Μερών μπορεί, όταν είναι αναγκαία, να ορίσει ειδικές επιτροπές για να χορηγούν πληροφορίες και συμβουλές μέσω της Επιτροπής σε ειδικά θέματα σχετικά με την κατάσταση που επικρατεί στους τομείς της επιστήμης όσον αφορά την καταπολέμηση της απεργμωσής και την αμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας. Αυτές οι επιτροπές θα αποτελούνται από άτομα των οποίων τα ονόματα θα λαμβάνονται από τον κατάλογο, λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη προσέγγισης των διαφόρων επιστημονικών κλάδων, αλλά και την ευρεία γεωγραφική εκπροσώπηση. Αυτοί οι εμπειρογνομήνες θα έχουν επιστημονικό υπόβαθρο και εμπειρία στον τομέα και θα ορίζονται από τη Συνδιάσκεψη των Μερών κατόπιν σύστασης της Επιτροπής. Η Συνδιάσκεψη των Μερών θα αποφασίσει πάνω στους όρους και στις μεθόδους εργασίας αυτών των επιτροπών.

Άρθρο 25
Δίκτυση των ιδρυμάτων, οργανώσεων και φορέων

1. Η Επιτροπή Επιστήμης και Τεχνολογίας, υπό την επίβλεψη της Συνδιάσκεψης των Μερών, θα φροντίσει για την απογραφή και την αξιολόγηση των σχετικών υπαρχόντων δικτύων, ιδρυμάτων, οργανώσεων και φορέων. Ένα τέτοιο δίκτυο θα στηριχτεί την εφαρμογή της Σύμβασης.

2. Με βάση τα αποτελέσματα της απογραφής και της αξιολόγησης που αναφέρονται στην παράγραφο 1, η Επιτροπή της Επιστήμης και της Τεχνολογίας θα κάνει συστάσεις στη Συνδιάσκεψη των Μερών σχετικά με τους τρόπους και τα μέσα που θα διευκολύνουν και θα ενισχύσουν τη δικτύωση των μονάδων σε τοπικό, εθνικό και σε άλλα επίπεδα, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι καλύπτονται οι θεματικές ανάγκες που αναφέρονται στο άρθρο 15 έως 19.

3. Για να ληφθούν υπόψη αυτές οι συστάσεις, η Συνδιάσκεψη των Μερών θα:

(α) προσδιορίσει αυτές τις εθνικές, υπερπεριοριστικές, περιφερειακές και διεθνείς μονάδες που είναι οι πλέον κατάλληλες για τη δικτύωση και θα συστήσει λειτουργ-

γικές διαδικασίες και ένα χρονικό πλαίσιο γι' αυτές και (β) προσδιορίσει τις καταλληλότερες μονάδες για τη διευκόλυνση και ενίσχυση τέτοιων δικτύωσης σε όλα τα επίπεδα.

ΜΕΡΟΣ V
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Άρθρο 26
Διάδοση πληροφοριών

1. Κάθε Μέρος θα υποβάλει στη Συνδιάσκεψη των Μερών για θεώρηση κατά τις τακτικές συνόδους, μέσω της Μόνιμης Γραμματείας, εκθέσεις πάνω στα μέτρα τα οποία ελήφθησαν για την εφαρμογή της Σύμβασης. Η Συνδιάσκεψη των Μερών θα καθορίσει το χρονοδιάγραμμα για την υποβολή και τον τύπο τέτοιων εκθέσεων.

2. Οι πληγείσες χώρες Μέρη θα υποβάλουν περιγραφή των στρατηγικών που καθέρισαν σύμφωνα με το άρθρο 5 και κάθε σχετική πληροφορία για την εφαρμογή τους.

3. Οι πληγείσες χώρες Μέρη, οι οποίες εφαρμόζουν προγράμματα δράσης σύμφωνα με τα άρθρα 9 έως 13, θα υποβάλουν μια λεπτομερή περιγραφή των προγραμμάτων και της εφαρμογής τους.

4. Οποιαδήποτε ομάδα πληγέντων χωρών Μερών μπορεί να κάνει μια καινή ανακοίνωση για τα μέτρα που πάρθηκαν σε υποπεριφερειακό ή και περιφερειακό επίπεδο στα πλαίσια των προγραμμάτων δράσης.

5. Οι αναπτυσσόμενες χώρες Μέρη θα εκθέσουν τα μέτρα που πάρθηκαν για να βοηθήσουν στην προετοιμασία και εφαρμογή των προγραμμάτων δράσης, συμπεριλαμβανοντας πληροφορίες για τους οικονομικούς πόρους που έχουν προβλεφθεί ή προβλέπονται από τη Σύμβαση.

6. Οι πληροφορίες που ανακοινώνονται σύμφωνα με τις παραγράφους 1 έως 4 θα διαβιβάζονται από τη Μόνιμη Γραμματεία το συντομότερο δυνατόν στη Συνδιάσκεψη των Μερών και στα οποιαδήποτε σχετικά βοηθητικά όργανα.

7. Η Συνδιάσκεψη των Μερών θα διευκολύνει την παροχή σε πληγείσες αναπτυσσόμενες χώρες Μέρη, ιδιαίτερα της Αφρικής, κατόπιν αιτήσεως, τεχνικής και οικονομικής υποστήριξης, τη σύνταξη και ανακοίνωση πληροφοριών σύμφωνα με το παρόν άρθρο και στον προσδιορισμό των τεχνικών και οικονομικών αναγκών που συνδέονται με τα προγράμματα δράσης.

Άρθρο 27
Μέτρα επίλυσης των προβλημάτων της εφαρμογής

Η Συνδιάσκεψη των Μερών θα πρέπει να λάβει υπόψη και να υιοθετήσει διαδικασίες και λειτουργικούς μηχανισμούς για την επίλυση των προβλημάτων τα οποία μπορεί να προκύψουν κατά την εφαρμογή της Σύμβασης.

Άρθρο 28
Ρυθμίστη των διαφορών

1. Τα Μέρη θα ρυθμίσουν οποιαδήποτε διαφορές μεταξύ τους όσον αφορά την ερμηνεία ή την εφαρμογή της Σύμβασης δια μέσου διαπραγματεύσεων ή άλλων διαρκών μεθόδων της επίλυσης τους.

2. Όταν επικυρωθεί, δεχτεί, εγκριθεί ή αποδεχτεί τη Σύμβαση ή σε-οποιονδήποτε χρόνο μετά ταύτα, ένα Μέρος το οποίο δεν είναι μια περιφερειακή οργάνωση οικονομικής ολοκλήρωσης, μπορεί να διακηρύξει με ένα έγγραφο που υποβάλλεται στο Θεματοφύλακα ότι, όσον αφορά κάθε διαφορά σχετικά με την ερμηνεία ή την εφαρμογή της Σύμβασης, αναγνωρίζει έναν ή και τους δύο από τους ακόλουθους τρόπους ρυθμίσεως της διαφωνίας σαν υποχρεωτικούς σχετικά με οποιοδήποτε Μέρος που δεχεται την ίδια υποχρέωση:

(α) διαιτησία σύμφωνα με μια διαδικασία που εγκρίνεται από τη Συνδιάσκεψη των Μερών σε ένα παράρτημα, το γρηγορότερο δυνατόν.

(β) υποβολή της διαφωνίας στο Διεθνές Δικαστήριο.

3. Ένα Μέρος που είναι μια περιφερειακή οργάνωση οικονομικής ολοκλήρωσης πρέπει να κάνει δήλωση σχετικά με τη διαιτησία σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στην παράγραφο 2(α).

4. Μια δήλωση που γίνεται σύμφωνα με την παράγραφο 2 θα παραμείνει σε ισχύ μέχρι τη λήξη της, σύμφωνα προς τους όρους της ή έως τρεις μήνες μετά από την κατάθεση γραπτής ανακοίνωσης της ανάκλησής της στο Θεματοφύλακα.

5. Η λήξη μιας δήλωσης, η ανακοίνωση ανάκλησής ή μια κοινογραφία δήλωση δεν πρέπει κατά κανέναν τρόπο να επηρεάσουν τις νομικές ενέργειες που εκκρεμούν σε δικαστήριο διαιτησίας ή στο Διεθνές Δικαστήριο, εκτός εάν τα Μέρη που διαφωνούν συμφωνήσουν διαφορετικά.

6. Εάν τα Μέρη που διαφωνούν δεν έχουν αποδεχτεί την ίδια ή κάποια διαδικασία σύμφωνα με την παρ. 2 και εάν δεν κατέστη δυνατόν να ρυθμίσουν τη διαφωνία τους στο άλλο ότι υποσχεθεί για διαφωνία μεταξύ τους, η διαφωνία θα υποβληθεί για συμβιβασμό κατόπιν αίτησης οποιοδήποτε διαφωνούντος Μέρους, σύμφωνα με τη διαδικασία που θεσπίστηκε από τη Συνδιάσκεψη των Μερών σε ένα παράρτημα, το γρηγορότερο δυνατόν.

Άρθρο 29

Καθεστώς των παραρτημάτων

1. Τα παραρτήματα αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της Σύμβασης και εκτός εάν ορίζεται ορθώς διαφορετικά, μια παραρτηματική σε αυτή τη Σύμβαση αποτελεί επίσης μια παραρτηματική στα παραρτήματα.

2. Τα Μέρη θα ερμηνεύσουν τους όρους των παραρτημάτων σύμφωνα με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους βάσει των άρθρων αυτής της Σύμβασης.

Άρθρο 30

Τροποποιήσεις της Σύμβασης

1. Οποιοδήποτε Μέρος μπορεί να προτείνει τροποποιήσεις της Σύμβασης.

2. Τροποποιήσεις της Σύμβασης θα θεσπιστούν σε μια τακτική συνεδρίαση της Συνδιάσκεψης των Μερών. Τα κείμενα μιας οποιασδήποτε τροποποίησης θα ανακοινωθούν στα Μέρη από τη Μόνιμη Γραμματεία το λιγότερο εξι μήνες πριν από τη συνεδρίαση στην οποία έγινε η πρόταση για επικύρωση. Η Μόνιμη Γραμματεία θα ανακοινώσει επίσης τις προτεινόμενες τροποποιή-

σεις στους υπογράφοντες τη Σύμβαση.

3. Τα Μέρη θα καταβάλλουν κάθε προσπάθεια να συμφωνήσουν ομοφώνως για οποιοδήποτε προτεινόμενο τροποποίηση της Σύμβασης. Εάν όλες οι προσπάθειες για ομοφωνία εξαντληθούν και δεν έχει επιτευχθεί η ομοφωνία, τότε η τροποποίηση, σε έγκλη ανάγκη, θα θεσπιστεί με συμφωνη ψήφο των δύο τρίτων των Μερών που είναι παρόντα και ψηφίζουν κατά τη συνεδρίαση. Η επικυρωμένη τροποποίηση θα ανακοινωθεί από τη Μόνιμη Γραμματεία στο Θεματοφύλακα που θα την ανακοινώσει σε όλα τα Μέρη για επικύρωση, αποδοχή, έγκριση ή συναίνεση.

4. Τα έγγραφα της επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή συναίνεσης τα σχετικά με μία τροποποίηση, που εγκρίθηκε σύμφωνα με την παράγραφο 3, θα αρχίσει να ισχύει για αυτά τα Μέρη που τη δέχτηκαν από την ενενηκοστή ημέρα της ημερομηνίας της παραλαβής από το Θεματοφύλακα ενός εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή συναίνεσης τουλάχιστον από τα δυο τρίτα των Μερών της Συνδιάσκεψης στην οποία ήταν Μέρη κατά το χρόνο της επικύρωσης της τροποποίησης.

5. Η τροποποίηση θα ισχύσει για οποιοδήποτε άλλο Μέρος την ενενηκοστή ημέρα από την ημερομηνία κατά την οποία αυτό το Μέρος κατέθεσε στο Θεματοφύλακα το έγγραφο της επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή συναίνεσης στην εν λόγω τροποποίηση.

6. Για τους σκοπούς αυτού του άρθρου και του άρθρου 31, "Μέρη παρόντα και ψηφίζοντα" εννοεί τα Μέρη που είναι παρόντα και ρίχνουν ομοφωνική ή θετική ψήφο.

Άρθρο 31

Υιοθέτηση και τροποποίηση των παραρτημάτων

1. Κάθε πρόσθετο παράρτημα της Σύμβασης και κάθε τροποποίηση ενός παραρτήματος θα προτείνεται και θα υιοθετείται σύμφωνα με τη διαδικασία για τροποποίηση της Σύμβασης που αναφέρεται στο άρθρο 30, που ορίζει ότι, υιοθετώντας ένα πρόσθετο παράρτημα περιφερειακής εφαρμογής ή τροποποίηση σε οποιοδήποτε παράρτημα περιφερειακής εφαρμογής, η πλειοψηφία που ορίζει αυτό το άρθρο περιλαμβάνει ψήφο αποδοχής των δύο τρίτων των Μερών της σχετικής περιοχής που είναι παρόντα και ψηφίζουν. Η θεσπίση ή τροποποίηση ενός παραρτήματος θα ανακοινωθεί από το Θεματοφύλακα σε όλα τα Μέρη.

2. Ένα παράρτημα, διαφορετικό από ένα συμπληρωματικό παράρτημα περιφερειακής εφαρμογής ή η τροποποίηση ενός παραρτήματος εκτός από τροποποίηση σε οποιοδήποτε παράρτημα περιφερειακής εφαρμογής, που έχει υιοθετηθεί σύμφωνα με την παράγραφο 1, θα αρχίσει να ισχύει για όλα τα Μέρη της Σύμβασης, έξι μήνες μετά από την ημερομηνία της ανακοίνωσης από το Θεματοφύλακα, σε αυτά τα Μέρη, της θεσπίσεως αυτού του παραρτήματος ή της τροποποίησής, εκτός αυτών των Μερών που είχαν ενημερώσει το Θεματοφύλακα εγγράφως εντός αυτής της περιόδου για τη μη-αποδοχή από μέρους τους ενός τέτοιου παραρτήματος ή τροποποίησης. Τέτοιο παράρτημα ή τροποποίηση θα αρχίσει να ισχύει για τα Μέρη που απελευθέρωσαν τη δήλωσή τους της μη-αποδοχής την ενενηκοστή ημέρα από την ημέρα που αυτή η δήλωση ανακοινωθεί ελήφθη από το Θεματοφύλακα.

3. Ένα συμπληρωματικό παράρτημα περιφερειακής εφαρμογής ή τροποποίηση σε κάθε παράρτημα περιφερειακής εφαρμογής που έχει θεσπιστεί σύμφωνα με την παράγραφο 1, θα αρχίσει να ισχύει, για όλα τα Μέρη της Σύμβασης, έξι μήνες μετά την ημερομηνία της ανακοίνωσης από το Θεματοφύλακα σε αυτά τα Μέρη της θέσπισης αυτού του παραρτήματος ή της τροποποίησης, εκτός στις περιπτώσεις που:

(α) κάποιο Μέρος που έχει ειδοποιήσει το Θεματοφύλακα εγγράφως, εντός μιας τέτοιας περιόδου έξι μηνών, για τη μη-αποδοχή αυτού του συμπληρωματικού παραρτήματος περιφερειακής εφαρμογής ή της τροποποίησης του παραρτήματος περιφερειακής εφαρμογής, στην οποία περίπτωση ένα τέτοιο παράρτημα ή τροποποίηση θα αρχίσει να ισχύει για τα Μέρη που απέσυραν τη δήλωσή τους της μη-αποδοχής την επόμενη ημέρα από την ημερομηνία κατά την οποία έγινε δεκτή από το Θεματοφύλακα, και

(β) κάποιο Μέρος έχει κάνει μια δήλωση σε σχέση με τα συμπληρωματικά παραρτήματα περιφερειακής εφαρμογής ή τις τροποποιήσεις των παραρτημάτων περιφερειακής εφαρμογής σύμφωνα με το άρθρο 34 παραγράφου 4, στην οποία περίπτωση κάθε τέτοιο παράρτημα ή τροποποίηση θα αρχίσει να ισχύει για αυτό το Μέρος από την ημερομηνία της κατάθεσης στο Θεματοφύλακα των εγγράφων της επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή συναίνεσης σε σχέση με αυτό το παράρτημα ή τροποποίηση. Εάν κατά την υιοθέτηση ενός παραρτήματος ή μιας τροποποίησης ενός παραρτήματος τους γίνεται μια τροποποίηση της Σύμβασης, αυτό το παράρτημα ή η τροποποίηση του παραρτήματος δεν θα αρχίσει να ισχύει μέχρις ότου αρχίσει να ισχύει η τροποποίηση της Σύμβασης.

Άρθρο 32 Δικαιώμα ψήφου

1. Εκτός από τις περιπτώσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 2, κάθε Μέρος της Σύμβασης θα έχει μία ψήφο.

2. Οι περιφερειακές οργανώσεις οικονομικής ολοκλήρωσης, σε θέματα της αρμοδιότητάς τους, θα ασκούν το δικαίωμα της ψήφου με αριθμό ψήφων που θα είναι ίσος του αριθμού των Κρατών-Μελών τους που είναι Μέρη της Σύμβασης. Μια τέτοια οργάνωση δεν θα ασκεί το δικαίωμα ψήφου της, εάν κάποιο από τα Κράτη-Μέλη της ασκεί το δικαίωμά του και αντιστοίχως.

ΜΕΡΟΣ VI ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 33 Υπογραφή

Η Σύμβαση αυτή θα ανοιχθεί για υπογραφή στο Παρίσι, στις 14-15 Οκτωβρίου 1994, από τα Κράτη-Μέλη των Ηνωμένων Εθνών ή οποιονδήποτε από τους ειδικούς Οργανισμούς τους ή Μέρη του Διεθνούς Δικαστηρίου και από τις περιφερειακές οργανώσεις οικονομικής ολοκλήρωσης. Θα παραμείνει ανοιχτή για υπογραφή, μετέπειτα, στο Κεντρικό Γραφείο των Ηνωμένων Εθνών στη Νέα Υόρκη έως τη 13η Οκτωβρίου 1995.

Άρθρο 34 Επικύρωση, αποδοχή, έγκριση και προσχώρηση

1. Η Σύμβαση θα υποβληθεί για επικύρωση, αποδοχή, έγκριση ή προσχώρηση από τα Κράτη και από τις περιφερειακές οργανώσεις οικονομικής ολοκλήρωσης. Θα υποβληθεί για προσχώρηση από την επόμενη ημέρα υπογραφής της Σύμβασης. Τα έγγραφα της επικύρωσης,

αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης θα κατατεθούν στο Θεματοφύλακα.

2. Κάθε περιφερειακή οργάνωση οικονομικής ολοκλήρωσης, η οποία γίνεται Μέρος της Σύμβασης χωρίς οποιοδήποτε από τα Κράτη-Μέλη να είναι Μέρος της Σύμβασης, θα δεσμεύεται για όλες τις υποχρεώσεις της Σύμβασης. Όταν ένα ή περισσότερα Κράτη-Μέλη μιας τέτοιας οργάνωσης είναι επίσης Μέρη της Σύμβασης, η οργάνωση και τα Κράτη-Μέλη της θα αποφασίσουν για τις αντίστοιχες αρμοδιότητές τους για την εκτέλεση των υποχρεώσεών τους βάσει της Σύμβασης. Σε τέτοιες περιπτώσεις, η οργάνωση και τα Κράτη-Μέλη δεν θα δικαιούνται να ασκήσουν τα δικαιώματά βάσει της Σύμβασης ταυτοχρόνως.

3. Στα έγγραφα τους της επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, οι περιφερειακές οργανώσεις οικονομικής ολοκλήρωσης θα δηλώσουν την έκταση της αρμοδιότητάς τους σε σχέση με τα θέματα που διέπονται από τη Σύμβαση. Θα πρέπει επίσης αμέσως να ενημερώσουν το Θεματοφύλακα, ο οποίος με τη σειρά του θα ενημερώσει τα Μέρη, για κάθε σημαντική τροποποίηση σε θέματα αρμοδιότητάς τους.

4. Στα έγγραφα τους επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, κάθε Μέρος μπορεί να δηλώσει ότι σε σχέση με το συμπληρωματικό παράρτημα περιφερειακής εφαρμογής ή οποιαδήποτε τροποποίηση οποιουδήποτε παραρτήματος περιφερειακής εφαρμογής στο παράρτημα αυτό θα αρχίσει να ισχύει μόνο από την κατάθεση του εγγράφου της επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης σχετικά με αυτό.

Άρθρο 35 Προσωπικές διατάξεις

Τα καθήκοντα της Γραμματείας που αναφέρονται στο άρθρο 23 θα εκτελούνται σε προσωρινή βάση από τη Γραμματεία που θα συγκροτηθεί από τη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών στην απόφασή τους 47/133 της 22ας Δεκεμβρίου 1992, έως ότου ληξει η πρώτη συνεδρίαση της Συνδιάσκεψης των Μερών.

Άρθρο 36 Ενσφύριση ισχύος

1. Η Σύμβαση θα τεθεί σε ισχύ την 90η ημέρα μετά την ημερομηνία κατάθεσης του 50ού εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης.

2. Για κάθε Κράτος ή περιφερειακό οργανισμό οικονομικής ολοκλήρωσης που επικυρώνει, αποδέχεται, εγκρίνει ή εντάσσεται στη Σύμβαση μετά την κατάθεση του 50ού εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, η Σύμβαση θα τεθεί σε ισχύ την επόμενη ημέρα μετά την ημερομηνία κατάθεσης από

το εν λόγω Κράτος ή τον περιφερειακό οργανισμό οικονομικής ολοκλήρωσης του εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης.

3. Σύμφωνα με την έννοια των παραγράφων 1 και 2, κάθε έγγραφο που κατατίθεται από τον περιφερειακό οργανισμό οικονομικής ολοκλήρωσης δεν θα υπολογισθεί ως συμπληρωματικό εκείνων τα οποία κατατίθενται από τα Κράτη-Μέλη του οργανισμού.

Άρθρο 37 Επιφυλάξεις

Δεν δύναται να διατυπωθούν επιφυλάξεις επί της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 38 Αποχώρηση

1. Οποτεδήποτε μετά την πάροδο τριετίας από την ημερομηνία κατά την οποία η Σύμβαση τέθηκε σε ισχύ για κάποιο Μέρος, το εν λόγω Μέρος μπορεί να αποχωρήσει από τη Σύμβαση με γραπτή ανακοίνωση στο Θεματοφύλακα.

2. Κάθε παρόμοια αποχώρηση θα ισχύει από την εκπνοή ενός έτους από την ημερομηνία λήξης από το Θεματοφύλακα της κοινοποίησης αποχώρησης ή από την τελευταία ημερομηνία η οποία θα ορίζεται στην κοινοποίηση της αποχώρησης.

Άρθρο 39 Θεματοφύλακας

Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών θα είναι ο Θεματοφύλακας της Σύμβασης.

Άρθρο 40 Αυθεντικά κείμενα

Το πρωτότυπο της παρούσας Σύμβασης, της οποίας τα Αραβικό, Κινέζικο, Αγγλικό, Γαλλικό, Ρωσικό και Ισπανικό κείμενο θεωρούνται επίσης αυθεντικά, θα κατατεθεί στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

Σε μαρτυρία των οποίων, οι κάτωθι υπογεγραμμένοι, δεόντως εξουσιοδοτημένοι σχετικά, υπέγραψαν την παρούσα Σύμβαση.

Έγινε στα Παρίσι, τη δεκάτη εβδόμη Ιουνίου του χιλιοστού εννεακοσμοφού-ενενηκοστού τεταρτού ετους.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1 ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗ

Άρθρο 1 Πεδίο εφαρμογής

Το Παράρτημα αυτό εφαρμόζεται στην Αφρική, σχετικά με εκάστο Συμβαλλόμενο Μέρος και σύμφωνα με τη Σύμβαση, ιδιαίτερα με το άρθρο 7, προκειμένου να καταπολεμηθεί η απειρόμηση ή/και να αμβλυνθούν οι συνέπειες της ξηρασίας των ημι-υγρών περιοχών.

Άρθρο 2

Σκοπός

Σκοπός αυτού του Παραρτήματος σε εθνικό, υποπεριφερειακό και περιφερειακό επίπεδο στην Αφρική και υπό το φως των ειδικών συνθηκών που επικρατούν εκεί, είναι:

(α) Ο προσδιορισμός των μετρών και διατάξεων, συμπεριλαμβανομένης της μορφής και διαδικασίας βοήθειας χρησιμοποιούμενης από τις αναπτυγμένες χώρες Μέση, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις της Σύμβασης.

(β) Η εξασφάλιση της αποτελεσματικής και πρακτικής εφαρμογής της Σύμβασης, η οποία θα καλύπτει τις ειδικές συνθήκες της Αφρικής και

(γ) Η προώθηση διαδικασιών και δραστηριοτήτων σχετικών με την καταπολέμηση της απειρόμησης ή/και του περιορισμού των συνεπειών της ξηρασίας στις ξηρές και ημι-υγρές περιοχές της Αφρικής.

Άρθρο 3

Ειδικές συνθήκες της Αφρικανικής Ηπείρου

Κατά την εκτέλεση των υποχρεώσεων τους με βάση τη Σύμβαση, τα Μέλη, κατά την εφαρμογή αυτού του Παραρτήματος, θα υιοθετήσουν μια βασική προσέγγιση λαμβάνοντας υπόψη τις εξής ειδικές συνθήκες της Αφρικής:

(α) την υψηλή αναλογία ξηρών, ημι-ξηρών και αποξηραμένων ημι-υγρών περιοχών

(β) το σημαντικό αριθμό χωρών και πληθυσμών πληγέντων από την απειρόμηση και από τη συχνή εμφάνιση μεγάλης ξηρασίας

(γ) το μεγάλο αριθμό πληγείσων χωρών χωρίς πρόσβαση στη θάλασσα

(δ) την εκτεταμένη φτώχεια που επικρατεί στις περισσότερες πληγείσες χώρες, το μεγάλο αριθμό των λιγότερο αναπτυγμένων χωρών μεταξύ τους και την ανάγκη που έχουν για σημαντικά ποσά εξωτερικής οικονομικής βοήθειας υπό μορφή επιχορηγήσεων και δανείων με όρους προερχώσεων, προκειμένου να επιτευχθούν οι αναπτυξιακοί τους στόχοι

(ε) τις αντίθετες κοινωνικο-οικονομικές συνθήκες που επιδεινώνονται από τις καταστροφικές και διακυμαινόμενες εμπορικές προεπιθέσεις, το εξωτερικό χρέος και την πολιτική αστάθεια, γεγονός που σύνεπεται εσωτερική και περιφερειακή μετακίνηση πληθυσμών, καθώς και μετανάστευση

(στ) την αυξημένη εξάρτηση των πληθυσμών από τους φυσικούς πόρους για επιβίωση που, συνδυαζόμενη με τις συνέπειες των δημογραφικών τάσεων και παραγόντων, την αδύνατη τεχνολογική βάση και τις μη αιμοφόρες πρακτικές παραγωγής, συμβάλλει στη σημαντική υποβάθμιση των πόρων

(ζ) το ανεπαρκές νομικό και θεσμικό πλαίσιο, η αδύνατη βάση υποδομής και οι ανεπαρκείς τεχνικές και εκπαιδευτικές δυνατότητες που οδηγούν σε σημαντικές απαιτήσεις για απόκτηση δυνατοτήτων και

(η) τον κεντρικό ρόλο των δραστηριοτήτων για την καταπολέμηση της απειρόμησης ή/και αμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας στα πλαίσια προτεραιοτήτων εθνικής ανάπτυξης των πληγείσων Αφρικανικών χωρών.

Άρθρο 4

Απορριψίσεις και υποχρεώσεις των χωρών μέσων της άμεσης

1. Σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις τους οι Αφρικανικές χώρες μέση αναλαμβάνουν να:

(α) υιοθετήσουν την καταπολέμηση της απεργμωσής η/και την έμβλυση των συνεπειών της έπρεσείσ σεν κωσία στρατηγική των προσπεσίων τους για την έξο- λωση της φτώχειας

(β) προσέχουν περιφερειακή συνεργασία και ενο- ποση υπό το πνεύμα της αλληλεγγύης και συνεργασίας βασίζομενης στα αρχαία σύμβολα. βεσσι: προγραμ- μών και δράστηρισμών για την καταπολέμηση της απεργμωσής η/και την έμβλυση των συνεπειών της έπρεσείσ

(γ) οργανώσουν ορθολογικά και να ενισχύσουν τους υπάρχοντες θετικούς σχετικούς με την απεργμωση και την έπρεση, καθώς και να προσέχουν τους λαϊκούς υποχόντες έπρεσείσ, κατά περίπτωση, προκάμνου να τους καταστήσουν αποτελεσματικότερους και να εξο- φηώσουν επδοτικότερη χρησιμοποίηση των πόρων

(δ) ενδραστήριουν την εντάλλαξη πληροφοσιών μεταξύ τους σχετικά με την καταλληλή τεχνολογία, γνώση, τεχνολογία και πρακτικές, και

(ε) καταρτίσουν προγράμματα προβλεπής για την έμβλυση των συνεπειών της έπρεσείσ σε υποβεβή- σιμες περιοχές λόγω απεργμωσής η/και έπρεσείσ.

2. Σύμφωνα με τις γενικές και ειδικές υποχρεώσεις που αναφέρονται στα άρθρα 4 και 5 της Σύμβασης, οι Αφρικανικές χώρες προτίθενται να:

(α) προδούν στις κατάλληλες δημοσιονομικές χορη- γησείσ από τα κωδίκια των Κράτων Προνομιολογιών τους σε συνάρτηση με τις έθνικες συνθήκες και δυνο- τότητες και που αντικατοπτρίζουν τη νέα προτεραιότητα την οποία έδωσε η Αφρική στο φαινόμενο της απεργ- μωσής η/και έπρεσείσ

(β) διατηρήσουν και να ενισχύσουν μεταρρυθμίσεις εν εξέλιξη αυτή τη στιγμή, για μεγαλύτερη απεργμωση, κατάχρησών, καθώς και να ενδυναμώσουν τη συ- μετοχή των τοπικών πληθυσμών και κοινοτήτων, και επέλκων έθνικους χρηματοδοτικούς πόρους και να δεικνύνουν κατά προτεραιότητα το υπέρχον έθνικα δύναμικο και το μέσο για την κινητοποίηση ενχώνων χρηματοδοτικών πόρων

Άρθρο 5

Δεσφείσεις και υποχρεώσεις των συμβολιζομενων ανεπτυγμενων χωρών μέσων

1. Για να είναι συνεπείς στις υποχρεώσεις τους, σύμφωνα με τα άρθρα 4, 5 και 7 της Σύμβασης, οι ανεπτυγμενες χώρες μέση θα δώσουν προτεραιότητα στις πληροφορίες Αφρικανικές χώρες μέση και σ' αυτό το πλαίσιο θα:

(α) τις βοηθήσουν να καταπολέμησουν την απεργμωση η/και να συμβάλουν τις συνεπείσ της έπρεσείσ έπρε- χόντες μεταξύ άλλων η/και διεκδικώντες την έπρε- βση σε χρηματοδοτικούς η/και άλλους πόρους και προδωμίες, χρηματοδότησης η/και διεκδικώντες τη καταπολέμηση της μετανάστευ, προσεσείσ και:

πρόσπεσής σε κατοικημένες περιμελλογονικές, τεχνολο- γικές και τεχνικές γνώσεις, όπως έχει συμφωνηθεί από κοινού λαμβάνοντας υπόψη την υιοθέτηση της εξέλι- ψής της φτώχειας σεν κεντρική στρατηγική

(β) συνεχίσουν να διαθέτουν σημαντικούς πόρους η/και θα αυξήσουν τους πόρους για την καταπολέμηση της απεργμωσής η/και την έμβλυση των συνεπειών της έπρεσείσ, και

(γ) τις βοηθήσουν να ενισχύσουν τα δύναμικά τους, επιτρέποντες τους να βελτιώσουν το θετικό πλαίσιο τους, καθώς και το επιστημονικό και τεχνικό δύναμικό τους, τη αλληλεγγύη και ανάληψη πληροφοσιών και την έρευνα και ανάπτυξη με σκοπό να καταπολέμησει η απεργμωση η/και να συμβάλουν οι συνεπείσ της έπρεσείσ.

2. Άλλες χώρες μέση υποδούν να παρέχουν, προση- ρετικά, τεχνολογία, γνώση και τεχνολογικές σχετικές με την απεργμωση η/και τους χρηματοδοτικούς πόρους, σε πληροφορίες Αφρικανικές χώρες μέση, ή μετ'αφεί- τεταιων γνώσεων, τεχνολογίας και τεχνικών διεκκα- λυνεται με τη διεθνή συνεργασία.

Άρθρο 6

Πλαίσιο στατηγικού προγραμματοποίησης για εσφορική ανάπτυξη

1. Τα έθνικέ προγράμματα δράσης θα αποτελούν κεντρικό και αναπόσπαστο μέρος μιας ευρύτερης διε- δικασίας διατύπωσης έθνικών πολιτικών για την εσφο- ρική ανάπτυξη πληροφοσιών Αφρικανικών χωρών μέσων.

2. Θα αναληφθεί με συμβουλευτική και συμμετοχική διάδικασία που εμπλέκει αρμόδια επίκεδρα της κυβέρ- νησής, τοπικούς πληθυσμούς, κοινοτήτες και μη-κυ- βερνητικές οργάνώσεις για να παρέχεται καθοδήγηση σε μια στρατηγική με έλεγκτο σχεδισμό, ώστε να υπάρξει η μέγιστη δυνατή συμμετοχή των τοπικών πληθυσμών και κοινοτήτων, κατά περίπτωση, πόρων και ευλύ- κοντα διμερείς και πολυμερείς φρεσείσ στη διάδικασία αυτή μετά από άπτηση μιας πληροφοσίας Αφρικανικής χώρος μέσων.

Άρθρο 7

Χρονοδιάγραμμα για την καταρτηση προγραμμάτων δράσης

Εκκρεμώσεις της εφρομής της Σύμβασης, οι Α- φρικανικές χώρες μέση, σε συνεργασία με άλλα μέλη της διεθνούς κοινότητας, κατά περίπτωση, θα εσφο- μόζουν, κατά το μέτρο του δυνατό, προσωένα τις διεταξείσ αυτές της Σύμβασης σχετικά με την καταρτηση έθνικών, υποπερφερειακών και περιφερειακών προ- γραμμάτων δράσης.

Άρθρο 8

Προβλεπμενο έθνικών προγραμμάτων δράσης

1. Σύμφωνα με το άρθρο 10 της Σύμβασης, η στα- τηγική γενικά των έθνικών προγραμμάτων δράσης θα τωμάει ολοκληρωμένα προγράμματα τοπικής ανάπτυξης για πληροφορίες περιοχές, βασισμένη σε συμμετοχικούς μηχανισμούς και περικλυση στατηγικής για την εξέλιξη της έπρεσείσ μέσο σε προσπεσείσ και την καταπο-

το εν λόγω κράτος ή τον περιφερειακό οργανισμό οικονομικής ολοκλήρωσης του εγγράφου επικερψής, αποδόχης, επίκτησης ή παραχώρησης.

3. Σύμφωνα με την έννοια των παραγράφων 1 και 2, κάθε έγγραφο που κατατίθεται από τον περιφερειακό οργανισμό οικονομικής ολοκλήρωσης δεν θα υπόκεινται σεβίως συμπληρωματικό εκείνων τα οποία κατατίθενται από το κράτη-μέλη του οργανισμού.

Άρθρο 37
Επιφυλάξεις

Δεν δύναται να διατυπωθούν επιφυλάξεις επί της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 38
Αποχώρηση

1. Οποτεδήποτε μετά την πόροδο ταείτας από την ημερομηνία κατά την οποία η Σύμβαση τέθηκε σε ισχύ για κάποιο Μέρος, το εν λόγω Μέρος μπορεί να αποχωρήσει από τη Σύμβαση με γραπτή ανακοίνωση στο Θεματοφυλάκιο.

2. Κάθε παρόμοια αποχώρηση θα ισχύει από την εκτίμη ενός έτους από την ημερομηνία λήψης από το Θεματοφυλάκιο της κοινοποιητής αποχώρησης ή από την τελευταία ημερομηνία η οποία θα ορίζεται στην κοινοποίηση της αποχώρησης.

Άρθρο 39
Θεματοφυλάκας

Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών θα είναι ο Θεματοφυλάκας της Σύμβασης.

Άρθρο 40
Αυθεντικά κείμενα

Το πρωτότυπο της παρούσας Σύμβασης, της οποίας το Αραβικό, Κινέζικο, Αγγλικό, Γαλλικό, Ρωσικό και Ισπανικό κείμενο θεωρούνται επίσης αυθεντικά, θα κατατίθεται στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών. Σε μερτικά των οποίων, οι κάτωθι υπογεγραμμένοι δρώντες εξουσιοδοτημένοι σχετικά, υπέγραψαν την παρούσα Σύμβαση.

Έγινε στο Παρίσι, τη δέκατη εβδόμη Ιουνίου του χιλιάτου εννεακοσάτου, εννήκαστου τέταρτου έτους.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗ

Άρθρο 1
Πεδίο εφαρμογής

Το παρόντιμο αυτό εφαρμόζεται στην Αφρική, σχετικά με εκάστο Σύμβαλλόμενο Μέρος και αμωστω με τη Σύμβαση, ιδίτητα με το άρθρο 7, παράρτου να καταπολεμηθεί η ανεργίαση ή/και να αυλωθούν οι συνέπειες της έρησας των ημ-έγρων περιούχων.

Άρθρο 2
Στόχος

Στόχος αυτού του παράρτουτος σε εθνικό, υποπεριφερειακό και ηερφερειακό επίπεδο στην Αφρική και υπό το φως των εδώνων συνθηκών που επικρατούν εκεί, είναι:

(α) Ο παράρτουτος των μέτρων και διατάξεων, συμπεριλαμβανόμενης της μορφής και διαδικασίας βοήθειας χορηγούμενης από τις αναπτυγμένες χώρες Μέρη, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις της Σύμβασης.

(β) Η εξεσφάλιση της αποτελεσματικής και πρακτικής εφαρμογής της Σύμβασης, η οποία θα κωλύεται τις εδώνες συνέπεις της Αφρικής και

(γ) Η παράρτουση διαδικασίων και δραστηριοτήτων σχετικών με την καταπολέμηση της ανεργίας ή/και του παράρτουτου των συνέπειών της έρησας στις έρηδες και ημ-έγρες περιούχες της Αφρικής.

Άρθρο 3

Εδώνες συνέπεις της Αφρικανικής Ηπειρού

Κατά την εκτίμηση των υποχρήμεσών τους με βάση τη Σύμβαση, τα Μέρη, κατά την εφάρμωγή αυτού του παράρτουτος, θα υπόεπύουν μια βασική προσέγγιση λαμβανώντας υπόψη τις εδώνες εδώνες συνέπεις της Αφρικής:

(α) Την υψηλή αναλογία έρηων, ημ-έγρων και αποεξηραμένων ημ-έγρων περιούχων.

(β) Το σημαντικό ποσείο χώων και πληθυσμών πληγμένων από την ανεργίαση και από τη συχνή εφάρμωση μεγάλης έρησας.

(γ) Το μεγάλο ποσείο πληγυσμών χώρων χωρίς παράρτουση στη θέλασσα.

(δ) Την εκτεταμένη φτώχεια που επικρατεί στις περισσότερες πληγυσίες χώρες, το μεγάλο ποσείο των λιγότερο αναπτυγμένων χώρων μεταξύ τους και την ανάγκη που έχουν να σημειώτα ποσά εξωτερικής οικονομικής βοήθειας υπό μορφή επχρηγήσεων και δώνων με όρους παράρτουσεων, παράρτου να επωληθούν οι αναπτυξιακοί τους στόχοι.

(ε) Τις αντέδες κοινωνικο-οικονομικές συνέπεις που επδιδύωνονται από τις καταρτάσεις και διακμωίνόμενες εμφορικές παράρτουσεις, το εξωτερικό χρέος και την πολιτική σταθεσία, γεγονός που συνέπεται εσωτερική και παράρτουση με τωμηση πληθυσμών, κωθως και με τωμηση.

(στ) Την αυξημένη εξεσφάλιση των πληθυσμών από τους φυσικούς πόρους για επίβωση που, συνδεδωμένη τις συνέπειες των δημογραφικών τωσεων και παράρτουτων, την αδύνητα τεχνολογική βάση και τις μη εδώνες πρακτικές παράρτουσης, συμβάλλει στη σημαντική υποδωμηση των πόρων.

(ζ) Τη ανεπάρκη νεσκα και εσερειακός τεχνικές, η αδύνητα βάση υποδωμής και οι ανεπάρκεις τεχνικές και εκπαίδευτες δυνατότητες που αδύνητα σε σημαντικές απαιτήσεις για απόκτηση δυνατοτήτων και

(η) Τον κεντρικό ρόλο των δραστηριοτήτων για την καταπολέμηση της ανεργίας ή/και αυλωση των συνέπειών της έρησας στις ηλαιοια παράρτουτων εθνικής αναπτύξης των πληγυσμών Αφρικανικών χώρων.

Άρθρο 4
Δεσμεύσεις και υποχρεώσεις των χωρών
Μέσων της Αφρικής

1. Σύμφωνα με τις σχετικές δυνατότητές τους οι Αφρικανικές χώρες Μέλη αναλαμβάνουν να:

- (α) υιοθετήσουν την καταπολέμηση της απεργμωσής η/και την αβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας σαν κύρια στρατηγική των προσπαθειών τους για την εξάλειψη της φτώχειας
- (β) προωθήσουν περιφερειακή συνεργασία και εννοποίηση υπο το πνεύμα της αλληλεγγύης και συνεργασίας υφιστάμενης στα αμοιβαία συμφέροντα, βάσει προγραμμάτων και δραστηριοτήτων για την καταπολέμηση της απεργμωσής η/και την αβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας

(γ) οργανώσουν ορθολογικά και να ενισχύσουν τους υπάρχοντες θεσμους σχετικούς με την απεργμωση και την ξηρασία, καθώς και να προωθήσουν τους λοιπούς υπάρχοντες θεσμους, κατά περίπτωση, προκειμένου να τους καταστήσουν αποτελεσματικότερους και να εξασφαλίσουν αποτελεσματικότερη χρησιμοποίηση των πόρων (δ) ενδεδειγμένων την ενταλλαγή πληροφοριών μεταξύ τους σχετικά με την καταλληλή τεχνολογία, γνώση, τεχνολογία και πρακτικές, και

(ε) κατατίθουν προγράμματα πρόβλεψης για την αβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας σε υποβαθμισμένες περιοχές λόγω απεργμωσής η/και ξηρασίας.

2. Σύμφωνα με τις γενικές και ειδικές υποχρεώσεις που αναφέρονται στα άρθρα 4 και 5 της Σύμβασης, οι Αφρικανικές χώρες προτίθεντα να:

(α) προλάβουν στις κατάλληλες δημοσιονομικές χορηγήσεις από τα κονδύλια των Κρατικών Προϋπολογισμών τους σε συνάρτηση με τις εθνικές συνθήκες και δυνατότητες και που αντικατοπτρίζουν τη νέα προτεραιότητα την οποία εδωσε η Αφρική στο φαινόμενο της απεργμωσής η/και ξηρασίας

(β) διατηρήσουν και να ενισχύσουν μεταρρυθμίσεις εν εξελίξει αυτή τη στιγμή, για μεγαλύτερη αποκεντρωση, κατοχή πόρων, καθώς και να ενδυναμώσουν τη συμμετοχή των τοπικών πληθυσμών και κοινοτήτων, και

(γ) εξετάσουν και να κινητοποιήσουν καινούργιους και εμπλέκον εθνικούς χρηματοδοτικούς πόρους και να δεικνύουν κατά προτεραιότητα το υπάρχον εθνικό θυσιακό και τα μέσα για την κινητοποίηση ενχώσιων χρηματοδοτικών πόρων

Άρθρο 5
Δεσμεύσεις και υποχρεώσεις των Συμβλλουσών
ανάπτυξιόνων χωρών Μέσων

1 Για να είναι συνεπείς στις υποχρεώσεις τους, σύμφωνα με τα άρθρα 4, 6 και 7 της Σύμβασης, οι αναπτυγμένες χώρες Μέλη θα δώσουν προτεραιότητα στο πλαίσιο θα:

(α) τις βοηθήσουν να καταπολεμήσουν την απεργμωση η/και να συμβάλουν τις συνέπειες της ξηρασίας παράχοντας μεταξύ άλλων η/και διευκολύνοντας την πρόωποση σε χρηματοδοτικούς η/και άλλους πόρους και προωθώντας, χρηματοδοτώντας η/και διευκολύνοντας τη χρηματοδότηση της μετώπης, προσεχουσής και

πρόσβασης σε κατάλληλες περιβαλλοντικές, τεχνολογικές και τεχνικές γνώσεις, όπως έχει συμφωνηθεί στο άρθρο 4, λαμβάνοντας υπόψη την υιοθέτηση της εξαγωγής της φτώχειας σαν κεντρική στρατηγική

(β) συνεχίσουν να διαθέτουν σημαντικούς πόρους η/και να αυξήσουν τους πόρους για την καταπολέμηση της απεργμωσής η/και την αβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας, και

(γ) τις βοηθήσουν να ενισχύσουν το θυσιακό τους, επιτρέποντας τους να βελτισσουν το θεσμικό πλαίσιο τους, καθώς και το επιστημονικό και τεχνικό δυναμικό τους, τη συλλογή και ανάλυση πληροφοριών και την έρευνα και ανάπτυξη με σκοπό να καταπολεμήσει η απεργμωση η/και να συμβάλει οι συνέπειες της ξηρασίας.

2. Άλλες χώρες Μέλη μπορούν να παρέχουν, προεργατικά, τεχνολογία, γνώση και τεχνολογία σχετικά με την απεργμωση η/και τους χρηματοδοτικούς πόρους σε πληγμένες Αφρικανικές χώρες Μέλη. Η μετώπης τέτοιων γνώσεων, τεχνολογίας και τεχνικών διευκολύνεται με τη δεινή συνεργασία.

Άρθρο 6
Πλαίσιο στρατηγικού προγραμματισμού
για αειφορική ανάπτυξη

1. Τα εθνικά προγράμματα δράσης θα αποσταλούν κεντρικά και αναθεωρηστο μέρος μιας ευρύτερης διαδικασίας διατηρητής εθνικών πολιτικών για την αειφορική ανάπτυξη πληγμένων Αφρικανικών χωρών Μέσων.

2. Θα αναληφθεί μια συμβουλευτική και συμμετοχική διαδικασία που εμπλέκει οριζόδια επίπεδα της κυβέρνησης, τοπικούς πληθυσμούς, κοινότητες και μη-κυβερνητικές οργανώσεις για να παρέχει καθοδήγηση σε μια στρατηγική με ελεύκτο σχεδιασμό, ώστε να υπάρξει η μέγιστη δυνατή συμμετοχή των τοπικών πληθυσμών και κοινοτήτων, κατά περίπτωση, μπορούν να εμπλεκονται δίκαια και πολυερείς φορείς στη διαδικασία αυτή μετά από αίτηση μιας πληγμένης Αφρικανικής χώρας Μέσους.

Άρθρο 7
Χρονοδιάγραμμα για την καταρτηση
προγραμμάτων δράσης

Εκκρεμότητες της εσωμόνης της Σύμβασης, οι Αφρικανικές χώρες Μέλη, σε συνεργασία με άλλα μέλη της διεθνούς κοινότητας, κατά περίπτωση, θα εφορμώσουν, κατά το μέτρο του δυνατού, προωθώντας, τις διαδικασίες αυτές της Σύμβασης σχετικά με την καταρτηση εθνικών υποπρογραμμάτων και προσωρεσικών προγραμμάτων δράσης

Άρθρο 8

Περιεχόμενο εθνικών προγραμμάτων δράσης

1 Σύμφωνα με το άρθρο 10 της Σύμβασης, η στρατηγική γενική των εθνικών προγραμμάτων δράσης θα τονίζει ολοκληρωμένα προγράμματα τοπικής αναπτυξης για πληγμένες περιοχές, βασισμένη σε διαφορετικούς μηχανισμούς και περιληψη στρατηγικής για την εξάλειψη της φτώχειας μετά σε προσπαθειες για την καταρτη-

λειτουργία της απεριορίμωτης και την αμβλύνση των συνέπειών της ξηρασίας. Τα προγράμματα θα στοχεύουν στην ενίσχυση της δυνατότητας των τοπικών αρχών και θα εξασφαλίζουν ενεργό εμπλοκή των τοπικών πληθυσμών, με έμφαση στην εκπαίδευση και την επιμόρφωση, κινητοποίηση μη-κυβερνητικών οργάνωσεων με αποδεδειγμένη εμπειρία και ενίσχυση αποκεντρωμένων κυβερνητικών δομών.

2. Τα εθνικά προγράμματα δράσης θα περιλαμβάνουν, κατά περίπτωση, τα παρακάτω γενικά χαρακτηριστικά:

(α) τη χρησιμοποίηση, κατά την κατάρτιση και εφαρμογή των εθνικών προγραμμάτων δράσης προηγούμενης εμπειρίας στην καταπολέμηση της απεριορίμωτης ή/και στην αμβλύνση των συνεπειών της ξηρασίας, λαμβάνοντας υπόψη κοινωνικές, οικονομικές και οικολογικές συνθήκες

(β) την επισήμανση των παραγόντων που συμβάλλουν στην απεριορίμωτη ή/και την ξηρασία και τους πόρους και δυνάμεις που είναι διαθέσιμοι και που απαιτείται και κατάρτιση κατάλληλων πολιτικών, θεσμικών και άλλων δράσεων και μέτρων που είναι απαραίτητα για την καταπολέμηση των φαινομένων αυτών ή/και την αμβλύνση των συνεπειών τους και

(γ) την αύξηση της συμμετοχής των τοπικών πληθυσμών και κοινοτήτων, συμπεριλαμβανομένων και των γυναικών, γεωργών και κτηνοτρόφων και ανάθεση σ' αυτούς περισσότερων ευθύνων στη διαχείριση.

3. Τα εθνικά προγράμματα δράσης, κατά περίπτωση, θα περιλαμβάνουν τα παρακάτω:

(α) Μέτρα για τη βελτίωση του οικονομικού κλίματος με σκοπό να εξαλειφθεί η φτώχεια:

(i) αύξηση των ευκαιριών για αύξηση του εισοδήματος και απασχόληση, ιδιαίτερα των φτωχότερων μελών της κοινωνίας, με τη δημιουργία αγορών για τα γεωργικά και κτηνοτροφικά προϊόντα, τη θέσπιση χρηματοδοτικών οργάνων κατάλληλων για τις τοπικές ανάγκες, την ενίσχυση της διαφοροποίησης στη γεωργία και τη δημιουργία γεωργικών επιχειρήσεων, και την ανάπτυξη οικονομικών δραστηριοτήτων συμπληρωματικών προς τη γεωργία

(ii) βελτίωση των μακροπρόθεσμων προοπτικών των αγροτικών οικονομιών με τη θέσπιση κινήτρων για παραγωγικές επενδύσεις και πρόσβαση στα μέσα παραγωγής, και πολιτικές τιμών και φόρων και εμπορικές πρακτικές που προωθούν την ανάπτυξη

(iii) καθορισμό και εφαρμογή πολιτικών για τον πληθυσμό και τη μεταναστεύση για τη μείωση της πίεσης που ασκεί ο πληθυσμός στη γη και

(iv) προώθηση της χρήσης καλλιεργειών ανθεκτικών στην ξηρασία και εφαρμογή ολοκληρωμένων συστημάτων καλλιέργειας ξηρής γης για λόγους επιστημονικής ασφάλειας.

(β) Μέτρα για τη διατήρηση των φυσικών πόρων:

(i) εξασφάλιση ολοκληρωμένης και σειριακής διαχείρισης φυσικών πόρων, συμπεριλαμβανομένων των γεωργικών γαιών και βοσκοτόπων, της εδαφοκάλυψης και της αγωγής ζωής, των δασών, των υδατινών πόρων και της βιολογικής ποικιλομορφίας

(ii) εκπαίδευση για την ενίσχυση της ευαισθητοποίησης του κοινού και εκστρατείες περιβαλλοντικής εκπαίδευσης και διάδοσης γνώσεων τεχνικών σχετικών με την σειριακή διαχείριση των φυσικών πόρων και

(iii) εξασφάλιση της ανάπτυξης και αποτελεσματικής χρήσης των διαθέσιμων πηγών ενέργειας, προώθηση εναλλακτικών μορφών ενέργειας, ιδιαίτερα ήλιακής ενέργειας, βιολογικής ενέργειας και βιοαερίου και ειδικών διευθετήσεων για τη μεταφορά, αποθήκη και προσάρμοξη σχετικής τεχνολογίας για τη μείωση της πίεσης που ασκείται πάνω σε ευαίσθητους φυσικούς πόρους.

(γ) Μέτρα για τη βελτίωση της θεσμικής οργάνωσης:

(i) καθορισμός των ρόλων και ευθύνων της κεντρικής κυβέρνησης και των τοπικών αρχών, μέσα στο πλαίσιο της πολιτικής σχεδιασμού των χρήσεων γης

(ii) ενθάρρυνση μιας πολιτικής ενεργούς αποκέντρωσης, μεταφέροντας την ευθύνη για τη διαχείριση και λήψη αποφάσεων στις τοπικές αρχές και ενθάρρυνση πρωτοβουλιών και της ανάληψης της ευθύνης από τις τοπικές κοινότητες και τη δημιουργία τοπικών δομών και

(iii) επίτευξη, κατά περίπτωση, του θεσμικού πλαισίου και των κανονισμών σχετικά με τη διαχείριση των φυσικών πόρων για να εξασφαλιστεί η καταχή γαιών από τους τοπικούς πληθυσμούς.

(δ) Μέτρα για τη βελτίωση των γνώσεων σχετικά με την απεριορίμωτη:

(i) προώθηση της έρευνας, συλλογής, επεξεργασίας και ανταλλαγής πληροφοριών των επιστημονικών, τεχνικών και κοινωνικο-οικονομικών απόψεων της απεριορίμωτης

(ii) βελτίωση του εθνικού δυναμικού έρευνας και συλλογής, επεξεργασίας, ανταλλαγής και ανάλυσης πληροφοριών για τη βελτίωση των γνώσεων και τη μετατροπή των αποτελεσμάτων της ανάλυσης σε λειτουργικούς όρους.

(iii) ενθάρρυνση της μέσο-και μακροπρόθεσμης μελέτης των κοινωνικο-οικονομικών και πολιτιστικών τάσεων στις πληγείσες περιοχές, των ποσοτικών και ποσοτικών τάσεων στους φυσικούς πόρους, της αλληλεπίδρασης του κλίματος και της απεριορίμωτης και

(ε) Μέτρα για την παρακολούθηση και εκτίμηση των συνεπειών της ξηρασίας:

(i) κατάρτιση στρατηγικών για την εκτίμηση της επίδρασης της φυσικής κλιματολογικής ποικιλομορφίας στην περιφερειακή ξηρασία και απεριορίμωτη ή/και χρήση προγνώσεων της κλιματολογικής ποικιλομορφίας πάνω σε εποχικές, σε διαχρονικές κλιμακικές χρονούς στις προσπάθειες να συμβληθούν οι συνέπειες της ξηρασίας

(ii) βελτίωση της δυνατότητας εγκαίρως εδοποιήσης και αντιδράσης, η αποτελεσματική διαχείριση της βοήθειας σε περίπτωση έκτακτης ανάγκης και επιστημονικής βοήθειας, η βελτίωση της εναποθήκευσης και διάθεσης τροφίμων, προγράμματα προστασίας βοοειδών και δημόσια έργα και εναλλακτικές πηγές εισοδήματος για περιοχές επηρεασμένες στην ξηρασία και

(iii) παρακολούθηση και εκτίμηση της οικολογικής υποβάθμισης για την παροχή αξιόπιστων και έγκαιρων πληροφοριών για τη διευκόλυνση καλύτερης κατάστασης πολιτικής και αντιδράσης

Άρθρο 3

Προετοιμασία εθνικών προγραμμάτων δράσης και δείκτες εφαρμογής και εκτίμησης

Καθε πληγείσα Αρδικανική χώρα Μέλος θα ορίσει:

ομοδία εθνικά συντονιστικά φορέα που θα δσα σαν καταλύτης για την καταρτιση, εφαρμογή και εκτίμηση των εθνικών της προγραμμάτων δράσης. Αυτός ο συντονιστικός φορέας σύμφωνα με το άρθρο 3 και κατά περίπτωση θα:

(α) αναλάβει να επισημάνει και να εξετάσει δράση, αρχίζοντας από μια τοπικά ομαυμένη συμβουλευτική διαδικασία, που θα εμπλέκει τοπικούς πληθυσμούς και κοινότητες και με τη συνεργασία τοπικών διοικητικών οργάνων, αναπτυγμένων χωρών Μερών και διακυβερνητικών και μη-κυβερνητικών οργάνωσεων, με βάση προκαταρκτικές διαβουλεύσεις αυτών που εμπλέκονται σε εθνικό επίπεδο·

(β) αναγνωρίζει και θα αναλύσει τα εμπόδια, τις ανάγκες και τα κενά που επηρεάζουν την ανάπτυξη και την οικιστική χρήση γης και θα υποδείξει πρακτικά μέτρα για την αποφυγή επαναλήψεων, εκμεταλλευόμενη στο έπακρο συνεχιζόμενες προσπάθειες και θα προωθήσει την εφαρμογή των αποτελεσμάτων·

(γ) διευκολύνει, θα σχεδιάσει και θα καθορίσει τις δραστηριότητες του έργου βασισμένη σε αμοιβαίες επιδόσεις, ευέλικτες προσεγγίσεις για να εξασφαλιστεί η ενεργή συμμετοχή του πληθυσμού στις πληγείσες περιοχές, να ελαχιστοποιηθούν οι αρνητικές συνέπειες τέτοιων δραστηριοτήτων, να επισημανθούν και να τεθούν προτεραιότητες στη χρηματοδοτική βοήθεια και την τεχνική συνεργασία·

(δ) καθορίσει συναφείς ποσοτικούς και αειώως επαληθεύσιμους δείκτες για την εξαφάνιση της επαλήθευσης και εκτίμησης των εθνικών προγραμμάτων δράσης, που περιλαμβάνουν βασικό-, μεσο- και μακροπρόθεσμες δράσεις και της εφαρμογής τέτοιων προγραμμάτων και

(ε) προετοιμάζει εκθέσεις προόδου σχετικά με την εφαρμογή των εθνικών προγραμμάτων δράσης.

Άρθρο 10 Οργανωτικό πλαίσιο υποπεριφερειακών προγραμμάτων δράσης

1. Σύμφωνα με το άρθρο 4 της Σύμβασης, οι Αφρικανικές χώρες Μέρη θα συνεργαστούν στην προετοιμασία και εφαρμογή υποπεριφερειακών προγραμμάτων δράσης για την κεντρική, ανατολική, βόρεια, νότια και δυτική Αφρική και αναφορικά με αυτό μπορεί να αναθεωρούν τις παρακάτω ευθύνες σε σχετικές υποπεριφερειακές διακυβερνητικές οργανώσεις να:

(α) δρουν σε ασπικά σημεία για παραρκασκευαστικές ενστάσεις και να συντονίζουν την εφαρμογή των υποπεριφερειακών προγραμμάτων δράσης

(β) βοηθούν στην κατάρτιση και εφαρμογή του εθνικού προγράμματος δράσης

(γ) διευκολύνουν την ανταλλαγή πληροφοριών, εμπειριών και τεχνολογίας, καθώς και να παρέχουν συμβουλές για την αναθεώρηση της εθνικής νομοθεσίας και

(δ) οποίες άλλες υπευθυνότητες σχετικές με την εφαρμογή των υποπεριφερειακών προγραμμάτων δράσης

2. Ειδικευμένα υποπεριφερειακά ιδρύματα μπορούν να παρέχουν ενίσχυση κατά την αίτηση ηλικία να τους ανατεθεί η ευθύνη να συντονίζουν δραστηριότητες στον αντίστοιχο τομέα της αρμοδιότητάς τους

Άρθρο 11 Περιεχόμενο και καταρτιση υποπεριφερειακών προγραμμάτων δράσης

Τα υποπεριφερειακά προγράμματα δράσης θα επικεντρώνονται σε θέματα που είναι καλύτερα να αντιμετωπισθούν σε υποπεριφερειακό επίπεδο. Τα υποπεριφερειακά προγράμματα δράσης θα κινηθούν, αν είναι απαραίτητα, μηχανισμούς για τη διαχείριση των κοινών φυσικών πόρων. Οι μηχανισμοί αυτοί θα χειριστούν αποτελεσματικά διασυνοριακά προβλήματα σχετικά με την απεργμωση ή/και την ξηρασία και θα ενισχύσουν την αρμονική εφαρμογή εθνικών προγραμμάτων δράσης. Οι προτεραιότητες των υποπεριφερειακών προγραμμάτων θα επικεντρώνονται, κατά περίπτωση, στα παρακάτω:

(α) κοινά προγράμματα για ασφιστική διαχείριση διασυνοριακών φυσικών πόρων μέσω διερών και πολυμερών μηχανισμών, κατά περίπτωση

(β) συντονισμό προγραμμάτων για την ανάπτυξη ενδογενών πηγών ενέργειας

(γ) συνεργασία στη διαχείριση και έλεγχο των εχθρών, καθώς και των ασθενειών των φυτών και ζώων

(δ) δραστηριότητες για την αύξηση του δυναμικού, εκπαίδευσης και ειδικευτοποίησης του κοινού που διεξάγονται καλύτερα η υποστηρίζονται σε υποπεριφερειακό επίπεδο

(ε) επιστημονική και τεχνική συνεργασία, ιδιαίτερα στον κλιματολογικό, μετεωρολογικό και υδρολογικό τομέα, συμπεριλαμβανομένης και δημιουργίας δικτύου για συλλογή και επαλήθευση στοιχείων, ανταλλαγή πληροφοριών και παρακολούθηση έργων, συντονισμό και κατάρτιση προτεραιοτήτων, δραστηριοτήτων, έρευνας και ανάπτυξης

(στ) συστήματα έγκαιρης είδοποίησης και κοινού σχεδιασμού άμβλυνσης των συνεπειών της ξηρασίας, συμπεριλαμβανομένων και των μέτρων για την αντιμετώπιση των προβλημάτων που απορρέουν από μεταναστεύσεις που επβαλλονται από το περιβάλλον

(ζ) ανίχνευση τρόπων για την ανταλλαγή εμπειριών, ιδιαίτερα σχετικά με τη συμμετοχή τοπικών πληθυσμών και κοινοτήτων και τη δημιουργία ενός περιβαλλοντος που να επιτρέπει βελτιωμένη διαχείριση χρήσης γης και χρήση κατάλληλης τεχνολογίας

(η) ενίσχυση της ικανότητας υποπεριφερειακών οργανώσεων να συντονίζουν και να παρέχουν τεχνικές υπηρεσίες, καθώς και να δημιουργούν, να απορροσών, να ταλιούν και να ενισχύουν υποπεριφερειακά κέντρα και ιδρύματα και

(θ) καταρτιση πολιτικών σε τομείς όπως το εμπόριο, που έχουν ανηκτικό στις πληγείσες περιοχές και πληθυσμούς, συμπεριλαμβανομένων και πολιτικών για το συντονισμό περιφερειακού καθεστώτος εμπόρου και για μια κοινή υποδομή.

Άρθρο 12 Οργανωτικό πλαίσιο του περιφερειακού προγράμματος δράσης

1. Σύμφωνα με το άρθρο 11 της Σύμβασης, οι Αφρικανικές χώρες Μέρη θα καθορίσουν από κοινού τις διαδικασίες για καταρτιση και εφαρμογή του περιφερειακού προγράμματος δράσης

2. Τα Μέρη μπορούν να παρέχουν κατάλληλη ενίσχυση στα σχετικά περιφερειακά αφρικανικά ιδρύματα και οργανώσεις, για να μπορούν να βοηθούν τις αφρικανικές χώρες Μέρη να είναι συνεπείς στις υποχρεώσεις τους σύμφωνα με τη Σύμβαση.

Άρθρο 13
Περιεχόμενο του περιφερειακού
προγράμματος δράσης

Το περιφερειακό πρόγραμμα δράσης περιλαμβάνει μέτρα σχετικά με την καταπολέμηση της απεργμωσίας ή/και την αμβλύνση των συνεπειών της ξηρασίας στους παρακάτω τομείς κατά προτεραιότητα, κατά περίπτωση:

(α) ανάπτυξη περιφερειακής συνεργασίας και συντονισμού υποπεριφερειακών προγραμμάτων δράσης για την ανάπτυξη συναινεσης σε σοβαρά θέματα πολιτικής και μέσω τακτικών γνωματεύσεων υποπεριφερειακών οργανώσεων

(β) προώθηση της ανάπτυξης του δυναμικού σε δραστηριότητες που εφαρμόζονται καλύτερα σε περιφερειακό επίπεδο

(γ) αναζήτηση λύσεων μέσα στη διεθνή κοινότητα, διεθνών-οικονομικών και εθνικών θεμάτων που επηρεάζουν τις πληγείσες περιοχές, λαμβάνοντας υπόψη το άρθρο 4, παράγραφος 2(β) της Σύμβασης

(δ) προώθηση μεταξύ των πληγείσων χωρών Μερών της Αφρικής και των υποπεριφερειών της, καθώς και των άλλων πληγείσων περιφερειών, της ανταλλαγής πληροφοριών και κατάλληλων τεχνικών, τεχνολογικών και σχετικής εμπειρίας, προώθηση επιστημονικής και τεχνολογικής συνεργασίας, ιδιαίτερα στους τομείς της κλιματολογίας, μετεωρολογίας, υδρολογίας, ανάπτυξης υδάτινων πόρων και εναλλακτικών πηγών ενέργειας, συντονισμό υποπεριφερειακών και περιφερειακών ερευνητικών δραστηριοτήτων και επισήμανση περιφερειακών προτεραιοτήτων στην έρευνα και την ανάπτυξη

(ε) συντονισμό δικτύων συστημάτων παρακολούθησης και εκτίμησης και ανταλλαγής πληροφοριών, καθώς και ενταξη τους σε παγκόσμια δίκτυα και

(στ) συντονισμό και ενίσχυση υποπεριφερειακών και περιφερειακών συστημάτων εγκαρής ποσειδοποίησης και προγραμμάτων πρόβλεψης ξηρασίας.

Άρθρο 14
Χρηματοδοτικοί πόροι

1. Σύμφωνα με το άρθρο 20 της Σύμβασης και το άρθρο 4 παρ. 2 του Παραρτήματος αυτού, οι πληγείσες αφρικανικές χώρες Μέρη θα προσπαθήσουν να παρέχουν ένα μακροοικονομικό πλαίσιο που συμβάλλει στην κινητοποίηση χρηματοδοτικών πόρων και θα καθορίσουν πολιτικές και διαδικασίες για τη διοχέτευση πόρων αποτελεσματικότερα σε τοπικά αναπτυξιακά προγράμματα, συμπεριλαμβανομένου και μέσω μη - κυβερνητικών οργανώσεων, κατά περίπτωση.

2. Σύμφωνα με το άρθρο 21, παράγραφοι 4 και 5 της Σύμβασης, τα Μέρη συμφωνούν να καταρτίσουν έναν κατάλογο πηγών χρηματοδότησης σε εθνικό, υποπεριφερειακό, περιφερειακό και διεθνές επίπεδο για να εξασφαλιστεί η ορθολογική χρησιμοποίηση των υφιστάμενων πόρων και να ελεγχθούν τα κενά στην

κατανομή των πόρων για να διευκολυνθεί η εφαρμογή των προγραμμάτων δράσης. Ο κατάλογος θα αναθεωρείται τακτικά και θα ενημερώνεται.

3. Σύμφωνα με το άρθρο 7 της Σύμβασης, οι αναπτυγμένες χώρες Μέρη θα συνεχίσουν να δίνουν σημαντικούς πόρους ή/και αυξανόμενους πόρους και άλλες μορφές βοήθειας στις πληγείσες αφρικανικές χώρες Μέρη με βάση συμφωνίες συνεργασίας και διευθετήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 18 του Παραρτήματος αυτού, δίνοντας, μεταξύ άλλων, την προσήκουσα προσοχή σε θέματα σχετικά με χρέη, διευθετήσεις διεθνούς εμπορίου και εμπορίας, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 2(β) της Σύμβασης.

Άρθρο 15
Χρηματοδοτικοί μηχανισμοί

1. Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 7 της Σύμβασης, που υπογραμμίζουν τις προτεραιότητες σε πληγείσες αφρικανικές χώρες Μέρη, λαμβάνοντας υπόψη την ιδιαίτερη κατάσταση που επικρατεί στην περιοχή αυτή, τα Μέρη θα λάβουν ιδιαίτερα υπόψη τους την εφαρμογή στην Αφρική των διατάξεων του άρθρου 21 παρ. 1 (δ) και (ε) της Σύμβασης.

Ιδιαίτερα:

(α) τη διευκόλυνση της δημιουργίας μηχανισμών, όπως τα εθνικά κεφάλαια απεργμωσίας για τη διοχέτευση πόρων στο τοπικό επίπεδο και

(β) την ενίσχυση των υφιστάμενων κεφαλαίων και χρηματοδοτικών μηχανισμών στο υποπεριφερειακό και περιφερειακό επίπεδο.

2. Σύμφωνα με τα άρθρα 20 και 21 της Σύμβασης, τα Μέρη που είναι επίσης μέλη κυβερνητικών φορέων συναφών περιφερειακών και υποπεριφερειακών χρηματοδοτικών ιδρυμάτων, συμπεριλαμβανομένης και της αφρικανικής Τράπεζας Ανάπτυξης και του Γαμπίου αφρικανικής Ανάπτυξης, θα προωθήσουν τις προσπάθειες για να δοθεί προτεραιότητα και προσηλυτική δραστηριότητες των ιδρυμάτων αυτών που προωθούν την εφαρμογή του Παραρτήματος αυτού.

3. Τα Μέρη θα βελτιώσουν, μέχρι του σημείου που είναι δυνατόν, διαδικασίες για τη διοχέτευση πόρων σε πληγείσες αφρικανικές χώρες Μέρη.

Άρθρο 16
Τεχνική βοήθεια και συνεργασία

Τα Μέρη αναλαμβάνουν σύμφωνα με τις αντίστοιχες δυνατότητές τους να οργανώσουν ορθολογικά τεχνική βοήθεια και συνεργασία με τις αφρικανικές χώρες Μέρη, με σκοπό να αυξήσουν την αποτελεσματικότητα του έργου και του προγράμματος, μεταξύ άλλων:

(α) περιορίζοντας το κόστος μέτρων ενίσχυσης και συγκράτησης ιδιαίτερα των γενικών εξόδων. Σε κάθε περίπτωση πάντως, τέτοια κόστος αντιπροσωπεύει μόνο ένα κατάλληλο χαμηλό ποσοστό του ολικού κόστους του έργου, έτσι ώστε να μεγιστοποιείται η αποτελεσματικότητα του έργου

(β) δίνοντας προτεραιότητα στη χρησιμοποίηση κατάλληλων εθνικών εμπειρογνομώνων ή, όταν είναι απαραίτητο, αμοιβαίων ειδικών στο την υποπεριφερειακή ή και περιφερειακή στο σχεδιασμό του έργου, την κατάρ-

τηση και προετοιμασία και την ανάπτυξη τοπικών δεξιοτήτων όταν δεν υπάρχουν και
(γ) μέσω της αποτελεσματικής διαχείρισης, καθώς και της σωστής χρησιμοποίησης της τεχνικής βοήθειας που θα παρέχεται.

Άρθρο 17

Μεταφορά, απόκτηση, προσαρμογή και πρόσδεση σε τεχνολογίες που σέβονται το περιβάλλον

Εφαρμόζοντας το άρθρο 18 της Σύμβασης, σχετικά με τη μεταφορά, απόκτηση, προσαρμογή και ανάπτυξη τεχνολογίας, τα Μέρη αναλαμβάνουν να δώσουν προτεραιότητα στις Αφρικανικές χώρες Μέρη και όπου είναι απαραίτητο, να καταρτίσουν με αυτές νέα υποδείγματα συνεργασίας με σκοπό να ενισχύσουν την αύξηση δυνατότητων τους στους τομείς της επιστημονικής έρευνας και ανάπτυξης και συλλογής πληροφοριών και διάδοσής τους για να τους επιτρέψει να εφαρμόσουν τις στρατηγικές τους για την καταπολέμηση της απεργμωσης και αμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας.

Άρθρο 18

Συμφωνίες συντονισμού και συνεργασίας

1. Οι Αφρικανικές χώρες Μέρη θα συντονίσουν την κατάρτιση, διαπραγμάτευση και εφαρμογή εθνικών, υποπεριφερειακών και περιφερειακών προγραμμάτων δράσης. Μπορεί να εμπλέκουν, κατά περίπτωση, άλλα Μέρη και σχετικές διεκπερωτικές και μη-κυβερνητικές οργανώσεις, σε αυτή τη διαδικασία.

2. Ο στόχος ενός τέτοιου συντονισμού είναι να εξασφαλίσει ότι η οικονομική και τεχνική συνεργασία είναι σύμφωνη με τη Σύμβαση και να παρέχει την απαιτούμενη συνέχισή στη χρήση και διαχείριση των πόρων.

3. Οι Αφρικανικές χώρες Μέρη θα οργανώσουν σε εθνικό, υποπεριφερειακό και περιφερειακό επίπεδο συμβουλευτικές διαδικασίες. Αυτές οι συμβουλευτικές διαδικασίες μπορούν μεταξύ άλλων:

(α) να χρησιμεύουν σαν βήμα για διαπραγματεύσεις και να κλείσουν συμφωνίες συνεργασίας βασισμένες σε εθνικά, υποπεριφερειακά και περιφερειακά προγράμματα

(β) να ορίσουν τη συμμετοχή των Αφρικανικών χωρών Μερών και άλλων μελών των συμβουλευτικών ομάδων σε προγράμματα και να ορίσουν τις προτεραιότητες και συμφωνίες για δείκτες εφαρμογής και εκτίμησης, καθώς και διευθετήσεις χρηματοδότησης για εφαρμογή.

4. Η Μόνιμη Γραμματεία μπορεί, με αίτημα Αφρικανικής χώρας Μέρους, σύμφωνα με το άρθρο 23 της Σύμβασης, να διευκολύνει την υλοποίηση αυτών των συμβουλευτικών διαδικασιών με:

(α) παροχή οδηγίων για την οργάνωση αποτελεσματικών συμβουλευτικών ρυθμίσεων με τη λήψη εμπειρίας από άλλες τέτοιες ρυθμίσεις

(β) παροχή πληροφοριών στις σχετικές διμερείς ή πολυμερείς υπηρεσίες σχετικά με τις συμβουλευτικές συναντήσεις ή διαδικασίες και ενδότευση της ενεργούς συμμετοχής τους και

(γ) παροχή άλλων πληροφοριών σημαντικών για την καθιέρωση ή βελτίωση των συμβουλευτικών διεθετιών

5. Τα υποπεριφερειακά και περιφερειακά συντονιστικά όργανα πρέπει, μεταξύ άλλων, να:

(α) υποδείξουν κατάλληλες ρυθμίσεις για τις συσσωρευμένες συνεργασίες

(β) παρακολουθούν, αξιολογούν και ανασεύουν για την εφαρμογή των συσσωρευμένων υποπεριφερειακών και περιφερειακών προγραμμάτων και

(γ) ασκούν στην εξασφάλιση αποτελεσματικής επικοινωνίας και συνεργασίας μεταξύ των Αφρικανικών χωρών Μερών

6. Η συμμετοχή στις συμβουλευτικές ομάδες θα είναι ανοιχτή, κατά περίπτωση, σε κυβερνήσεις, ενδιαφερόμενες ομάδες και δωρητές, σχετικά όργανα, τμήματα προγραμμάτων του συστήματος του Ο Η. Ξ., σχετικών με υποπεριφερειακές και περιφερειακές οργανώσεις και εκπαιδευτικούς σχετικών μη-κυβερνητικών οργανώσεων. Οι συμμετέχοντες σε καθένα συμβουλευτική ομάδα θα καθορίζουν τον τρόπο της διαχείρισης και λειτουργίας της.

7. Σύμφωνα με το άρθρο 14 της Σύμβασης, οι ανεπτυγμένες χώρες Μέρη προτρέπονται να καταρτίσουν με δική τους πρωτοβουλία μια άτυπη συμβουλευτική και συντονιστική διαδικασία σε εθνικό, υποπεριφερειακό και περιφερειακό επίπεδο και κατοπιν αιτήσεως μιας πληθυσιακής Αφρικανικής χώρας Μέρους να λαμβάνει μέρος η κατάλληλη υποπεριφερειακή ή περιφερειακή οργάνωση σε μια εθνική, υποπεριφερειακή ή περιφερειακή συμβουλευτική διαδικασία που θα εκπιά και θα αντάρ σε τις ανάγκες βοήθειας για να διευκολύνει την εφαρμογή.

Άρθρο 19

Καθεστώς παρακολούθησης

Η παρακολούθηση αυτού του Παραρτήματος θα γίνεται από τις Αφρικανικές χώρες Μέρη, σύμφωνα με τη Σύμβαση, ως κατωτέρω:

(α) στο εθνικό επίπεδο, με ένα μηχανισμό του οποίου η σύνθεση θα καθορίζεται από κάθε Αφρικανική χώρα Μέρους. Ο μηχανισμός αυτός θα περιλαμβάνει εκπαιδευτικούς τοπικών κινητήρων και θα λειτουργεί κάτω από την εποπτεία του εθνικού συντονιστικού φορέα που αναφέρεται στο άρθρο 9

(β) στο υποπεριφερειακό επίπεδο, από μια διεπιστημονική και τεχνική συμβουλευτική επιτροπή, της οποίας η σύνθεση και ο τρόπος λειτουργίας θα καθορίζεται από την εν λόγω υποπεριφέρεια και

(γ) στο εθνικό επίπεδο, από μηχανισμούς που καθορίζονται σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις της Συνθήκης Σύστασης της Αφρικανικής Οικονομικής Κοινότητας και από μια Αφρικανική Επιστημονική και Τεχνική Συμβουλευτική Επιτροπή.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΣΙΑ

Άρθρο I

Σκοπός

Σκοπός του Παραρτήματος αυτού είναι να δώσει κατευθύνσεις και διευθετήσεις για την αποτελεσματική εφαρμογή της Σύμβασης στις πληθυσιακές χώρες Μέρη

της περιοχής της Ασίας υπό το φως των ιδιαίτερων της συνθηκών

Άρθρο 2

Ιδιαίτερες συνθήκες της περιοχής της Ασίας

Κατά τη συμμόρφωση τους με τις υποχρεώσεις τους σύμφωνα με τη Σύμβαση, τα Μέρη θα λάβουν υπόψη τους, κατά περίπτωση, τις παρακάτω ιδιαίτερες συνθήκες που επικρατούν σε διάφορο βαθμό σε όλες τις πληγείσες χώρες Μέρη της περιοχής:

(α) το μεγάλο ποσοστό περιοχών της Ασίας που έχουν πληγεί ή είναι επιρρεπείς στην απερίημη και ξηρασία και η μεγάλη ποικιλία των περιοχών αυτών ως προς το κλίμα, την τοπογραφία, τη χρήση γης και τα κοινωνικο-οικονομικά συστήματα

(β) τη μεγάλη πίεση που ασκείται στους φυσικούς πόρους για απόκτηση εισοδήματος

(γ) την ύπαιθρη συστημάτων παραγωγής που έχουν άμεση σχέση με την ευρεία διαδεδομένη φτώχεια, που οδηγούν σε υποβάθμιση της γης και έκθεση πίεσως στους λιγαστούς υδατικούς πόρους

(δ) το σημαντικό αντικτύπο των συνθηκών που επικρατούν στην παγκόσμια οικονομία και τα κοινωνικά προβλήματα, όπως η φτώχεια, η κακή υγεία και διατροφή, η έλλειψη επαγγελματικής ασφάλειας, η μετανάστευση, η αλλαγή διανομής και το δημογραφικό δυναμικό

(ε) τις διευρυνόμενες αλλά ακόμα ανεπαρκείς δυνατότητες και θεσμικά πλαίσια για να αντιμετωπίσουν τα εθνικά προβλήματα απερίημης και ξηρασίας και

(στ) την ανάγκη τους για διεθνή συνεργασία για την επίτευξη στόχων αειφόρης ανάπτυξης σχετικά με την καταπολέμηση της απερίημης και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας.

Άρθρο 3

Πλαίσιο των εθνικών προγραμμάτων δράσης

1. Τα εθνικά προγράμματα δράσης θα αποτελούν αναπόσπαστο μέρος ευρύτερων εθνικών πολιτικών για οικονομική ανάπτυξη των πληγείσων χωρών Μερών της περιοχής.

2. Οι πληγείσες χώρες Μέρη θα καταρτίσουν, κατά περίπτωση, εθνικά προγράμματα δράσης σύμφωνα με τα άρθρα 9 έως 11 της Σύμβασης δίνοντας ιδιαίτερη προσοχή στο άρθρο 10 παρ. 2 (στ). Κατά περίπτωση, μπορεί να εμπλακούν στη διαδικασία αυτή διμερείς και πολυμερείς φορείς συνεργασίας, κατόπιν αιτήσεως της εν λόγω πληγείσας χώρας Μέρους.

Άρθρο 4

Εθνικά προγράμματα δράσης

1. Κατά την προεργασία και εφαρμογή των εθνικών προγραμμάτων δράσης, οι πληγείσες χώρες Μέρη της περιοχής, σύμφωνα με τις αντίστοιχες συνθήκες και πολιτικές τους, μπορούν μεταξύ άλλων, κατά περίπτωση να

(α) ορίσουν κατάλληλες υπηρεσίες υπεύθυνες για την προεργασία, συντονισμό και εφαρμογή των προγραμμάτων δράσης

(β) εμπλέξουν τους πληγέντες πληθυσμούς, συμπε-

ριλαμβανοντας τις τοπικές κοινότητες, στην επεξεργασία, συντονισμό και εφαρμογή των προγραμμάτων δράσης μέσω μιας τοπικής συμβουλευτικής διαδικασίας με τη συνεργασία των τοπικών αρχών και των σχετικών εθνικών και μη-κυβερνητικών οργανισμών

(γ) εξετάσουν την κατάσταση του περιβάλλοντος στις πληγείσες περιοχές, ώστε να καθορίσουν τις αιτίες και συνέπειες της απερίημης και να ορίσουν τις προτεραιότερες δράσεις

(δ) αξιολογήσουν, με τη συμμετοχή των πληγέντων πληθυσμών, προηγούμενα και τρέχοντα προγράμματα για την καταπολέμηση της απερίημης και τον περιορισμό των συνεπειών της ξηρασίας, με σκοπό την κατάρτιση μιας στρατηγικής και την επεξεργασία δραστηριοτήτων των προγραμμάτων δράσης τους

(ε) καταρτίσουν—τεχνικά και οικονομικά προγράμματα βασισμένα στην πληροφόρηση που προέρχεται από τις δραστηριότητες των υποπρογραμμάτων (α) έως (δ)

(στ) αναπτύξουν και να χρησιμοποιήσουν διαδικασίες και σημεία αναφοράς για την αξιολόγηση της εφαρμογής των προγραμμάτων δράσης

(ζ) πράξουν την ολοκληρωμένη διαχείριση των λεκανών απορροής, τη συντήρηση των εδαφικών πόρων και την αύξηση και αποτελεσματική χρήση των υδάτινων πόρων

(η) ενισχύσουν ή/και να δημιουργήσουν συστήματα πληροφόρησης, αξιολόγησης, παρακολούθησης και έγκαιρης προειδοποίησης σε περιοχές που κινδυνεύουν από απερίημη και ξηρασία

(θ) διαμορφώσουν σε πνεύμα συνεργασίας, όπου χρειάζεται διεθνή συνεργασία, συμπεριλαμβανομένων και των οικονομικών και τεχνικών πόρων, τις κατάλληλες διευθετήσεις για την υποστήριξη των προγραμμάτων δράσης τους.

2. Σύμφωνα με το άρθρο 10 της Σύμβασης, η συνολική στρατηγική των εθνικών προγραμμάτων δράσης θα δώσει έμφαση σε ολοκληρωμένα τοπικά προγράμματα ανάπτυξης για πληγείσες περιοχές, βασισμένα σε συμμετοχικούς μηχανισμούς και στην ένταξη των στρατηγικών για την εξάλειψη της φτώχειας μέσα στην προσπάθεια της καταπολέμησης της απερίημης και των συνεπειών της ξηρασίας. Τα τομεακά μέτρα μέσα στα προγράμματα δράσης θα αναδομηθούν σε περιοχές προτεραιότητας τα οποία θα λάβουν υπόψη την ευρεία ποικιλία των πληγείσων εκτάσεων της περιοχής, όπως αναφέρεται στο άρθρο 2 (α).

Άρθρο 5

Υποπεριφερειακά και καινά προγράμματα δράσης

1. Σύμφωνα με τα άρθρα 11 της Σύμβασης, οι πληγείσες χώρες Μέρη στην Ασία μπορούν με αμοιβαία συμφωνία να συμβουλευθούν και να συνεργάζονται με άλλα Μέρη για την κατάρτιση και εφαρμογή υποπεριφερειακών ή κοινών προγραμμάτων δράσης, κατά περίπτωση, για να συμπληρωθεί και να αυξηθεί η αποτελεσματικότητα της εφαρμογής των εθνικών προγραμμάτων δράσης. Σε κάθε περίπτωση, τα εν λόγω Μέρη μπορεί να συμφωνήσουν από κοινού να αναθεωρούν σε υποπεριφερειακής οργανώσεις, συμπεριλαμβανομένων και διμερών ή εθνικών ή σε εξειδικευμένα ιδρύματα, υποχρεώσεις σχετικές με την κατάρτιση, το συντονισμό

και την εφαρμογή των προγραμμάτων. Τετοιές οργανώσεις ή ιδρύματα μπορεί να αποτελέσουν εσπικά σημεία για την προώθηση και το συντονισμό της δράσης, σύμφωνα με τα άρθρα 15 έως 18 της Σύμβασης.

2. Κατά την προπαρασκευή και εφαρμογή των υποπεριφερειακών ή των κοινών προγραμμάτων δράσης οι πληγείσες χώρες Μέρη πρέπει μεταξύ άλλων, κατά περίπτωση να:

(α) επιστημόνουν σε συνεργασία με τα εθνικά ιδρύματα τις προτεραιότητες σχετικά με την καταπολέμηση της απεργήμωσης και την εξάλειψη των αποτελεσμάτων της ξηρασίας που μπορούν να ενισχυθούν καλύτερα με τέτοια προγράμματα, καθώς και με σχετικές δραστηριότητες που μπορούν να διεξαχθούν αποτελεσματικά μέσω των προγραμμάτων αυτών·

(β) αξιολογήσουν τις λειτουργικές δυνατότητες και δραστηριότητες των σχετικών περιφερειακών, υποπεριφερειακών και εθνικών ιδρυμάτων·

(γ) εκτιμήσουν τα υφιστάμενα προγράμματα σχετικά με την απεργήμωση και ξηρασία·

(δ) διανομήσουν σε πνεύμα συνεργασίας, όπου αννεχεται, διεθνής συνεργασία, συμπεριλαμβανομένων χρηματοδοτικών και τεχνικών πόρων, κατάλληλες διμερείς ή/και πολυμερείς διευθετήσεις που υποστηρίζουν τα προγράμματα.

3. Τα υποπεριφερειακά ή τα κοινά προγράμματα δράσης μπορούν να περιλαμβάνουν συμφωνημένα κοινά προγράμματα για την αειφορική διαχείριση των διασυνοριακών φυσικών πόρων, σχετικά με την απεργήμωση, προτεραιότητες για συντονισμό και άλλες δραστηριότητες στους τομείς της ανάπτυξης των δυνατοτήτων, της επιστημονικής και τεχνικής συνεργασίας, ιδιαίτερα σχετικά με συστήματα πρώιμης προειδοποίησης ξηρασίας και ανταλλαγή πληροφοριών και μέσα για την ενίσχυση των σχετικών υποπεριφερειακών και άλλων οργανώσεων και ιδρυμάτων.

Άρθρο 6 Περιφερειακές δραστηριότητες

Οι περιφερειακές δραστηριότητες για την προώθηση των υποπεριφερειακών ή κοινών προγραμμάτων δράσης μπορούν να περιλαμβάνουν μεταξύ άλλων μέτρα ενίσχυσης των θεσμών και μηχανισμών συντονισμού και συνεργασίας σε εθνικό, υποπεριφερειακό και περιφερειακό επίπεδο και την προαγωγή της εφαρμογής των άρθρων 15 και 19 της Σύμβασης.

Οι δραστηριότητες αυτές μπορούν να περιλαμβάνουν:

(α) προώθηση και ενίσχυση των δικτύων τεχνικής συνεργασίας·

(β) καταγραφή τεχνολογιών, γνώσεων, τεχνογνωσίας και πρακτικών, καθώς και παραδοσιακών και τοπικών τεχνολογιών και τεχνογνωσίας και προώθηση της διάδοσης και χρήσης τους·

(γ) αξιολόγηση των απαιτήσεων μεταφοράς τεχνολογίας και προώθηση της προσαρμογής και χρήσης τεχνολογιών·

(δ) ενθάρρυνση των προγραμμάτων ευαισθητοποίησης του κοινού και προώθηση της αναπτυξιακής δυνατοτήτων σε όλα τα επίπεδα και ενίσχυση της εκπαίδευσης, έρευνας και ανάπτυξης και δημιουργία συστημάτων ανάπτυξης των ανθρώπινων πόρων·

Άρθρο 7

Χρηματοδοτικές πηγές και μηχανισμοί

1. Τα Μέρη οφείλουν, λόγω της αποδεδειγμένης της καταπολέμησης της απεργήμωσης και άμβλυνσης των συνεπειών της ξηρασίας στην περιοχή της Ασίας, να προωθούν την κινητοποίηση σημαντικών χρηματοδοτικών πόρων και τη διαθεσιμότητα των χρηματοδοτικών μηχανισμών, σύμφωνα με τα άρθρα 20 και 21 της Σύμβασης.

2. Σύμφωνα με τη Σύμβαση και με βάση το συντονιστικό μηχανισμό κατά το άρθρο 3 και σύμφωνα με τις εθνικές αναπτυξιακές πολιτικές, οι πληγείσες χώρες Μέρη της περιοχής οφείλουν καθεμία ή συνεργαζόμενες να:

(α) υιοθετήσουν μέτρα αιτιολόγησης και να ενισχύσουν τους μηχανισμούς παροχής πιστώσεων μέσω δημόσιων και ιδιωτικών επενδύσεων με την προσωπική επίτευξη συγκεκριμένων αποτελεσμάτων της δράσης για την καταπολέμηση της απεργήμωσης και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας·

(β) προσδιορίσουν τις απαιτήσεις διεθνούς συνεργασίας για ενίσχυση των εθνικών προσπάθειών, ειδικά των χρηματοδοτικών, τεχνικών και τεχνολογικών και·

(γ) προωθήσουν τη συμμετοχή διερών ή/και πολυμερών χρηματοδοτικών ιδρυμάτων συνεργασίας με την προσωπική της εξασφάλισης της εφαρμογής της Σύμβασης.

3. Τα Μέρη οφείλουν να βελτιώσουν, κατά το δυνατόν, διαδικασίες διαχείρισης των πιστώσεων σε πληγείσες χώρες Μέρη στην περιοχή.

Άρθρο 8

Μηχανισμοί συνεργασίας και συντονισμού

1. Οι πληγείσες χώρες Μέρη μέσω των καταλλήλων οργάνων που έχουν οριστεί σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1(α) και άλλα Μέρη της περιφέρειας μπορούν να καθορίσουν τους μηχανισμούς, κατά περίπτωση, για τους ακόλουθους σκοπούς μεταξύ άλλων:

(α) ανταλλαγή πληροφοριών, εμπειριών, γνώσεων και τεχνογνωσίας·

(β) συντονισμό και συνεργασία στις δράσεις συμπεριλαμβανομένων των διερών και πολυμερών διευθετήσεων σε υποπεριφερειακό και περιφερειακό επίπεδο·

(γ) προώθηση της επιστημονικής, τεχνικής, τεχνολογικής και οικονομικής συνεργασίας, σύμφωνα με το άρθρο 5 και 7·

(δ) προσδιορισμός των απαιτήσεων εξωτερικής συνεργασίας και·

(ε) παρακολούθηση και αξιολόγηση της εφαρμογής των προγραμμάτων δράσης.

2. Οι πληγείσες χώρες Μέρη, μέσω των καταλλήλων οργάνων που έχουν οριστεί σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1(α) και άλλα Μέρη της περιφέρειας δύνανται να συμβουλευονται και να συντονίζονται αναφορικά με τα εθνικά, υποπεριφερειακά και κοινά προγράμματα. Δύνανται να εμπλέξουν, κατά περίπτωση, και άλλα Μέρη και σχετικούς διακυβερνητικούς και μη-κυβερνητικούς οργανισμούς, στη διαδικασία αυτή. Ένας τέτοιος συντονισμός θα προσπαθήσει, μεταξύ άλλων, να εξασφαλίσει συμφωνία σχετικά με τις ευκαιρίες για διεθνή συνεργασία σύμφωνα με τα άρθρα 20 και 21 της Σύμβασης, να προωθήσει την τεχνική συνεργασία και θα

διοχετεύσει τους πόρους, έτσι ώστε να χρησιμοποιηθούν αποτελεσματικά.

3. Οι πληγείσες χώρες, μέρη, στην περιφέρεια, θα κάνουν περιοδικές συντονιστικές συσκέψεις που θα διευκολύνονται από τη Μόνιμη Γραμματεία της Σύμβασης, σύμφωνα με το άρθρο 23 της Σύμβασης με:

(α) την παροχή συμβουλών σχετικά με την οργάνωση αποτελεσματικών συντονιστικών διευθετήσεων, στηριζόμενοι στην εμπειρία από άλλες τέτοιες διευθετήσεις·

(β) την παροχή πληροφοριών σε υφαικούς θεσμούς και πολυμερείς φορείς σχετικά με τις συντονιστικές συσκέψεις και ενθάρρυνση της ενεργούς συμμετοχής τους· και

(γ) την παροχή άλλων πληροφοριών σχετικών με την καθιέρωση ή τη βελτίωση των διαδικασιών συντονισμού.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΓΙΑ ΤΗ ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΑΜΕΡΙΚΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΡΑΪΒΙΚΗ

Άρθρο 1

Σκοπός

Σκοπός του Παραρτήματος αυτού είναι να δώσει γενικές κατευθύνσεις για την εφαρμογή της Σύμβασης στην περιοχή της Λατινικής Αμερικής και της Καραϊβικής, υπό το φως των ιδιαίτερων συνθηκών τους.

Άρθρο 2

Ιδιαίτερες συνθήκες της περιοχής της Λατινικής Αμερικής και της Καραϊβικής

Τα Μέρη θα πρέπει, σύμφωνα με τις διατάξεις της Σύμβασης, να λάβουν υπόψη τους τις παρακάτω ιδιαίτερες συνθήκες της περιοχής:

(α) η ύπαρξη μεγάλων εκτάσεων που είναι ευαίσθητες και έχουν προσβληθεί σοβαρά από απερίωστη ή/και ξηρασία και στις οποίες μπορούν να παρατηρηθούν πακίλο χροσκατηριστικά, αναλογα με την περιοχή που συμβαίνει. Αυτή η αβροιστική και εντανομένη διαδικασία έχει αρνητικές κοινωνικές, πολιτιστικές, οικονομικές και περιβαλλοντικές συνέπειες που είναι ακόμα σοβαρότερες, διότι η περιοχή περιέχει έναν από τους μεγαλύτερους πόρους βιολογικής ποικιλομορφίας στον κόσμο·

(β) τη συχνή χρήση ποικίλων μη αειφορικής ανάπτυξης σε πληγείσες περιοχές σαν αποτέλεσμα περιπλοκών σχέσεων μεταξύ φυσικών, βιολογικών, πολιτικών, κοινωνικών, πολιτιστικών και οικονομικών παραγόντων, συμπεριλαμβανομένων και διεθνών οικονομικών παραγόντων, όπως εξωτερικά χρέη, ομοί εμπορίας και πρακτικές εμπορίας που επηρεάζουν τις αγορές γεωργικών, αλιευτικών και δασικών προϊόντων και

(γ) κατακόρυφη πτώση της παραγωγικότητας των οικοσυστημάτων που είναι η κύρια συνέπεια της απερίωστης και της ξηρασίας, υπό τη μορφή πτώσης της γεωργικής, κτηνοτροφικής και δασικής παραγωγής και απώλεια βιολογικής ποικιλομορφίας, από κοινωνιολογικής άποψης δε, τα αποτελέσματα είναι η ενδεια, η μεταναστεύση, η εσωτερική μετακίνηση πληθυσμού και η πτώση της ποιότητας ζωής. Η περιοχή για το λόγο αυτόν θα πρέπει να υιοθετήσει μια ολοκληρωμένη προσέγγιση στα προβλήματα απερίωστης και ξηρασίας με

την προώθηση προτύπων αειφορικής ανάπτυξης που να είναι σύμφωνη με την περιβαλλοντική, οικονομική και κοινωνική κατάσταση της κάθε χώρας.

Άρθρο 3

Προγράμματα δράσης

1. Σύμφωνα με τη Σύμβαση, ιδιαίτερα τα άρθρα 9 μέχρι 11, και σύμφωνα με τις εθνικές τους πολιτικές ανάπτυξης, οι πληγείσες χώρες Μέρη της περιφέρειας πρέπει, κατά περίπτωση, να καταρτίσουν και να εφαρμόσουν εθνικά προγράμματα δράσης για την καταπολέμηση της απερίωστης και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας σαν αναπόσπαστο μέρος των εθνικών τους πολιτικών για αειφορική ανάπτυξη. Μπορούν να καταρτισθούν και να ερρασιωθούν υποπεριφερειακά και περιφερειακά προγράμματα, σύμφωνα με τις απαιτήσεις της περιφέρειας.

2. Κατά την κατάρτιση των εθνικών τους προγραμμάτων δράσης, οι πληγείσες χώρες Μέρη της περιφέρειας, πρέπει να δώσουν ιδιαίτερη προσοχή στο άρθρο 10 παράγραφος 2 (στ) της Σύμβασης.

Άρθρο 4

Περιεχόμενο των εθνικών προγραμμάτων δράσης

Υπό το φως των αντιστοιχών καταστάσεων τους, οι πληγείσες χώρες Μέρη της περιφέρειας μπορούν να λάβουν υπόψη τους, μεταξύ άλλων, τις παρακάτω θεματικές ενότητες κατά την ανάπτυξη των εθνικών τους στρατηγικών για δράση σχετικά με την καταπολέμηση της απερίωστης ή/και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας, σύμφωνα με το άρθρο 5 της Σύμβασης:

(α) αυξανόμενες δυνατότητες, εκπαίδευση, ευαισθητοποίηση του κοινού, τεχνική, επιστημονική και τεχνολογική συνεργασία και οικονομικοί πόροι και μηχανισμοί·

(β) εξάλειψη της φτώχειας και βελτίωση της ποιότητας ζωής·

(γ) επέταξη επιστημονικής ασφαλείας τροφίμων και αειφορική ανάπτυξη και διαχείριση γεωργικών, κτηνοτροφικών, δασικών και δασοκτηριστικών ποικίλων στόχων·

(δ) αειφορική διαχείριση φυσικών πόρων, ιδιαίτερα ορθολογιστική διαχείριση των λεκανών απορροής·

(ε) αειφορική διαχείριση φυσικών πόρων σε περιοχές με υψηλό υψόμετρο·

(στ) ορθολογιστική διαχείριση και διατήρηση των πόρων του εδάφους, εκμετάλλευση και αποτελεσματική χρησιμοποίηση των υδάτινων πόρων·

(ζ) διατύπωση και ερρασιωγή σχεδίων εκτάκτου ανάγκης για την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας·

(η) ενίσχυση ή/και δημιουργία συστημάτων πληροφόρησης, εκτίμησης και παρακολούθησης και πρώιμη προειδοποίηση κινδύνου σε περιοχές που κινδυνεύουν από απερίωστη και ξηρασία, λαμβάνοντας υπόψη κλιματολογικούς, μετεωρολογικούς, υδρολογικούς, βιολογικούς, εδαφικούς, οικονομικούς και κοινωνικούς παραγόντες·

(θ) ανάπτυξη, διαχείριση και αποτελεσματική χρήση ποικίλων πηγών ενέργειας, συμπεριλαμβανομένης και της προώθησης ανανεώσιμων πηγών ενέργειας·

(ι) διατήρηση και αειφορική χρησιμοποίηση βιοποικιλομορφίας, σύμφωνα με τις διατάξεις της Σύμβασης·

σχετικά με τη βιολογική βιοκλιματική

(ια) εξέταση δημογραφικών παραγόντων σχετικών με την απεργήμωση και την ξηρασία και

(ιβ) δημιουργία ή ενίσχυση θεσμικού και νομικού πλαισίου που να επιτρέπει την εφαρμογή της Σύμβασης και που να σκοπεύει, μεταξύ άλλων, στην αποκέντρωση διοικητικών δομών και λειτουργιών σχετικά με την απεργήμωση και την ξηρασία, με τη συμμετοχή πληθυσμών κοινοτήτων και της κοινωνίας γενικά.

Άρθρο 5

Τεχνική, επιστημονική και τεχνολογική συνεργασία

Σύμφωνα με τη Σύμβαση, ιδιαίτερα τα άρθρα 16 έως 18 και με βάση το συντονιστικό μηχανισμό που αναφέρεται στο άρθρο 7, οι πληγείσες χώρες Μέρη της περιφέρειας είτε μεμονωμένα είτε από κοινού:

(α) θα προωθούν την ενίσχυση των δικτύων τεχνικής συνεργασίας και των εθνικών, υποπεριφερειακών και περιφερειακών συστημάτων πληροφόρησης, καθώς και τη συμμετοχή τους, κατά περίπτωση, σε παγκόσμιες πηγές πληροφόρησης

(β) θα ετοιμάζουν κατάλογο διαθέσιμων τεχνολογιών και τεχνικών γνώσεων και προώθηση της διάδοσης και χρήσης τους

(γ) θα προωθούν τη χρήση παραδοσιακής τεχνολογίας, γνώσεων, τεχνικών γνώσεων και πρακτικών, σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 2 (β) της Σύμβασης

(δ) θα επισημειώνουν τη μεταφορά τεχνολογικών απαιτήσεων και

(ε) θα προωθούν την ανάπτυξη, προσαρμογή, υιοθέτηση και μεταφορά σχετικής υπάρχουσας και νέας τεχνολογίας, φιλικής προς το περιβάλλον.

Άρθρο 6

Οικονομικοί πόροι και μηχανισμοί

Σύμφωνα με τη Σύμβαση, ιδιαίτερα με τα άρθρα της 20 και 21, με βάση το συντονιστικό μηχανισμό που αναφέρεται στο άρθρο 7 και σύμφωνα με τις εθνικές τους πολιτικές για την ανάπτυξη, οι πληγείσες χώρες Μέρη της περιφέρειας πρέπει μεμονωμένα ή από κοινού να:

(α) υιοθετούν μέτρα για δικαιολόγηση και ενίσχυση των μηχανισμών για την παροχή κεφαλαίων μέσω δημόσιων και ιδιωτικών επενδύσεων, σκοπεύοντας να επιτύχουν συγκεκριμένα αποτελέσματα στη δρόση για την καταπολέμηση της απεργήμωσης και την αμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας

(β) επισημειώνουν τις ανάγκες για διεθνή συνεργασία για υποστήριξη των εθνικών προσπαθειών και

(γ) προωθούν τη συμμετοχή διμερών ή/και πολυμερών ιδρυμάτων οικονομικής συνεργασίας με σκοπό να εξασφαλιστεί η εφαρμογή της Σύμβασης.

Άρθρο 7

Θεσμικό πλαίσιο

1. Για να εφαρμοστεί αυτό το παράρτημα, οι πληγείσες χώρες Μέρη της περιφέρειας θα πρέπει να:

(α) δημιουργήσουν ή/και ενισχύσουν εθνικά όργανα εστίασης για το συντονιστικό δράσης για την καταπολέμηση της απεργήμωσης ή/και την αμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας και

(β) δημιουργήσουν ένα μηχανισμό για το συντονισμό των εθνικών σημείων εστίασης για τους παρακάτω σκοπούς:

(i) ανταλλαγή πληροφοριών και εμπειριών,

(ii) συντονισμό των δραστηριοτήτων σε υποπεριφερειακό και περιφερειακό επίπεδο,

(iii) προώθηση της τεχνικής, επιστημονικής, τεχνολογικής και οικονομικής συνεργασίας,

(iv) επισήμανση των εξωτερικών απαντήσεων συνεργασίας

(v) παρακολούθηση και εκτίμηση της εφαρμογής των προγραμμάτων δράσης.

2. Οι πληγείσες χώρες Μέρη της περιφέρειας θα συνεκτονούνται από κοινού εις καιρόν για συντονισμό και θα μπορούν να διευκολύνονται από τη Μονική Γραμμοταξία, με αίτηση τους, σύμφωνα με το άρθρο 23 της Σύμβασης, στη συγκύλιση τελευταίων συσκέψεων συντονισμού ως εξής:

(α) παρέχοντας συμβουλές σχετικά με την οργάνωση συντονιστικών αποτελεσματικών διευθετήσεων, με βάση την εμπειρία από άλλες τέτοιες διευθετήσεις

(β) παρέχοντας πληροφορίες σε σχετικούς θεμερίες και πολιτικές φορείς όσον αφορά συντονιστικές συνεννοήσεις και υποστηρίζοντας την ενεργό συμμετοχή τους και

(γ) παρέχοντας άλλες πληροφορίες σχετικά με τη θεσμική ή τη βελτίωση τέτοιων διαδικασιών συντονισμού.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΓΙΑ ΤΗ ΒΟΡΕΙΑ ΜΕΣΟΓΕΙΟ

Άρθρο 1

Σκοπός

Ο σκοπός του Παραρτήματος αυτού είναι η παροχή των απαραίτητων οδηγιών και διευθετήσεων για την αποτελεσματική εφαρμογή της Σύμβασης στις πληγείσες χώρες Μέρη της περιφέρειας της Βόρειας Μεσογείου υπό το φως των ιδιαίτερων της συνθηκών

Άρθρο 2

Ιδιαίτερες συνθήκες της περιοχής της Βόρειας Μεσογείου

Οι ιδιαίτερες συνθήκες της περιοχής της Βόρειας Μεσογείου, που αναφέρονται στο άρθρο 1, περιλαμβάνουν:

(α) ημι-ξηρές κλιματολογικές συνθήκες που επηρεάζουν μεγάλες εκτάσεις, εποχιακές ξηρασίες, μεγάλες αυξομειώσεις στις βροχοπτώσεις και βροχοπτώσεις μεγάλης εκτάσεως

(β) φτωχά και διεβρώσιμα εδάφη με τάση να σχηματίζουν κρούστα στην επιφάνεια

(γ) ανισό ανάλυση με αποτομές πλαγιών και πολύ διαφορετικά μεταξύ τους τοπία

(δ) εκτεταμένη απώλεια δασοκάλυψης λόγω συχνών ανεξέλεγκτων πυρκαγιών

(ε) κρίσιμες συνθήκες στην παραδοσιακή γεωργία με το συνδυασμό εγκατάλειψης της γης και φθάρσε των δομών διατήρησης του εδαφούς και των υδάτων

στ) μη ορθολογική εκμετάλλευση υδάτινων πόρων που οδηγεί σε επικίνδυνη περιβαλλοντική καταστροφή, συμπεριλαμβανομένης και της χημικής ρύπανσης, αλμυρότητας και εξάντλησης των υδροφόρων στρωμάτων και

(ζ) συγκέντρωση της οικονομικής δραστηριότητας σε παράκτιες περιοχές σαν αποτέλεσμα της αστικής ανάπτυξης, των βιομηχανικών δραστηριοτήτων, του τουρισμού και της αρδευόμενης γεωργίας.

Άρθρο 3 Πλαίσιο στρατηγικού σχεδιασμού για αειφορική ανάπτυξη

1. Τα προγράμματα εθνικής δράσης θα αποτελέσουν κεντρικό και αναπόσπαστο μέρος του πλαισίου στρατηγικού σχεδιασμού για αειφορική ανάπτυξη των πληγέντων χωρών Μερών της Βόρειας Μεσογείου.

2. Μία συμβουλευτική και συμμετοχική διαδικασία, που ενέχει αρμόδια επίπεδα της κυβερνήσεως, τοπικές κοινότητες και μη-κυβερνητικές οργανώσεις, θα αρχίσει να παρέχει καθοδήγηση για στρατηγική ευέλικτου σχεδιασμού για να επιτρέψει μέγιστη τοπική συμμετοχή, σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 2(στ) της Σύμβασης.

Άρθρο 4 Υποχρέωση για κατάρτιση εθνικού προγράμματος δράσης και χρονοδιαγράμματος

Οι πληγείσες χώρες Μέρη της περιφέρειας της Βόρειας Μεσογείου θα καταρτίσουν εθνικά προγράμματα δράσης και, κατά περίπτωση, προγράμματα για υποπεριφέρειες, περιφέρειες ή προγράμματα κοινής δράσης. Η κατάρτιση τέτοιων προγραμμάτων θα οριστικοποιείται το γρηγορότερο πρακτικώς δυνατόν.

Άρθρο 5 Προετοιμασία και εφαρμογή εθνικών προγραμμάτων δράσης

Κατά την κατάρτιση και εφαρμογή εθνικών προγραμμάτων δράσης, σύμφωνα με τα άρθρα 9 και 10 της Σύμβασης, κάθε πληγείσα χώρα Μέρος της περιφέρειας θα πρέπει, κατά περίπτωση:

(α) να ορίζει κατάλληλους φορείς, υπευθύνους για την κατάρτιση, συντονισμό και εφαρμογή του προγράμματος της

(β) να εμπλέκει τους πληγέντες πληθυσμούς συμπεριλαμβανομένων και των τοπικών κοινοτήτων, στην κατάρτιση, συντονισμό και εφαρμογή του προγράμματος, μέσω μιας τοπικής συμβουλευτικής διαδικασίας με τη συνεργασία των τοπικών αρχών και των συναφών μη κυβερνητικών οργανώσεων

(γ) να εξετάζει την κατάσταση του περιβάλλοντος στις πληγείσες περιοχές για να εξακριβώσει τα αίτια και τις συνέπειες της απερίημωσης και για να ορίσει σε ποιες περιοχές θα πραγματοποιηθεί δράση κατά προτεραιότητα

(δ) να εκτιμήσει με τη συμμετοχή των πληγέντων πληθυσμών, παλαιότερα και τρέχοντα προγράμματα για να σχεδιάσουν μια στρατηγική και να ορίσουν δραστη-

ριότητες στο πρόγραμμα δράσης

(ε) να ετοιμάσει τεχνικά και χρηματοδοτικά προγράμματα, με βάση τις πληροφορίες που έχει λάβει από τις δραστηριότητες των υποπαραγράφων (α) και (δ) και (στ) να αναπτύξει και να χρησιμοποιήσει διαδικασίες και σημεία αναφοράς για την παρακολούθηση και την εκτίμηση της εφαρμογής του προγράμματος.

Άρθρο 6 Το περιεχόμενο των εθνικών προγραμμάτων δράσης

Οι πληγείσες χώρες Μέρη μπορούν να περιλάβουν στα εθνικά τους προγράμματα δράσης μέτρα σχετικά με:

- (α) νομοθετικά, θεσμικά και διοικητικά θέματα
- (β) χρήση γης, διαχείριση υδάτινων πόρων, διατήρηση του εδάφους, δασοπονία, γεωργικές δραστηριότητες και διαχείριση λειβαδιών και βοσκοτόπων
- (γ) διαχείριση και διατήρηση της άγριας ζωής και άλλων μορφών βιολογικής ποικιλομορφίας
- (δ) προστασία από τις πυρκαγιές δασών
- (ε) προαγωγή εναλλακτικών τρόπων εξασφάλισης των προς το ζείν και
- (στ) έρευνα, εκπαίδευση και ευαίσθητοποίηση του κοινού

Άρθρο 7 Υποπεριφερειακά, περιφερειακά και προγράμματα κοινής δράσης

1. Οι πληγείσες χώρες Μέρη της περιφέρειας μπορούν, σύμφωνα με το άρθρο 11 της Σύμβασης, να καταρτίσουν και να εφαρμόσουν υποπεριφερειακά ή/και περιφερειακά προγράμματα δράσης για να συμπληρώσουν και να αυξήσουν την αποτελεσματικότητα των εθνικών προγραμμάτων δράσης. Δύο ή περισσότερες πληγείσες χώρες Μέρη της περιφέρειας μπορούν να συμφωνήσουν παρομοίως να καταρτίσουν ένα πρόγραμμα κοινής δράσης μεταξύ τους.

2. Οι διατάξεις των άρθρων 5 και 6 θα εφαρμοσθούν σε γενικές γραμμές στην κατάρτιση και εφαρμογή των υποπεριφερειακών, περιφερειακών και προγραμμάτων κοινής δράσης. Επιπλέον, τέτοια προγράμματα μπορεί να περιλαμβάνουν τη διεξαγωγή έρευνας και δραστηριότητες ανάπτυξης σχετικά με επιλεγμένα οικοσυστήματα σε πληγείσες περιοχές.

3. Κατά την κατάρτιση και εφαρμογή υποπεριφερειακών, περιφερειακών ή κοινών προγραμμάτων δράσης, οι πληγείσες χώρες Μέρη της περιφέρειας, κατά περίπτωση, θα:

(α) καθορίζουν, σε συνεργασία με εθνικούς οργανισμούς, εθνικούς στόχους σχετικά με την απερίημωση, που μπορούν να επιτευχθούν καλύτερα με τέτοια προγράμματα και σχετικές δραστηριότητες που μπορούν να πραγματοποιηθούν αποτελεσματικά μέσω αυτών

(β) εκτιμούν τις λειτουργικές δυνατότητες και δραστηριότητες των σχετικών περιφερειακών, υποπεριφερειακών και εθνικών ιδρυμάτων και

(γ) αποτιμούν τα υπάρχοντα προγράμματα τα σχετικά με την απερίημωση μεταξύ των Μερών της περιφέρειας

και τη σχέση τους με εθνικά προγράμματα δράσης.

Άρθρο 8

**Συντονισμός υποπεριφερειακών περιφερειακών
και προγραμματικών κοινών δράσης**

Οι πηλινείες χείρες Μέση που καταρτίθουν ένα υποπεριφερειακό, περιφερειακό ή κοινό προγραμματικό σχέδιο μπορούν να δημιουργήσουν με συντονιστική επιτροπή που θα αποτελείται από αντιπροσώπους κεντρικής πηλινείας χείρες Μέσης που συσέρ, για την ανασχεδιαστική της πρόδοιο της καταπολέμησης της ανεργίας, την ενσπρόνηση των εθνικών προγραμμάτων δράσης, να κάνει συστάσεις στο πλαίσιο σχέδιο της πρόδοιο και εφελμεγής των υποπεριφερειακών, περιφερειακών ή προγραμματικών κοινών δράσης και δος στον εθνικό σχέδιο για την πρόδοιο και το συντονισμό ταχυνής συνεργασίας, σύμφωνα με το άρθρο 18 έως 19 της Σύμβασης.

Άρθρο 9

Δεν δικαιούνται οικονομική ενίσχυση

Κατά την εφαρμογή εθνικών, υποπεριφερειακών, περιφερειακών και προγραμματικών κοινών δράσης, οι πηλινείες χείρες Μέση της περιφέρειας δεν δικαιούνται να λαμβάνουν οικονομική ενίσχυση, σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή.

Άρθρο 10

**Συντονισμός με άλλες υποπεριφερειακές
και περιφερειακές**

Υποπεριφερειακά, περιφερειακά και προγράμματα κοινών δράσης στην περιφέρεια της δράσης Μεσογείου μπορούν να καταρτίθουν και να εφαρμοστούν σε συλλογισμο με αυτό άλλων υποπεριφερειακών περιφερειακών, ιδιαίτερα με αυτά της υποπεριφέρειας της δράσης Αφρικής.